

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 345

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

60. gadagājums
2017. gada 27. decembris

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2394 (2017. gada 12. decembris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbild par tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2395 (2017. gada 12. decembris), ar ko Regulu (ES) Nr. 575/2013 groza attiecībā uz pārejas kārtību tam, lai mazinātu 9. SFPS ieviešanas ietekmi uz pašu kapitālu, un lielo riska darījumu regulējumam noteiktiem publiskā sektora riska darījumiem, kuri denominēti jebkuras dalībvalsts vietējā valūtā ⁽¹⁾ 27
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2396 (2017. gada 13. decembris), ar ko Regulas (ES) Nr. 1316/2013 un (ES) 2015/1017 groza attiecībā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fonda termiņa pagarināšanu, kā arī minētā fonda un Eiropas Investīciju konsultāciju centra tehnisku uzlabojumu ieviešanu 34

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/2397 (2017. gada 12. decembris) par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu kuģošanā pa iekšzemes ūdensceļiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvas 91/672/EEK un 96/50/EK ⁽¹⁾ 53

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

LV

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/2398 (2017. gada 12. decembris), ar ko groza Direktīvu 2004/37/EK par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar kancerogēnu vai mutagēnu iedarbību darbā ⁽¹⁾ 87

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/2399 (2017. gada 12. decembris), ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz nenodrošinātu parāda instrumentu prioritāti maksātnespējas hierarhijā 96

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Lēģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/2394

(2017. gada 12. decembris)

par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbild par tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2006/2004

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc lēģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2006/2004 ⁽³⁾ ir paredzēti saskaņoti noteikumi un procedūras, lai atvieglotu sadarbību starp valstu iestādēm, kas ir atbildīgas par pārrobežu tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā. Regulas (EK) Nr. 2006/2004 21.a pantā ir paredzēta pārskatīšana, lai novērtētu minētās regulas efektivitāti un tās darbības mehānismus. Pēc šādas pārskatīšanas Komisija secināja, ka Regula (EK) Nr. 2006/2004 nav pietiekama, lai efektīvi risinātu izpildes problēmas vienotajā tirgū, tostarp problēmas digitālajā vienotajā tirgū.
- (2) Komisijas 2015. gada 6. maija paziņojumā "Digitālā vienotā tirgus stratēģija Eiropai" kā viena no minētās stratēģijas prioritātēm tika izvirzīta nepieciešamība uzlabot patērētāju uzticēšanos ar ātrāku, dinamiskāku un konsekventāku patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu izpildi. Komisijas 2015. gada 28. oktobra paziņojumā "vienotā tirgus pilnīgošana – plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai" tika vēlreiz uzsvērts, ka Savienības patērētāju aizsardzības tiesību aktu izpilde būtu vēl vairāk jāstiprina ar Regulas (EK) Nr. 2006/2004 reformu.
- (3) Neefektīvā vērsšanās pret pārrobežu pārkāpumiem, tostarp pārkāpumiem digitālajā vidē, tirgotājiem dod iespēju izvairīties no tiesību aktu izpildes, pārceļoties kaut kur citur Savienībā. Tas rada arī konkurences kropļojumus likumu pildošiem tirgotājiem, kuri darbojas vai nu valsts mērogā, vai pāri robežām, tiešsaistē vai bezsaistē, un tādējādi nodara tiešu kaitējumu patērētājiem un grauj patērētāju uzticēšanos pārrobežu darījumiem un iekšējam tirgum. Tādēļ ir jāpalielina saskaņošanas līmenis, kas ietvertu efektīvu un iedarbīgu sadarbību izpildes jomā starp kompetentajām publiskajām izpildes iestādēm, lai atklātu, izmeklētu un liktu izbeigt vai aizliegtu pārkāpumus, uz kuriem attiecas šī regula.

⁽¹⁾ OV C 34, 2.2.2017., 100. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. novembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 30. novembra lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2006/2004 (2004. gada 27. oktobris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā) (OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.).

- (4) Ar Regulu (EK) Nr. 2006/2004 visā Savienībā tika izveidots kompetento publisko izpildes iestāžu tīkls. Ir nepieciešama efektīva koordinācija starp dažādām minētajā tīklā iesaistītajām kompetentajām iestādēm, kā arī efektīva koordinācija starp citām publiskajām iestādēm dalībvalstu līmenī. Koordinēšanas loma kā vienotam sadarbības birojam katrā dalībvalstī būtu jāuztic publiskai iestādei. Minētajai iestādei vajadzētu būt pietiekamām pilnvarām un resursiem, kas vajadzīgi, lai pildītu šo svarīgo lomu. Ievērojot šo regulu, katra dalībvalsts tiek mudināta norīkot vienu no kompetentajām iestādēm par vienoto sadarbības biroju.
- (5) Patērētāji būtu arī jāaizsargā pret pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula un kuri jau ir izbeigti, bet kuru kaitīgā ietekme varētu turpināties. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt nepieciešamajām minimālajām pilnvarām izmeklēt šādus pārkāpumus un likt tos izbeigt vai aizliegt nākotnē, lai nepieļautu, ka tie atkārtojas, un līdz ar to nodrošinātu augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni.
- (6) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt minimālajam izmeklēšanas un izpildes pilnvaru kopumam, lai piemērotu šo regulu, ātrāk un efektīvāk savstarpēji sadarbotos un atturētu tirgotājus no tādu pārkāpumu izdarīšanas, uz kuriem attiecas šī regula. Minētajām pilnvarām vajadzētu būt pietiekamām, lai efektīvi risinātu izpildes problēmas elektroniskajā tirdzniecībā un digitālajā vidē un novērstu to, ka tirgotāji, kas neievēro noteikumus, izmanto robus izpildes sistēmā, pārceļoties uz dalībvalstīm, kuru kompetento iestāžu rīcībā nav līdzekļu, ar ko apturēt nelikumīgu praksi. Minētajām pilnvarām būtu jāļauj dalībvalstīm nodrošināt to, ka kompetento iestāžu starpā var likumīgi apmainīties ar vajadzīgo informāciju un pierādījumiem, lai visās dalībvalstīs panāktu vienādu efektīvas izpildes līmeni.
- (7) Katrai dalībvalstij būtu jānodrošina, ka visām kompetentajām iestādēm tās jurisdikcijā ir visas minimālās pilnvaras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu šīs regulas pienācīgu piemērošanu. Tomēr dalībvalstīm būtu jāspēj nolemt nepiešķirt visas pilnvaras katrai kompetentajai iestādei ar noteikumu, ka katru no minētajām pilnvarām var efektīvi un pēc vajadzības izlietot saistībā ar jebkuru pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula. Dalībvalstīm būtu arī jāspēj saskaņā ar šo regulu nolemt dažus uzdevumus uzticēt norīkotām struktūrām vai piešķirt kompetentām iestādēm pilnvaras apsprieties ar patērētāju organizācijām, tirgotāju apvienībām, norīkotajām struktūrām vai citām attiecīgām personām par to saistību efektivitāti, ko kāds tirgotājs ierosinājis, lai izbeigtu pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula. Tomēr dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam norīkotās struktūras iesaistīt šīs regulas piemērošanā vai paredzēt apspriešanās ar patērētāju organizācijām, tirgotāju apvienībām, norīkotajām struktūrām vai citām attiecīgajām personām par to saistību efektivitāti, kuras ierosinātas, lai izbeigtu pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula.
- (8) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj pēc savas iniciatīvas sākt izmeklēšanu vai procedūras, ja tām par pārkāpumiem, uz ko attiecas šī regula, ir kļuvis zināms kādā citā veidā, nevis no patērētāju sūdzībām.
- (9) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt piekļuvei visiem attiecīgajiem dokumentiem, datiem un informācijai, kas attiecas uz izmeklēšanas vai saskaņotu izmeklēšanu patēriņa tirgos ("kontrolreidi") priekšmetu, lai noteiktu, vai ir noticis vai notiek to Savienības tiesību aktu pārkāpums, kuri aizsargā patērētāju intereses, un jo īpaši – lai noteiktu atbildīgo tirgotāju, neatkarīgi no tā, kura rīcībā ir attiecīgie dokumenti, dati vai informācija, un neatkarīgi no to veida vai formāta, datu nesēja vai vietas, kurā tos glabā. Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj tieši pieprasīt, lai digitālajā vērtības ķēdē iesaistītās trešās personas sniegtu jebkādas attiecīgus pierādījumus, datus un informāciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK ⁽¹⁾ un saskaņā ar tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.
- (10) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj prasīt jebkāda attiecīgā informācija no jebkuras publiskās iestādes, struktūras vai aģentūras savā dalībvalstī vai no jebkuras fiziskas personas vai juridiskas personas, tostarp, piemēram, no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, interneta pakalpojumu sniedzējiem, telekomunikāciju operatoriem, domēnu reģistriem un reģistrētājiem un mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, lai konstatētu, vai ir noticis vai notiek pārkāpums, uz ko attiecas šī regula.
- (11) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj veikt nepieciešamās pārbaudes uz vietas, un tām vajadzētu būt pilnvarām iekļūt jebkurās telpās, teritorijās vai transportlīdzekļos, ko tirgotājs, par kuru notiek pārbaude, izmanto mērķiem, kas saistīti ar tā komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

- (12) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj prasīt jebkuram tāda tirgotāja, par kuru notiek pārbaude, pārstāvim vai darbiniekam sniegt paskaidrojumus par faktiem, informāciju, datiem vai dokumentiem attiecībā uz pārbaudes priekšmetu un būtu jāspēj fiksēt minētā pārstāvja vai darbinieka sniegtās atbildes.
- (13) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj pārbaudīt, vai tiek ievēroti tie Savienības tiesību akti, kuri aizsargā patērētāju intereses, un iegūt pierādījumus par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, tostarp par pārkāpumiem, kas notiek preču vai pakalpojumu iegādes laikā vai pēc tās. Kompetentajām iestādēm tāpēc vajadzētu būt pilnvarām iegādāties preces vai pakalpojumus kā testa iegādes, ja vajadzīgs, izmantojot citu identitāti, lai konstatētu pārkāpumus, uz kuriem attiecas šī regula, piemēram, atteikumus ļaut izlietot patērētāja atteikuma tiesības distances līgumu gadījumā, un iegūt pierādījumus. Minētajām pilnvarām būtu jāietver arī pilnvaras pārbaudīt, novērot, pētīt, izjaukt vai testēt produktu vai pakalpojumu, ko kompetentā iestāde iegādājusies minētajos nolūkos. Pilnvaras iegādāties preces vai pakalpojumus kā testa iegādes varētu ietvert kompetento iestāžu pilnvaras nodrošināt jebkāda veiktā maksājuma atmaksu, ja šāda atmaksa nebūtu nesamērīga un arī citādā ziņā atbilstu Savienības un valstu tiesību aktiem.
- (14) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj ātri un efektīvi izbeigt pārkāpumus, uz kuriem attiecas šī regula, jo īpaši digitālajā vidē un jo īpaši tad, ja tirgotājs, kas pārdod preces vai pakalpojumus, slēpj savu identitāti vai pārceļas kaut kur citur Savienībā vai uz trešo valsti, lai izvairītos no izpildes. Gadījumos, kad pastāv risks, ka var notikt nopietns kaitējums patērētāju kolektīvajām interesēm, kompetentajām iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu jāspēj pieņemt pagaidu pasākumus, tostarp izņemt saturu no tiešsaistes saskarņes vai likt nepārprotami rādīt brīdinājumu patērētājiem, kad tie piekļūst tiešsaistes saskarnei. Pagaidu pasākumiem nebūtu jāpārsniedz tas, kas nepieciešams to mērķa sasniegšanai. Turklāt kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarām likt nepārprotami rādīt brīdinājumu patērētājiem, kad tie piekļūst tiešsaistes saskarnei, vai likt izņemt vai mainīt digitālo saturu, ja nav citu efektīvu līdzekļu, ar ko apturēt nelikumīgu praksi. Šādiem pasākumiem nebūtu jāpārsniedz tas, kas nepieciešams, lai sasniegtu mērķi izbeigt vai aizliegt pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula.
- (15) Īstenojot šīs regulas mērķi, taču vienlaikus uzsverot, cik svarīga ir tirgotāju gatavība rīkoties saskaņā ar tiem Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, un novērst to savu pārkāpumu sekas, uz kuriem attiecas šī regula, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai ar tirgotājiem vienoties par saistībām, kurās iekļauti soļi un pasākumi, kas tirgotājam jāveic attiecībā uz pārkāpumu un jo īpaši pārkāpuma izbeigšanu.
- (16) Sodi par patērētāju tiesību aktu pārkāpumiem ir izpildes sistēmas svarīga daļa, jo tie ietekmē to, kādā mērā publiski tiesiskā izpilde darbojas kā atturošs pasākums. Tā kā valstu sodu režīmi ne vienmēr ļauj ņemt vērā pārkāpuma pārrobežu dimensiju, kompetentajām iestādēm kā daļai no to minimālajām pilnvarām vajadzētu būt tiesībām piemērot sodus par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula. Nebūtu jāprasa, lai dalībvalstis izveido jaunu sodu režīmu par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula. Tā vietā tām būtu jāprasa, lai kompetentās iestādes piemēro režīmu, kas piemērojams par to pašu vietējo pārkāpumu, iespēju robežās ņemot vērā attiecīgā pārkāpuma faktisko apmēru un mērogu. Ievērojot secinājumus, kas pausti Komisijas ziņojumā par patērētāju aizsardzības un tirgvedības tiesību aktu atbilstības pārbaudi, varētu uzskatīt, ka ir nepieciešams pastiprināt sodu līmeni par Savienības patērētāju aizsardzības tiesību aktu pārkāpumiem.
- (17) Patērētājiem vajadzētu būt tiesībām uz to, ka tiek novērsts kaitējums, ko radījuši pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula. Atkarībā no gadījuma kompetento iestāžu pilnvarām no tirgotāja, pēc tirgotāja iniciatīvas, saņemt papildu korektīvas saistības par labu patērētājiem, kurus skāris iespējamais pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, vai attiecīgā gadījumā tikties no tirgotāja panākt saistības piedāvāt adekvātus korektīvus līdzekļus patērētājiem, kurus skāris minētais pārkāpums, būtu jāpalīdz novērst uz patērētājiem atstāto negatīvo ietekmi, ko radījis pārrobežu pārkāpums. Minētie korektīvie līdzekļi saskaņā ar Savienības tiesību aktu prasībām atkarībā no gadījuma varētu cita starpā ietvert remontu, aizstāšanu, cenas samazināšanu, līguma izbeigšanu vai par precēm vai pakalpojumiem samaksātās cenas atmaksāšanu, lai mazinātu negatīvās sekas, ko skartajam patērētājam radījis pārkāpums, uz kuru attiecas šī regula. Tam nevajadzētu skart patērētāja tiesības meklēt tiesību aizsardzību ar piemērotiem līdzekļiem. Attiecīgā gadījumā kompetentajām iestādēm būtu ar piemērotiem līdzekļiem jāinformē patērētāji, kuri apgalvo, ka viņiem tāda pārkāpuma rezultātā, uz ko attiecas šī regula, ir nodarīts kaitējums, par to, kā panākt kompensāciju, kas paredzēta valstu tiesību aktos.

- (18) Piemērojot šo regulu, pilnvaru īstenošanai un izmantošanai vajadzētu būt samērīgai un adekvātai atkarībā no pārkāpuma pret tiem Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, proti, atkarībā no tā rakstura un kopējā faktiskā vai potenciālā kaitējuma. Kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā visi lietas fakti un apstākļi un būtu jāizvēlas vispiemērotākie pasākumi, kas ir būtiski, lai novērstu pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula. Minētajiem pasākumiem vajadzētu būt samērīgiem, efektīviem un atturošiem.
- (19) Piemērojot šo regulu, pilnvaru īstenošanai un izmantošanai vajadzētu atbilst arī citiem Savienības un valstu tiesību aktiem, tostarp piemērojamajām procesuālajām garantijām un pamattiesību principiem. Dalībvalstīm joprojām vajadzētu spēt saskaņā ar Savienības tiesību aktos tiesību aktos brīvi noteikt nosacījumus un ierobežojumus pilnvaru īstenošanai. Ja, piemēram, saskaņā ar valsts tiesību aktiem no attiecīgās dalībvalsts tiesu iestādes ir nepieciešama iepriekšēja atļauja iekļūt fizisku personu un juridisku personu telpās, pilnvaras iekļūt šādās telpās būtu jāizmanto tikai pēc tam, kad ir saņemta šāda iepriekšēja atļauja.
- (20) Dalībvalstīm būtu jāspēj izvēlēties, vai kompetentās iestādes minētās pilnvaras īsteno tieši, atbilstoši savai kompetencei, ar citu kompetento iestāžu vai citu publisko iestāžu palīdzību, dodot rīkojumu norīkotajām struktūrām vai vērsties kompetentajās tiesās. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka minētās pilnvaras tiek īstenotas efektīvi un savlaicīgi.
- (21) Atbildot uz lūgumiem, kas iesniegti, izmantojot savstarpējās palīdzības mehānismu, kompetentajām iestādēm attiecīgos gadījumos būtu jāizmanto arī citas pilnvaras vai pasākumi, kas tām paredzēti valsts līmenī, tostarp pilnvaras ierosināt kriminālvajāšanu vai nodot lietu kriminālvajāšanai. Ir ļoti svarīgi, lai tiesām un citām iestādēm, jo īpaši tām, kas iesaistītas kriminālvajāšanā, būtu līdzekļi un pilnvaras, kas vajadzīgi, lai efektīvi un savlaicīgi sadarbotos ar kompetentajām iestādēm.
- (22) Būtu jāuzlabo savstarpējās palīdzības mehānisma efektivitāte un iedarbīgums. Pieprasītā informācija būtu jāsniedz šajā regulā izklāstītajos termiņos, un savlaicīgi būtu jāpieņem vajadzīgie izmeklēšanas un izpildes pasākumi. Kompetentajām iestādēm uz informācijas un izpildes lūgumiem būtu jāatbild noteiktos laikposmos, ja vien nav citas vienošanās. Kompetentās iestādes pienākumiem savstarpējās palīdzības mehānismā būtu jāpaliek neskartiem, ja vien nav sagaidāms, ka izpildes darbības un administratīvie lēmumi, kas valsts līmenī pieņemti ārpus savstarpējās palīdzības mehānisma, nodrošinātu ātru un efektīvu Savienībā izdarīta pārkāpuma izbeigšanu vai aizliegšanu. Ar administratīviem lēmumiem minētajā sakarā būtu jāsaprot lēmumi, uz kuru pamata tiek veikti pasākumi, lai izbeigtu vai aizliegtu Savienībā izdarītu pārkāpumu. Minētajos izņēmuma gadījumos kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesībām atteikties izpildīt lūgumu veikt izpildes pasākumus, kas iesniegts savstarpējās palīdzības mehānisma ietvaros.
- (23) Komisijai vajadzētu spēt labāk koordinēt un uzraudzīt savstarpējās palīdzības mehānisma darbību, izdot norādījumus, paust ieteikumus un problēmu gadījumā sniegt atzinumus dalībvalstīm. Komisijai arī būtu jāspēj efektīvāk un ātrāk palīdzēt kompetentajām iestādēm izšķirt strīdus par interpretāciju attiecībā uz to pienākumiem, kas izriet no savstarpējās palīdzības mehānisma.
- (24) Šai regulai būtu jāparedz saskaņoti noteikumi, kuros izklāstīta procedūra tam, kā koordinēt izmeklēšanas un izpildes pasākumus attiecībā uz plaši izplatītiem pārkāpumiem un Savienības mēroga plaši izplatītiem pārkāpumiem. Koordinētai rīcībai pret plaši izplatītiem pārkāpumiem un Savienības mēroga plaši izplatītiem pārkāpumiem būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes spēj izvēlēties vispiemērotākos un visefektīvākos rīkus minēto pārkāpumu izbeigšanai un attiecīgā gadījumā no atbildīgajiem tirgotājiem saņemt vai tiekies panākt korektīvas saistības par labu patērētājiem.
- (25) Attiecīgajām kompetentajām iestādēm ar koordinētu rīcību būtu jākoordinē savi izmeklēšanas un izpildes pasākumi, lai efektīvi novērstu plaši izplatītu pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu un panāktu, ka tas tiek izbeigts vai aizliegts. Šajā nolūkā kompetentajām iestādēm būtu jāapmainās ar visiem vajadzīgajiem pierādījumiem un informāciju, un būtu jāsniedz nepieciešamā palīdzība. Kompetentajām iestādēm, uz ko attiecas plaši izplatīts pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums, būtu jākoordinēti jāpieņem nepieciešamie izpildes pasākumi, lai panāktu, ka minētais pārkāpums tiek izbeigts vai aizliegts.

- (26) Katras kompetentās iestādes iesaistei koordinētā rīcībā un jo īpaši izmeklēšanas un izpildes pasākumiem, kuri kompetentajai iestādei ir jāveic, vajadzētu būt pietiekamiem, lai efektīvi vērstos pret plaši izplatītu pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu. Kompetentajām iestādēm, uz ko attiecas minētais pārkāpums, vajadzētu būt pienākumam veikt tikai tos izmeklēšanas un izpildes pasākumus, kas nepieciešami, lai iegūtu visus vajadzīgos pierādījumus un informāciju attiecībā uz plaši izplatītu pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu un lai panāktu, ka pārkāpums tiek izbeigts vai aizliegts. Tomēr tas, ka kompetentajai iestādei, uz ko attiecas minētais pārkāpums, trūkst pieejamu līdzekļu, nebūtu jāuzskata par attaisnojumu tam, lai nepiedalītos koordinētā rīcībā.
- (27) Kompetentajām iestādēm, uz ko attiecas plaši izplatīts pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums un kas piedalās koordinētā rīcībā, būtu jāspēj veikt valsts izmeklēšanas un izpildes darbības saistībā ar to pašu pārkāpumu un pret to pašu tirgotāju. Tomēr tajā pašā laikā kompetentās iestādes pienākumam ar koordinētu rīcību koordinēt savas izmeklēšanas un izpildes darbības ar citām kompetentajām iestādēm, uz ko attiecas minētais pārkāpums, būtu jāpaliek neskartam, ja vien nav sagaidāms, ka izpildes darbības un administratīvie lēmumi, kas valsts līmenī pieņemti ārpus savstarpējās palīdzības mehānisma, nodrošinātu ātru un efektīvu plaši izplatīta pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatīta pārkāpuma izbeigšanu vai aizliegšanu. Ar administratīviem lēmumiem šajā sakarā būtu jāsaprot lēmumi, uz kuru pamata tiek veikti pasākumi, lai izbeigtu vai aizliegtu pārkāpumu. Minētajos izņēmuma gadījumos kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesībām atteikties piedalīties koordinētajā rīcībā.
- (28) Ja pastāv pamatotas aizdomas par plaši izplatītu pārkāpumu, kompetentajām iestādēm, uz kurām attiecas minētais pārkāpums, vienojoties būtu jāuzsāk koordinēta rīcība. Lai noteiktu, uz kurām kompetentajām iestādēm attiecas plaši izplatīts pārkāpums, būtu jāapsver visi attiecīgie minētā pārkāpuma aspekti un jo īpaši tirgotāja uzņēmējdarbības vieta vai dzīvesvieta, tirgotāja aktīvu atrašanās vieta, to patērētāju atrašanās vieta, kuriem ar iespējamo pārkāpumu ir nodarīts kaitējums, un tirgotāja tirdzniecības vietu, proti, veikalu un tīmekļa vietņu, atrašanās vieta.
- (29) Komisijai būtu ciešāk jāsadarbjas ar dalībvalstīm, lai novērstu to, ka notiek plaša mēroga pārkāpumi. Komisijai tādēļ būtu jāziņo kompetentajām iestādēm, ja tai ir aizdomas par jebkādiem pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula. Ja, piemēram, uzraugot kompetento iestāžu izdotos brīdinājumus, Komisijai ir pamatotas aizdomas, ka ir noticis Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums, tai ar to kompetento iestāžu un vienoto sadarbības biroju starpniecību, uz kuriem attiecas minētais iespējams pārkāpums, par to būtu jāpaziņo dalībvalstīm, norādot pamatojumu, kas attaisno iespējamo koordinēto rīcību. Attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu jāveic atbilstoša izmeklēšana, pamatojoties uz pieejamo informāciju vai informāciju, kam tās viegli var piekļūt. Tām savas izmeklēšanas rezultāti būtu jāpaziņo pārējām kompetentajām iestādēm, vienotajiem sadarbības birojiem, uz ko attiecas minētais pārkāpums, un Komisijai. Ja attiecīgās kompetentās iestādes secina, ka šāda izmeklēšana atklāj, ka, iespējams, notiek pārkāpums, tām būtu jāuzsāk koordinēta rīcība, veicot šajā regulā izklāstītos pasākumus. Koordinēta rīcība, ar ko vērstas pret Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu, vienmēr būtu jākoordinē Komisijai. Ja ir acīmredzams, ka uz dalībvalsti attiecas minētais pārkāpums, tai būtu jāpiedalās koordinētā rīcībā, lai palīdzētu vākt visus vajadzīgos pierādījumus un informāciju attiecībā uz pārkāpumu un panāktu, ka tas tiek izbeigts vai aizliegts. Attiecībā uz izpildes pasākumiem šīs regulas piemērošanai nebūtu jāietekmē kriminālprocess un tiesvedība dalībvalstīs. Būtu jāievēro *ne bis in idem* princips. Tomēr, ja viens un tas pats tirgotājs atkārtoti to pašu darbību vai bezdarbību, kas bija pārkāpums, uz kuru attiecas šī regula, un kam jau tika piemērota izpildes procedūra, kuras rezultātā minētais pārkāpums tika izbeigts vai aizliegts, tas būtu jāuzskata par jaunu pārkāpumu un kompetentajām iestādēm būtu pret to jāvērstas.
- (30) Attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu jāveic nepieciešamie izmeklēšanas pasākumi, lai noteiktu plaši izplatīta pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatīta pārkāpuma detaļas un jo īpaši tirgotāja identitāti, tirgotāja veiktās darbības vai bezdarbību un pārkāpuma ietekmi. Balstoties uz izmeklēšanas rezultātiem, kompetentajām iestādēm būtu jāveic izpildes pasākumi. Plaši izplatīta pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatīta pārkāpuma izmeklēšanas un novērtējuma rezultāti attiecīgā gadījumā būtu jāizklāsta kopējā nostājā, par kuru savstarpēji vienojušās koordinētajā rīcībā iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes, un tā būtu jānosūta par minēto pārkāpumu atbildīgajiem tirgotājiem. Kopējai nostājai nevajadzētu būt kompetento iestāžu saistošam lēmumam. Tomēr tai būtu jānodrošina adresātam iespēja izteikties par kopējā nostājā ietvertajiem jautājumiem.

- (31) Saistībā ar plaši izplatītiem pārkāpumiem vai Savienības mēroga plaši izplatītiem pārkāpumiem būtu jāievēro tirgotāju tiesības uz aizstāvību. Tas jo īpaši nozīmē, ka tirgotājam tiek dotas tiesības tikt uzklautam un procedūras laikā izmantot to oficiālo valodu vai vienu no oficiālajām valodām, ko oficiāli nolūkiem izmanto dalībvalstī, kurā tirgotājs veic uzņēmējdarbību vai dzīvo. Ir būtiski arī nodrošināt to Savienības tiesību aktu ievērošanu, kuri attiecas uz neizpaustas zinātnības un darījumdarbības informācijas aizsardzību.
- (32) Attiecīgajām kompetentajām iestādēm savā jurisdikcijā būtu jāveic nepieciešamie izmeklēšanas un izpildes pasākumi. Tomēr plaši izplatītu pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu ietekme neaptver tikai vienu dalībvalsti. Tādēļ, lai vērstos pret minētajiem pārkāpumiem un panāktu, ka tie tiek izbeigti vai aizliegti, ir nepieciešama kompetento iestāžu sadarbība.
- (33) Tādu pārkāpumu efektīva atklāšana, uz kuriem attiecas šī regula, būtu jāatbalsta ar informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un Komisiju, šajā nolūkā izdodot brīdinājumus, ja pastāv pamatotas aizdomas par šādiem pārkāpumiem. Komisijai būtu jākoordinē informācijas apmaiņas norise.
- (34) Patērētāju organizācijām ir būtiska loma patērētāju informēšanā par viņu tiesībām un viņu izglītošanā un viņu interešu aizsardzībā, tostarp strīdu izšķiršanā. Patērētāji būtu jāmudina sadarboties ar kompetentajām iestādēm, lai stiprinātu šīs regulas piemērošanu.
- (35) Patērētāju organizācijām un attiecīgā gadījumā tirgotāju apvienībām būtu jāļauj paziņot kompetentajām iestādēm par iespējamiem pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un dalīties ar tām informācijā, kas vajadzīga, lai atklātu, izmeklētu un izbeigtu pārkāpumus, sniegt savu atzinumu par pārkāpumu izmeklēšanu vai pārkāpumiem un paziņot kompetentajām iestādēm par to Savienības tiesību aktu ļaunprātīgu izmantošanu, kuri aizsargā patērētāju intereses.
- (36) Lai nodrošinātu pareizu šīs regulas īstenošanu, dalībvalstīm būtu norīkotajām struktūrām, Eiropas patērētāju centriem, patērētāju organizācijām un apvienībām un attiecīgā gadījumā tirgotāju apvienībām, kam ir vajadzīgās speciālās zināšanas, jāpiešķir pilnvaras izdot ārējus brīdinājumus attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai par iespējamiem pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un sniegt tām pieejamo nepieciešamo informāciju. Dalībvalstīm varētu būt atbilstoši iemesli tam, lai šādiem subjektiem nepiešķirtu pilnvaras veikt minētās darbības. Ja kāda dalībvalsts šajā sakarā nolemj neaņļaut kādam no minētajiem subjektiem izdot ārējus brīdinājumus, tai būtu jāsniedz paskaidrojums, pamatojot šādas rīcības iemeslus.
- (37) Kontrolreidi ir vēl viens izpildes koordinēšanas veids, kura efektivitāte to Savienības tiesību aktu pārkāpumu novēršanā, kuri aizsargā patērētāju intereses, ir pierādīta un kurš nākotnē būtu jāsauglabā un jāstiprina gan tiesīsaistes, gan bezsaistes sektoros. Kontrolreidi būtu jāveic jo īpaši tad, ja tirgus tendences, patērētāju sūdzības vai citas pazīmes liecina, ka ir notikuši vai notiek to Savienības tiesību aktu pārkāpumi, kuri aizsargā patērētāju intereses.
- (38) Dati par patērētāju sūdzībām varētu palīdzēt Savienības un valstu līmeņa politikas veidotājiem novērtēt patērētāju tirgu darbību un atklāt pārkāpumus. Būtu jāveicina apmaiņa ar šādiem datiem Savienības līmenī.
- (39) Ciktāl tas vajadzīgs, lai veicinātu šīs regulas mērķa sasniegšanu, ir būtiski, lai dalībvalstis informētu cita citu un Komisiju par savām darbībām saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību, tostarp par to sniegto atbalstu patērētāju pārstāvju darbībām, to sniegto atbalstu tādu struktūru darbībām, kuras atbild par patērētāju strīdu ārpustiesas izšķiršanu, un to sniegto atbalstu patērētāju piekļuvei tiesu sistēmai. Dalībvalstīm sadarbībā ar Komisiju būtu jāspēj veikt kopīgas darbības saistībā ar patērētāju politikas informācijas apmaiņu minētajās jomās.
- (40) Pastāvošās izpildes grūtības sniedz aiz Savienības robežām, un Savienības patērētāju intereses ir jāaizsargā pret negodīgiem tirgotājiem, kas atrodas trešās valstīs. Tādēļ būtu jāvienojas par starptautiskiem nolīgumiem ar trešām valstīm attiecībā uz savstarpējo palīdzību to Savienības tiesību aktu izpildē, kuri aizsargā patērētāju intereses. Minētajos starptautiskajos nolīgumos būtu jāiekļauj šīs regulas priekšmets, un sarunas par tiem būtu jāved Savienības līmenī, lai nodrošinātu Savienības patērētāju optimālu aizsardzību un raitu sadarbību ar trešām valstīm.

- (41) Uz informāciju, ar ko apmainās kompetentās iestādes, būtu jāattiecinā stingri konfidencialitātes un dienesta noslēpuma un komercnoslēpuma noteikumi, lai nodrošinātu, ka netiek traucēta izmeklēšana vai ka nepamatoti netiek nodarīts kaitējums tirgotāju reputācijai. Nolemt šādu informāciju izpaust kompetentajām iestādēm vajadzētu tikai tad, ja tas ir atbilstīgi un nepieciešami, saskaņā ar samērīguma principu, ņemot vērā sabiedrības intereses, piemēram, sabiedrības drošību, patērētāju tiesību aizsardzību, sabiedrības veselību, vides aizsardzību vai pareizu kriminālizmeklēšanas norisi, un izskatot katru gadījumu atsevišķi.
- (42) Lai nodrošinātu sadarbības tīkla pārredzamību un palielinātu patērētāju un sabiedrības kopumā informētību, Komisijai ik pēc diviem gadiem būtu jāsapulcē pārskats par to informāciju, statistikas datiem un norisēm patērētāju tiesību aktu izpildes jomā, kas ir apkopota šajā regulā paredzētās izpildes sadarbības ietvaros, un tas jā dara publiski pieejams.
- (43) Plaši izplatīti pārkāpumi būtu jānovērš efektīvi un iedarbīgi. Lai to sasniegtu, būtu jāievieš sistēma, kurā ik pēc diviem gadiem notiek apmaiņa ar izpildes prioritātēm.
- (44) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiesūta īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai noteiktu praktisko un operatīvo kārtību elektroniskās datubāzes darbībai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (45) Šī regula neskar Savienības nozaru noteikumus, kas paredz sadarbību starp nozaru regulatīvajām iestādēm, vai piemērojamos Savienības nozaru noteikumus par kompensāciju patērētājiem par minēto noteikumu pārkāpumu rezultātā nodarīto kaitējumu. Šī regula neskar arī citas sadarbības sistēmas un tīklus, kas paredzēti Savienības nozaru tiesību aktos. Šī regula sekmē sadarbību un koordināciju starp patērētāju aizsardzības tīklu un regulatīvo struktūru un iestāžu tīkliem, kas izveidoti ar Savienības nozaru tiesību aktiem. Šī regula neskar to, kā dalībvalstīs piemēro pasākumus, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un krimināllietās.
- (46) Šī regula neskar tiesības prasīt individuālu vai kolektīvu kompensāciju, uz ko attiecas valstu tiesību akti, un nepadēz minēto prasījumu izpildi.
- (47) Šīs regulas kontekstā būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680⁽⁴⁾.
- (48) Šī regula neskar piemērojamos Savienības noteikumus par valstu regulatīvo struktūru pilnvarām, kas noteiktas Savienības nozaru tiesību aktos. Attiecīgā gadījumā un kad tas ir iespējams, minētajām struktūrām būtu jāizmanto pilnvaras, kas tām pieejamas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem, lai panāktu, ka tiek izbeigti vai aizliegti pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula, un palīdzētu to izdarīt kompetentajām iestādēm.
- (49) Šī regula neskar kompetento iestāžu un Eiropas Banku iestādes lomu un pilnvaras attiecībā uz patērētāju kolektīvo ekonomisko interešu aizsardzību jautājumos, kas attiecas uz maksājumu kontu pakalpojumiem un kredītligumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/17/ES⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/92/ES⁽⁶⁾.
- (50) Ņemot vērā esošos sadarbības mehānismus, kas paredzēti Direktīvā 2014/17/ES un Direktīvā 2014/92/ES, savstarpējās palīdzības mehānisms nebūtu jāpiemēro tiem minēto direktīvu pārkāpumiem, kuri ir Savienībā izdarīti pārkāpumi.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

(5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītligumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 60, 28.2.2014., 34. lpp.).

(6) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/92/ES (2014. gada 23. jūlijs) par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (OV L 257, 28.8.2014., 214. lpp.).

- (51) Šī regula neskar Padomes Regulu Nr. 1 ⁽¹⁾.
- (52) Šī regula respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un pastāv dalībvalstu konstitucionālajās tradīcijās. Attiecīgi šī regula būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem, tostarp tiem, kas attiecas uz vārda brīvību un plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu. Īstenojot šajā regulā paredzētās minimālās pilnvaras, kompetentajām iestādēm būtu jāpanāk piemērots līdzsvars starp interesēm, ko aizsargā pamattiesības, piemēram, augstu patērētāju aizsardzības līmeni, darījumdarbības brīvību un informācijas brīvību.
- (53) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, sadarbību starp valstu iestādēm, kuras ir atbildīgas par tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tās nespēj nodrošināt sadarbību un koordināciju, rīkojoties atsevišķi, bet, ņemot vērā tās teritoriālo tvērumu un darbības jomu attiecībā uz personām, šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (54) Regula (EK) Nr. 2006/2004 tādēļ būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šī regula paredz nosacījumus, pēc kuriem kompetentās iestādes, ko to dalībvalstis norīkojušas kā atbildīgās par to Savienības tiesību aktu izpildi, kuri aizsargā patērētāju intereses, sadarbojas un koordinē darbības cita ar citu un ar Komisiju, lai panāktu minēto tiesību aktu ievērošanu un nodrošinātu iekšējā tirgus raitu darbību un lai stiprinātu patērētāju ekonomisko interešu aizsardzību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro Savienībā izdarītiem pārkāpumiem, plaši izplatītiem pārkāpumiem un Savienības mēroga plaši izplatītiem pārkāpumiem, pat ja minētie pārkāpumi jau ir beigušies, pirms sākas vai ir pabeigta izpilde.
2. Šī regula neskar Savienības noteikumus par starptautiskajām privāttiesībām, jo īpaši noteikumus, kas attiecas uz tiesu jurisdikciju un piemērojamiem tiesību aktiem.
3. Šī regula neskar to, kā dalībvalstīs piemēro pasākumus, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un krimināllietās, jo īpaši uz Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla darbību.
4. Šī regula neskar to, kā dalībvalstis pilda jebkādas papildu saistības attiecībā uz savstarpēju palīdzību patērētāju kolektīvo ekonomisko interešu aizsardzības jomā, tostarp krimināllietās, ja šādas saistības izriet no citiem tiesību aktiem, tostarp divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.
5. Šī regula neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/22/EK ⁽²⁾.
6. Šī regula neskar iespēju veikt turpmākas publiskas vai privātas izpildes darbības saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
7. Šī regula neskar attiecīgos Savienības tiesību aktus, kas ir piemērojami personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi.
8. Šī regula neskar valstu tiesību aktus, kuri ir piemērojami patērētāju kompensēšanai par kaitējumu, kas nodarīts ar tādu Savienības tiesību aktu pārkāpumiem, kuri aizsargā patērētāju intereses.
9. Šī regula neskar kompetento iestāžu tiesības veikt izmeklēšanas un izpildes darbības pret vairāk nekā vienu tirgotāju par līdzīgiem pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula.

⁽¹⁾ Padomes Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV L 3, 18.12.1958., 385. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/22/EK (2009. gada 23. aprīlis) par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību (OV L 110, 1.5.2009., 30. lpp.).

10. Šīs regulas III nodaļu nepiemēro tiem Direktīvu 2014/17/ES un 2014/92/ES pārkāpumiem, kuri ir Savienībā izdarīti pārkāpumi.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "Savienības tiesību akti, kuri aizsargā patērētāju intereses", ir šīs regulas pielikumā uzskaitītās regulas un direktīvas, kā tās transponētas dalībvalstu iekšējā tiesību sistēmā;
- 2) "Savienībā izdarīts pārkāpums" ir jebkura darbība vai bezdarbība, kas ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, un kas ir radījusi, rada vai varētu radīt kaitējumu tādu patērētāju kolektīvajām interesēm, kuri dzīvo dalībvalstī, kas nav tā pati dalībvalsts, kurā:
 - a) sākusies vai notikusi attiecīgā darbība vai bezdarbība;
 - b) veic uzņēmējdarbību par darbību vai bezdarbību atbildīgais tirgotājs; vai
 - c) atrodas pierādījumi vai tirgotāja aktīvi, kas attiecas uz šo darbību vai bezdarbību;
- 3) "plaši izplatīts pārkāpums" ir:
 - a) jebkura darbība vai bezdarbība, kas ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, un kas ir radījusi, rada vai varētu radīt kaitējumu tādu patērētāju kolektīvajām interesēm, kuri dzīvo vismaz divās dalībvalstīs, no kurām neviena nav tā pati dalībvalsts, kurā:
 - i) sākusies vai notikusi attiecīgā darbība vai bezdarbība;
 - ii) veic uzņēmējdarbību par darbību vai bezdarbību atbildīgais tirgotājs; vai
 - iii) atrodas pierādījumi vai tirgotāja aktīvi, kas attiecas uz šo darbību vai bezdarbību; vai
 - b) jebkuras darbības vai bezdarbības, kas ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, un kas ir radījušas, rada vai varētu radīt kaitējumu patērētāju kolektīvajām interesēm, un kam ir kopīgas iezīmes, tostarp viena un tā pati nelikumīgā prakse, tiek pārkāptas vienas un tās pašas intereses, un ko viens un tas pats tirgotājs vienlaikus izdara vismaz trīs dalībvalstīs;
- 4) "Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums" ir plaši izplatīts pārkāpums, kas ir radījis, rada vai varētu radīt kaitējumu patērētāju kolektīvajām interesēm vismaz divās trešdaļās dalībvalstu, kuru kopējais iedzīvotāju skaits veido vismaz divas trešdaļas no Savienības iedzīvotāju skaita;
- 5) "pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula" ir Savienībā izdarīti pārkāpumi, plaši izplatīti pārkāpumi un Savienības mēroga plaši izplatīti pārkāpumi;
- 6) "kompetentā iestāde" ir jebkura publiska iestāde, kas izveidota valsts, reģionālā vai vietējā līmenī un ko dalībvalsts norīkojusi kā atbildīgo par to Savienības tiesību aktu izpildi, kuri aizsargā patērētāju intereses;
- 7) "vienotais sadarbības birojs" ir publiskā iestāde, ko dalībvalsts norīkojusi kā atbildīgo par to, lai koordinētu šīs regulas piemērošanu minētajā dalībvalstī;
- 8) "norīkotā struktūra" ir struktūra, kam ir likumīgas intereses tādu Savienības tiesību aktu pārkāpumu izbeigšanā vai aizliegšanā, kuri aizsargā patērētāju intereses, un ko norīkojusi dalībvalsts un kam kompetentā iestāde uzdevusi vākt vajadzīgo informāciju un veikt vajadzīgos izpildes pasākumus, kuri minētajai struktūrai pieejami valsts tiesību aktos, lai panāktu, ka pārkāpums tiek izbeigts vai aizliegts, un kas rīkojas minētās kompetentās iestādes vārdā;
- 9) "lūguma iesniedzēja iestāde" ir kompetentā iestāde, kas iesniedz savstarpējas palīdzības lūgumu;
- 10) "lūguma saņēmēja iestāde" ir kompetentā iestāde, kas saņem savstarpējas palīdzības lūgumu;
- 11) "tirgotājs" ir jebkura fiziska persona vai jebkura juridiska persona, gan privāta, gan publiska, kura rīkojas nolūkos, kas ir saistīti ar tās komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, tostarp ar jebkuras citas personas, kas darbojas šīs personas vārdā vai uzdevumā, starpniecību;

- 12) "patērētājs" ir jebkura fiziska persona, kas rīkojas nolūkos, kuri nav saistīti ar viņa komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
- 13) "patērētāja sūdzība" ir ar atbilstīgiem pierādījumiem pamatots apgalvojums, ka tirgotājs ir izdarījis, izdara vai varētu izdarīt to Savienības tiesību aktu pārkāpumu, kuri aizsargā patērētāju intereses;
- 14) "kaitējums patērētāju kolektīvajām interesēm" ir faktiskais vai potenciālais kaitējums, kas nodarīts tādu vairāku patērētāju interesēm, kurus skāruši Savienībā izdarīti pārkāpumi, plaši izplatīti pārkāpumi vai Savienības mēroga plaši izplatīti pārkāpumi;
- 15) "tiešsaistes saskarne" ir jebkura programmatūra, tostarp tīmekļa vietne, tīmekļa vietnes daļa vai lietotne, ko uztur tirgotājs vai kas tiek uzturēta tirgotāja vārdā un kas tiek izmantota kā līdzeklis, lai patērētājiem sniegtu piekļuvi tirgotāja precēm vai pakalpojumiem;
- 16) "kontrolreidi" ir saskaņotas izmeklēšanas patēriņa tirgos, vienlaicīgi veicot koordinētas uzraudzības darbības, lai pārbaudītu, vai tiek ievēroti Savienības tiesību akti, kuri aizsargā patērētāju intereses, vai atklātu to pārkāpumus.

4. pants

Noilguma termiņu paziņošana

Katrs vienotais sadarbības birojs paziņo Komisijai par savā dalībvalstī esošajiem noilguma termiņiem, kas piemērojami 9. panta 4. punktā minētajiem izpildes pasākumiem. Komisija apkopo paziņotos noilguma termiņus un minēto apkopojumu dara pieejamu kompetentajām iestādēm.

II NODAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES UN TO PILNVARAS

5. pants

Kompetentās iestādes un vienotie sadarbības biroji

1. Katra dalībvalsts norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes un vienoto sadarbības biroju, kas atbild par šīs regulas piemērošanu.
2. Šajā regulā paredzētos pienākumus kompetentās iestādes pilda tā, it kā tās darbotos patērētāju vārdā savā dalībvalstī un pašas pēc savas ierosmes.
3. Katrā dalībvalstī vienotais sadarbības birojs ir atbildīgs par to izmeklēšanas un izpildes darbību koordinēšanu, kas saistītas ar pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un ko veic kompetentās iestādes, citas publiskās iestādes, kuras minētas 6. pantā, un attiecīgā gadījumā norīkotās struktūras.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetento iestāžu un vienoto sadarbības biroju rīcībā ir resursi, kas vajadzīgi šīs regulas piemērošanai, tostarp pietiekami budžeta un citi resursi, speciālās zināšanas, procedūras un citi mehānismi.
5. Ja dalībvalsts teritorijā ir vairāk nekā viena kompetentā iestāde, dalībvalsts nodrošina, ka minēto kompetento iestāžu attiecīgie pienākumi ir skaidri definēti un ka tās cieši sadarbojas, lai efektīvi pildītu minētos pienākumus.

6. pants

Sadarbība dalībvalstīs šīs regulas piemērošanas nolūkos

1. Šīs regulas pareizas piemērošanas nolūkos katra dalībvalsts nodrošina, ka tās kompetentās iestādes, citas publiskās iestādes un attiecīgā gadījumā norīkotās struktūras efektīvi sadarbojas cita ar citu.
2. Šā panta 1. punktā minētās citas publiskās iestādes pēc kompetentās iestādes lūguma veic visus nepieciešamos pasākumus, kas tām pieejami valsts tiesību aktos, lai panāktu, ka tiek izbeigti vai aizliegti pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka citām publiskajām iestādēm, kas minētas 1. punktā, ir līdzekļi un pilnvaras, kas vajadzīgas, lai, piemērojot šo regulu, efektīvi darbotos ar kompetentajām iestādēm. Minētās citas publiskās iestādes regulāri informē kompetentās iestādes par pasākumiem, kas veikti, piemērojot šo regulu.

7. pants

Norikoto struktūru loma

1. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde ("rīkojuma devēja iestāde") norīkotajai struktūrai saskaņā ar valsts tiesību aktiem var dot rīkojumu iegūt vajadzīgo informāciju par pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula, vai veikt nepieciešamos izpildes pasākumus, kas tai pieejami valsts tiesību aktos, lai panāktu minētā pārkāpuma izbeigšanu vai aizliegšanu. Rīkojuma devēja iestāde norīkotajai struktūrai dod rīkojumu tikai tad, ja pēc apspriešanās ar lūguma iesniedzēju iestādi vai pārējām kompetentajām iestādēm, uz kurām attiecas pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, gan lūguma iesniedzēja iestāde, gan lūguma saņēmēja iestāde vai visas attiecīgās kompetentās iestādes ir vienprātis, ka norīkotā struktūra, visticamāk, iegūs nepieciešamo informāciju vai panāks pārkāpuma izbeigšanu vai aizliegšanu vismaz tikpat efektīvā un iedarbīgā veidā, kā tas būtu izdevies rīkojuma devējai iestādei.

2. Ja lūguma iesniedzēja iestāde vai pārējās kompetentās iestādes, uz kurām attiecas pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, uzskata, ka nav izpildīti 1. punktā izklāstītie nosacījumi, tās nekavējoties rakstiski informē rīkojuma devēju iestādi, izklāstot iemeslus, kas pamato minēto viedokli. Ja rīkojuma devēja iestāde nepiekrīt minētajam viedoklim, tā var jautājumu nodot izskatīšanai Komisijā, kura par šo jautājumu nekavējoties sniedz atzinumu.

3. Rīkojuma devējai iestādei joprojām paliek pienākums vākt nepieciešamo informāciju vai veikt nepieciešamos izpildes pasākumus, ja:

- a) norīkotajai struktūrai neizdodas iegūt nepieciešamo informāciju vai panākt, ka pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, tiek nekavējoties izbeigts vai aizliegts; vai
- b) kompetentās iestādes, uz ko attiecas pārkāpums, nav vienprātis, ka norīkotajai struktūrai var dot rīkojumu, ievērojot 1. punktu.

4. Rīkojuma devēja iestāde veic visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu tādas informācijas izpaušanu, attiecībā uz kuru jāievēro konfidencialitātes noteikumi un noteikumi par dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu, kas paredzēti 33. pantā.

8. pants

Informācija un saraksti

1. Katra dalībvalsts nekavējoties sniedz Komisijai šādu informāciju un informē par visām tās izmaiņām:

- a) kompetento iestāžu, vienotā sadarbības biroja, norīkoto struktūru un subjektu, kas izdod ārējos brīdinājumus, ievērojot 27. panta 1. punktu, identitāti un kontaktinformāciju; un
- b) informāciju par kompetento iestāžu organizatorisko struktūru, pilnvarām un pienākumiem.

2. Komisija savā tīmekļa vietnē uztur un atjaunina publiski pieejamu sarakstu ar kompetentajām iestādēm, vienotajiem sadarbības birojiem, norīkotajām struktūrām un subjektiem, kas izdod ārējos brīdinājumus, ievērojot 27. panta 1. vai 2. punktu.

9. pants

Kompetento iestāžu minimālās pilnvaras

1. Katrai kompetentajai iestādei ir šā panta 3., 4., 6. un 7. punktā izklāstītās minimālās izmeklēšanas un izpildes pilnvaras, kas nepieciešamas šīs regulas piemērošanai un ko tā izmanto saskaņā ar 10. pantu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstis var nolemt nepiešķirt visas pilnvaras katrai kompetentajai iestādei ar noteikumu, ka katru no minētajām pilnvarām var pēc vajadzības saskaņā ar 10. pantu efektīvi īstenot saistībā ar jebkuru pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula.

3. Kompetentajām iestādēm ir vismaz šādas izmeklēšanas pilnvaras:

- a) pilnvaras piekļūt visiem attiecīgajiem dokumentiem, datiem vai informācijai, kas attiecas uz pārkāpumu, uz kuru attiecas šī regula, – neatkarīgi no veida vai formāta un neatkarīgi no datu nesēja vai vietas, kurā tie tiek glabāti;

- b) pilnvaras prasīt, lai jebkura publiska iestāde, struktūra vai aģentūra to dalībvalstī vai jebkura fiziska persona vai juridiska persona sniedz visu attiecīgo informāciju, datus vai dokumentus – jebkādā veidā vai formātā un neatkarīgi no datu nesēja vai vietas, kurā tie tiek glabāti –, lai konstatētu, vai ir noticis vai notiek pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, un apzinātu šāda pārkāpuma detaļas, tostarp izsekotu finanšu un datu plūsmas, noskaidrotu finanšu un datu plūsmās iesaistīto personu identitāti un noskaidrotu banku kontu informāciju un tīmekļa vietņu īpašniekus;
- c) pilnvaras veikt vajadzīgās pārbaudes uz vietas, tostarp pilnvaras iekļūt visās telpās, teritorijās vai transportlīdzekļos, ko tirgotājs, par kuru notiek pārbaude, izmanto nolūkiem, kas ir saistīti ar tā komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, vai lūgt citām publiskām iestādēm šādi rīkoties, lai pārbaudītu, izņemtu, izgatavotu vai iegūtu informācijas, datu vai dokumentu kopijas neatkarīgi no datu nesēja; pilnvaras uz vajadzīgo laika posmu un pārbaudei vajadzīgajā apmērā izņemt jebkuru informāciju, datus vai dokumentus; pilnvaras prasīt jebkuram tāda attiecīgā tirgotāja pārstāvim vai darbiniekam, par kuru notiek pārbaude, sniegt paskaidrojumus par faktiem, informāciju, datiem vai dokumentiem, kuri attiecas uz pārbaudes priekšmetu, un fiksēt atbildes;
- d) pilnvaras iegādāties preces vai pakalpojumus, veicot testa pirkumus, vajadzības gadījumā ar citu identitāti, nolūkā atklāt pārkāpumus, uz kuriem attiecas šī regula, un iegūt pierādījumus, tostarp pilnvaras pārbaudīt, novērot, pētīt, izjaukt vai testēt preces vai pakalpojumus.

4. Kompetentajām iestādēm ir vismaz šādas izpildes pilnvaras:

- a) pilnvaras pieņemt pagaidu pasākumus, lai novērstu nopietna kaitējuma risku patērētāju kolektīvajām interesēm;
- b) pilnvaras tiekties panākt vai akceptēt no tirgotāja, kas atbildīgs par pārkāpumu, uz kuru attiecas šī regula, saistības, lai izbeigtu minēto pārkāpumu;
- c) pilnvaras no tirgotāja, pēc tirgotāja iniciatīvas, saņemt papildu korektīvas saistības par labu patērētājiem, kurus skāris iespējama pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, vai attiecīgā gadījumā tiekties no tirgotāja panākt saistības piedāvāt adekvātus korektīvos līdzekļus patērētājiem, kurus skāris minētais pārkāpums;
- d) attiecīgā gadījumā pilnvaras, izmantojot piemērotus līdzekļus, informēt patērētājus, kuri apgalvo, ka viņiem tāda pārkāpuma rezultātā, uz ko attiecas šī regula, ir nodarīts kaitējums, par to, kā prasīt kompensāciju, kas paredzēta valsts tiesību aktos;
- e) pilnvaras rakstiski likt tirgotājam izbeigt pārkāpumus, uz ko attiecas šī regula;
- f) pilnvaras panākt, lai tiktu izbeigti vai aizliegti pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula;
- g) ja nav pieejami citi efektīvi līdzekļi, ar ko panākt, ka tiek izbeigts vai aizliegts pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, un lai novērstu nopietna kaitējuma risku patērētāju kolektīvajām interesēm:
 - i) pilnvaras izņemt saturu vai ierobežot piekļuvi tiešsaistes saskarnei, vai likt nepārprotami rādīt brīdinājumu patērētājiem, kad tie piekļūst tiešsaistes saskarnei;
 - ii) pilnvaras likt mitināšanas pakalpojumu sniedzējam izņemt, bloķēt vai ierobežot piekļuvi tiešsaistes saskarnei; vai
 - iii) vajadzības gadījumā pilnvaras likt domēnu reģistriem un reģistrētājiem dzēst pilnībā kvalificētu domēna nosaukumu un ļaut to reģistrēt kompetentajai iestādei;

tostarp lūdzot trešai personai vai citai publiskai iestādei īstenot šādus pasākumus;

- h) pilnvaras piemērot sodus, piemēram, naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un par jebkura lēmuma, rīkojuma, pagaidu pasākuma, tirgotāja saistību vai cita saskaņā ar šo regulu pieņemta pasākuma neizpildi.

Šā punkta h) apakšpunktā minētie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši saskaņā ar to Savienības tiesību aktu prasībām, kas aizsargā patērētāju intereses. Jo īpaši attiecīgos gadījumos pienācīgi ņem vērā konkrētā pārkāpuma raksturu, smagumu un ilgumu.

5. Pilnvaras piemērot sodus, piemēram, naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, attiecas uz visiem to Savienības tiesību aktu pārkāpumiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, ja pielikumā uzskaitītajā attiecīgajā Savienības tiesību aktā ir paredzēti sodi. Tas neskar valstu iestāžu pilnvaras piemērot sodus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, piemēram, administratīvos sodus vai citus naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, gadījumos, kad pielikumā uzskaitītajos Savienības tiesību aktos sodi nav paredzēti.

6. Kompetentās iestādes ir pilnvarotas pēc pašu iniciatīvas uzsākt izmeklēšanu vai procedūras, lai panāktu, ka tiek izbeigts vai aizliegts pārkāpums, uz ko attiecas šī regula.

7. Kompetentās iestādes var publiskot visus galīgos lēmumus, tirgotāja saistības vai rīkojumus, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, tostarp publicēt tā tirgotāja identitāti, kas atbildīgs par pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula.

8. Kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā var apspriesties ar patērētāju organizācijām, tirgotāju apvienībām, norīkotajām struktūrām vai citām attiecīgām personām par ierosināto saistību efektivitāti tāda pārkāpuma izbeigšanā, uz kuru attiecas šī regula.

10. pants

Mīnīmālo pilnvaru īstenošana

1. Regulas 9. pantā izklāstītās mīnīmālās pilnvaras īsteno vai nu:

a) nepastarpināti kompetentās iestādes atbilstoši savai kompetencei;

b) attiecīgos gadījumos ar citu kompetento iestāžu vai citu publisko iestāžu palīdzību;

c) attiecīgā gadījumā dodot rīkojumu norīkotajām struktūrām; vai

d) iesniedzot pieteikumu tiesā, kas ir kompetenta pieņemt vajadzīgo lēmumu, tostarp vajadzības gadījumā iesniedzot pārsūdzību, ja pieteikums pieņemt vajadzīgo lēmumu netiek apmierināts.

2. Piemērojot šo regulu, 9. pantā izklāstītās pilnvaras īsteno un izmanto samērīgi un atbilstoši Savienības un valstu tiesību aktiem, tostarp piemērojamajām procesuālajām garantijām un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas principiem. Izmeklēšanas un izpildes pasākumi, kas pieņemti, piemērojot šo regulu, atbilst pārkāpumam pret Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, proti, tā raksturam un kopējam faktiskajam vai potenciālajam kaitējumam.

III NODAĻA

SAVSTARPĒJĀS PALĪDZĪBAS MEHĀNISMS

11. pants

Informācijas lūgumi

1. Lūguma saņēmēja iestāde pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma bez kavēšanās un jebkurā gadījumā 30 dienu laikā, ja vien nav citas vienošanās, sniedz lūguma iesniedzējai iestādei visu attiecīgo informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu, vai ir noticis vai notiek Savienībā izdarīts pārkāpums, un panāktu šā pārkāpuma izbeigšanu.

2. Lūguma saņēmēja iestāde veic attiecīgo un nepieciešamo izmeklēšanu vai veic citus vajadzīgus vai piemērotus pasākumus, lai savāktu prasīto informāciju. Vajadzības gadījumā šo izmeklēšanu veic, iesaistot citas publiskās iestādes vai norīkotās struktūras.

3. Lūguma saņēmēja iestāde pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma var ļaut lūguma iesniedzējas iestādes amatpersonām izmeklēšanas laikā pavadīt lūguma saņēmējas iestādes amatpersonas.

12. pants

Lūgumi veikt izpildes pasākumus

1. Lūguma saņēmēja iestāde pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma, īstenojot 9. pantā izklāstītās pilnvaras un visas papildu pilnvaras, kas tai piešķirtas valsts tiesību aktos, veic visus vajadzīgos un samērīgos izpildes pasākumus, lai panāktu, ka tiek izbeigts vai aizliegts Savienībā izdarīts pārkāpums. Lūguma saņēmēja iestāde nosaka attiecīgos izpildes pasākumus, kas nepieciešami, lai panāktu, ka tiek izbeigts vai aizliegts Savienībā izdarīts pārkāpums, un tos veic bez kavēšanās un ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc lūguma saņemšanas, ja vien tā nesniedz konkrētus iemeslus minētā laikposma pagarināšanai. Attiecīgā gadījumā lūguma saņēmēja iestāde tirgotājam, kas atbildīgs par Savienībā izdarīto pārkāpumu, piemēro sodus, piemēram, naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus. Lūguma saņēmēja iestāde var no tirgotāja, pēc tirgotāja iniciatīvas, saņemt papildu korektīvas saistības par labu patērētājiem, kurus skāris iespējama Savienībā izdarītais pārkāpums, vai attiecīgā gadījumā tiekties no tirgotāja panākt saistības piedāvāt adekvātus korektīvos līdzekļus patērētājiem, kurus skāris minētais pārkāpums.

2. Lūguma saņēmēja iestāde regulāri informē lūguma iesniedzēju iestādi par veiktajiem soļiem un pasākumiem un par soļiem un pasākumiem, ko tā paredz veikt. Lūguma saņēmēja iestāde izmanto 35. pantā paredzēto elektronisko datubāzi, lai nekavējoties paziņotu lūguma iesniedzējai iestādei, citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai par veiktajiem pasākumiem un minēto pasākumu ietekmi uz Savienībā izdarītiem pārkāpumiem, tostarp norādot:

- a) vai ir piemēroti pagaidu pasākumi;
- b) vai pārkāpums ir izbeigts;
- c) kuri pasākumi ir pieņemti un vai minētie pasākumi ir īstenoti;
- d) apmēru, kādā patērētājiem, kurus skāris iespējama pārkāpums, ir piedāvātas korektīvas saistības.

13. pants

Savstarpējās palīdzības lūgumu iesniegšanas procedūra

1. Iesniedzot lūgumu sniegt savstarpējo palīdzību, lūguma iesniedzēja iestāde sniedz informāciju, kas vajadzīga, lai lūguma saņēmējai iestādei dotu iespēju izpildīt minēto lūgumu, tostarp visus vajadzīgos pierādījumus, ko var iegūt tikai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī.

2. Lūguma iesniedzēja iestāde savstarpējās palīdzības lūgumus nosūta lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts vienotajam sadarbības birojam un lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts vienotajam sadarbības birojam informācijai. Lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts vienotais sadarbības birojs lūgumus nekavējoties pārsūta attiecīgajai kompetentajai iestādei.

3. Savstarpējās palīdzības lūgumus un visu ar tiem saistīto saziņu veic rakstiski, izmantojot standartizētas veidlapas, un dara zināmus elektroniski, izmantojot 35. pantā paredzēto elektronisko datubāzi.

4. Attiecīgās kompetentās iestādes vienojas par valodām, kas jālieto savstarpējās palīdzības lūgumiem un visai ar tiem saistītajā saziņā.

5. Ja vienošanos par valodām nevar panākt, savstarpējās palīdzības lūgumus sūta lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām un atbildes – lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām. Šādā gadījumā katra kompetentā iestāde ir atbildīga par lūgumu, atbilžu un citu dokumentu, ko tā saņem no otras kompetentās iestādes, vajadzīgajiem tulkojumiem.

6. Lūguma saņēmēja iestāde atbildi sniedz tieši gan lūguma iesniedzējai iestādei, gan lūguma iesniedzējas iestādes un lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstu vienotajiem sadarbības birojiem.

14. pants

Atteikšanās izpildīt savstarpējās palīdzības lūgumu

1. Lūguma saņēmēja iestāde var atteikties izpildīt 11. pantā paredzēto lūgumu sniegt informāciju, ja ir izpildīts viens vai vairāki šādi nosacījumi:

- a) pēc apspriešanās ar lūguma iesniedzēju iestādi var secināt, ka lūgtā informācija lūguma iesniedzējai iestādei nav vajadzīga tāpēc, lai konstatētu, vai ir noticis vai notiek Savienībā izdarīts pārkāpums, vai arī lai konstatētu, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka tas varētu notikt;
- b) lūguma iesniedzēja iestāde nepiekrīt tam, ka uz šo informāciju attiecas 33. pantā izklāstītie noteikumi par konfidencialitāti un dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu;
- c) lūguma saņēmējas iestādes vai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesu iestādēs jau ir sāka kriminālizmeklēšana vai tiesvedība pret to pašu tirgotāju par to pašu Savienībā izdarīto pārkāpumu.

2. Lūguma saņēmēja iestāde var atteikties izpildīt 12. pantā paredzēto lūgumu veikt izpildes pasākumus, ja pēc tam, kad tā apspriedusies ar lūguma iesniedzēju iestādi, ir izpildīts viens vai vairāki šādi nosacījumi:

- a) par to pašu Savienībā izdarīto pārkāpumu un pret to pašu tirgotāju jau ir sāka kriminālizmeklēšana vai tiesvedība vai ir taisīts spriedums, panākts tiesas izlīgums vai izdots tiesas rīkojums lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts tiesu iestādēs;
- b) jau ir sāka nepieciešamo izpildes pilnvaru izmantošana vai jau ir pieņemts administratīvs lēmums par to pašu Savienībā izdarīto pārkāpumu un pret to pašu tirgotāju lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī nolūkā panākt Savienībā izdarītā pārkāpuma ātru un efektīvu izbeigšanu vai aizliegšanu;
- c) pēc pienācīgas izmeklēšanas lūguma saņēmēja iestāde secina, ka nav noticis Savienībā izdarīts pārkāpums;
- d) lūguma saņēmēja iestāde secina, ka lūguma iesniedzēja iestāde nav sniegusi informāciju, kas ir nepieciešama saskaņā ar 13. panta 1. punktu;
- e) lūguma saņēmēja iestāde ir akceptējusi tirgotāja piedāvātās saistības, lai noteiktā termiņā izbeigtu Savienībā izdarītu pārkāpumu, un minētais termiņš vēl nav pagājis.

Tomēr lūguma saņēmēja iestāde izpilda 12. pantā paredzēto lūgumu veikt izpildes pasākumus, ja pirmās daļas e) apakšpunktā minētajā termiņā tirgotājs akceptētās saistības neizpilda.

3. Lūguma saņēmēja iestāde informē lūguma iesniedzēju iestādi un Komisiju par jebkuru atteikumu izpildīt lūgumu sniegt savstarpēju palīdzību, norādot minētā atteikuma iemeslus.

4. Lūguma iesniedzējas iestādes un lūguma saņēmējas iestādes domstarpību gadījumā vai nu lūguma iesniedzēja iestāde, vai lūguma saņēmēja iestāde var nodot jautājumu izskatīšanai Komisijai, kas par šo jautājumu nekavējoties sniedz atzinumu. Ja jautājums nav nodots izskatīšanai Komisijai, Komisija tik un tā var sniegt atzinumu pēc savas iniciatīvas. Lai sniegtu minēto atzinumu, Komisija var lūgt attiecīgo informāciju un dokumentus, ar kuriem apmainījušās lūguma iesniedzēja un lūguma saņēmēja iestāde.

5. Komisija uzrauga savstarpējās palīdzības mehānisma darbību un to, kā kompetentās iestādes ievēro savstarpējās palīdzības lūgumu procedūras un to izskatīšanas termiņus. Komisijai ir piekļuve savstarpējās palīdzības lūgumiem un informācijai un dokumentiem, ar kuriem apmainījušās lūguma iesniedzēja un lūguma saņēmēja iestāde.

6. Attiecīgā gadījumā Komisija var izdot norādījumus un sniegt konsultācijas dalībvalstīm, lai nodrošinātu savstarpējās palīdzības mehānisma efektīvu un iedarbīgu darbību.

IV NODAĻA

PLAŠI IZPLATĪTU PĀRKĀPUMU UN SAVIENĪBAS MĒROGA PLAŠI IZPLATĪTU PĀRKĀPUMU KOORDINĒTAS IZMEKLĒŠANAS UN IZPILDES MEHĀNISMI

15. pants

Dalībvalstu savstarpējo lēmumu pieņemšanas procedūra

Attiecīgās kompetentās iestādes jautājumus, kas aptverti šajā nodaļā, rīkojas vienprātīgi.

16. pants

Sadarbības vispārīgie principi

1. Ja ir pamatotas aizdomas, ka notiek plaši izplatīts pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums, kompetentās iestādes, uz ko attiecas minētais pārkāpums, un Komisija par to nekavējoties informē cita citu un vienotos sadarbības birojus, uz ko attiecas minētais pārkāpums, izdodot brīdinājumus saskaņā ar 26. pantu.

2. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, koordinē izmeklēšanas un izpildes pasākumus, ko tās veic, lai vērstos pret minētajiem pārkāpumiem. Tās nekavējoties apmainās ar visiem vajadzīgajiem pierādījumiem un informāciju un cita citai un Komisijai sniedz nepieciešamo palīdzību.
3. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, nodrošina, ka tiek vākti visi vajadzīgie pierādījumi un informācija un ka tiek veikti visi izpildes pasākumi, kas vajadzīgi, lai panāktu, ka minētais pārkāpums tiek izbeigts vai aizliegts.
4. Neskarot 2. punktu, šī regula neietekmē valstu izmeklēšanas un izpildes darbības, ko kompetentās iestādes veic par to pašu pārkāpumu, ko izdarījis tas pats tirgotājs.
5. Vajadzības gadījumā kompetentās iestādes var aicināt Komisijas amatpersonas un citas Komisijas pilnvarotas pavadošās personas piedalīties koordinētajā izmeklēšanā, izpildes darbībās un citos pasākumos, kas aptverti šajā nodaļā.

17. pants

Koordinētas rīcības uzsākšana un koordinatora iecelšana

1. Ja pastāv pamatotas aizdomas par plaši izplatītu pārkāpumu, kompetentās iestādes, uz kurām attiecas minētais pārkāpums, uzsāk koordinētu rīcību, kuras pamatā ir to savstarpēja vienošanās. Par koordinētas rīcības sākšanu nekavējoties paziņo vienotajiem sadarbības birojiem, uz kuriem attiecas minētais pārkāpums, un Komisijai.
2. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas iespējamais plaši izplatītais pārkāpums, vienu kompetento iestādi, uz kuru attiecas iespējamais plaši izplatītais pārkāpums, norīko par koordinatoru. Ja minētās kompetentās iestādes nespēj vienoties par minēto norīkošanu, koordinatora lomu uzņemas Komisija.
3. Ja Komisijai ir pamatotas aizdomas par Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu, tā, ievērojot 26. pantu, nekavējoties par to paziņo kompetentajām iestādēm un vienotajiem sadarbības birojiem, uz kuriem attiecas minētais iespējamais pārkāpums. Komisija paziņojumā norāda pamatojumu, kas attaisno iespjamu koordinēto rīcību. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas iespējamais Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, veic pienācīgu izmeklēšanu, balstoties uz informāciju, kas tām ir pieejama vai kam tās viegli var piekļūt. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas iespējamais Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, ievērojot 26. pantu, par šādas izmeklēšanas rezultātiem paziņo pārējām kompetentajām iestādēm, vienotajiem sadarbības birojiem, uz kuriem attiecas minētais pārkāpums, un Komisijai viena mēneša laikā no Komisijas paziņojuma dienas. Ja šāda izmeklēšana atklāj, ka, iespējams, notiek Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums, kompetentās iestādes, uz kurām attiecas minētais pārkāpums, sāk koordinēto rīcību un veic pasākumus, kas izklāstīti 19. pantā, kā arī, attiecīgā gadījumā, pasākumus, kas izklāstīti 20. un 21. pantā.
4. Šā panta 3. punktā minēto koordinēto rīcību koordinē Komisija.
5. Kompetentā iestāde pievienojas koordinētajai rīcībai, ja minētās koordinētās rīcības laikā kļūst skaidrs, ka uz kompetento iestādi attiecas plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums.

18. pants

Iemesli atteikties piedalīties koordinētajā rīcībā

1. Kompetentā iestāde var atteikties piedalīties koordinētā rīcībā jebkura turpmāk minētā iemesla dēļ:
 - a) minētās kompetentās iestādes dalībvalstī attiecībā uz to pašu tirgotāju par to pašu pārkāpumu jau ir sāka kriminālizmeklēšana vai tiesvedība, ir taisīts spriedums vai ir panākts tiesas izlīgums;
 - b) minētās kompetentās iestādes dalībvalstī pirms 17. panta 3. punktā minētā brīdinājuma izdošanas jau ir sāka nepieciešamo izpildes pilnvaru izmantošana vai ir pieņemts administratīvs lēmums pret to pašu tirgotāju par to pašu pārkāpumu nolūkā panākt plaši izplatītā pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatītā pārkāpuma ātru un efektīvu izbeigšanu vai aizliegšanu;
 - c) pēc pienācīgas izmeklēšanas kļūst skaidrs, ka iespējamā plaši izplatītā pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatītā pārkāpuma faktiskā vai potenciālā ietekme minētās kompetentās iestādes dalībvalstī ir nenozīmīga un ka minētajai kompetentajai iestādei tādēļ nav jāpieņem nekādi izpildes pasākumi;
 - d) attiecīgais plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums nav noticis minētās kompetentās iestādes dalībvalstī un minētajai kompetentajai iestādei tādēļ nav jāpieņem nekādi izpildes pasākumi;

e) kompetentā iestāde ir akceptējusi par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu atbildīgā tirgotāja piedāvātās saistības, lai izbeigtu minēto pārkāpumu minētās kompetentās iestādes dalībvalstī, un minētās saistības ir izpildītas un minētajai kompetentajai iestādei tādēļ nav jāpieņem nekādi izpildes pasākumi.

2. Ja kompetentā iestāde atsakās piedalīties koordinētajā rīcībā, tā par savu lēmumu nekavējoties informē Komisiju un pārējās kompetentās iestādes un vienotos sadarbības birojus, uz kuriem attiecas plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, norādot tās lēmuma iemeslus un sniedzot jebkādu nepieciešamo pavaddokumentus.

19. pants

Izmeklēšanas pasākumi koordinētās rīcības ietvaros

1. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, nodrošina to, ka izmeklēšana un pārbaudes tiek veiktas efektīvi, iedarbīgi un koordinēti. Tās vienlaicīgi cita ar citu cenšas veikt izmeklēšanu un pārbaudes un tiktāl, ciktāl to atļauj valsts procesuālie tiesību akti, piemērot pagaidu pasākumus.

2. Ja tas ir nepieciešams, var izmantot savstarpējās palīdzības mehānismu, ievērojot III nodaļu, jo īpaši tādēļ, lai vāktu vajadzīgos pierādījumus un citu informāciju no tām dalībvalstīm, kuras nav iesaistītas koordinētajā rīcībā, vai lai nodrošinātu, ka attiecīgais tirgotājs neizvairās no izpildes pasākumiem.

3. Vajadzības gadījumā kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, plaši izplatītā pārkāpuma vai attiecīgā gadījumā Savienības mēroga plaši izplatīta pārkāpuma izmeklēšanas rezultātus un novērtējumu izklāsta kopējā nostājā, par kuru tās vienojas savā starpā.

4. Ja vien kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, nevienojas citādi, koordinators kopējo nostāju dara zināmu tirgotājam, kurš ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu. Tirgotājam, kurš ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, dod iespēju izteikt savu viedokli par kopējā nostājā ietvertajiem jautājumiem.

5. Attiecīgā gadījumā un neskarot 15. pantu vai 33. pantā paredzētos konfidencialitātes noteikumus un noteikumus par dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu, kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, pieņem lēmumu publicēt kopējo nostāju vai tās daļas savās tīmekļa vietnēs un var izziņāt patērētāju organizāciju, tirgotāju apvienību un citu attiecīgo pušu viedokli. Komisija, par to vienojoties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kopējo nostāju vai tās daļas publicē savā tīmekļa vietnē.

20. pants

Saistības koordinētās rīcības ietvaros

1. Pamatojoties uz kopējo nostāju, kas pieņemta, ievērojot 19. panta 3. punktu, kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, var aicināt tirgotāju, kas ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, noteiktā termiņā ierosināt saistības, lai izbeigtu minēto pārkāpumu. Tirgotājs var arī pēc savas iniciatīvas ierosināt saistības, lai izbeigtu minēto pārkāpumu, vai piedāvāt korektīvas saistības patērētājiem, kurus skāris minētais pārkāpums.

2. Vajadzības gadījumā un neskarot 33. pantā paredzētos konfidencialitātes noteikumus un noteikumus par dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu, kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, var par plaši izplatītā pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatītā pārkāpuma atbildīgā tirgotāja ierosinātās saistības publicēt savās tīmekļa vietnēs, vai, attiecīgā gadījumā, Komisija minētā tirgotāja ierosinātās saistības var publicēt savā tīmekļa vietnē, ja to lūdz attiecīgās kompetentās iestādes. Kompetentās iestādes un Komisija var izziņāt patērētāju organizāciju, tirgotāju apvienību un citu attiecīgo pušu viedokli.

3. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, novērtē ierosinātās saistības un novērtējuma rezultātus paziņo tirgotājam, kas ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, un attiecīgā gadījumā, ja tirgotājs ir piedāvājis korektīvas saistības, tās informē patērētājus, kuri apgalvo, ka minētā pārkāpuma rezultātā tiem ir nodarīts kaitējums. Ja saistības ir samērīgas un ir pietiekamas, lai panāktu, ka plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums tiek izbeigts, kompetentās iestādes minētās saistības akceptē un nosaka termiņu, kādā tās ir jāizpilda.

4. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, uzrauga saistību izpildi. Tās jo īpaši nodrošina, ka tirgotājs, kurš ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, regulāri ziņo koordinatoram par sekmēm saistību izpildē. Vajadzības gadījumā kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, var izzināt patērētāju organizāciju un ekspertu viedokļus, lai pārbaudītu, vai tirgotāja spertie soļi atbilst saistībām.

21. pants

Izpildes pasākumi koordinētās rīcības ietvaros

1. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, pret tirgotāju, kas ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, savā jurisdikcijā veic visus vajadzīgos izpildes pasākumus, lai panāktu, ka tiek izbeigts vai aizliegts minētais pārkāpums.

Vajadzības gadījumā tās tirgotājam, kas atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, piemēro sodus, piemēram, naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus. Kompetentās iestādes no tirgotāja, pēc tirgotāja iniciatīvas, var saņemt papildu korektīvas saistības par labu patērētājiem, kurus skāris iespējama plaši izplatītais pārkāpums vai iespējama Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, vai attiecīgā gadījumā var tikt no tirgotāja panākt saistības piedāvāt adekvātus korektīvos līdzekļus patērētājiem, kurus skāris minētais pārkāpums.

Izpildes pasākumi ir jo īpaši piemēroti tad, ja:

- a) ir nepieciešama tūlītēja izpildes darbība, lai panāktu, ka pārkāpums tiek ātri un efektīvi izbeigts vai aizliegts;
- b) ir maz ticams, ka pārkāpums tiks izbeigts to saistību rezultātā, kuras ierosinājis par pārkāpumu atbildīgais tirgotājs;
- c) par pārkāpumu atbildīgais tirgotājs līdz noteiktā termiņa beigām, kuru noteikušas attiecīgās kompetentās iestādes, nav ierosinājis saistības;
- d) saistības, ko ierosinājis par pārkāpumu atbildīgais tirgotājs, ir nepietiekamas, lai nodrošinātu pārkāpuma izbeigšanu vai, attiecīgā gadījumā, sniegtu korektīvo līdzekli patērētājiem, kuriem ar pārkāpumu ir nodarīts kaitējums; vai
- e) par pārkāpumu atbildīgais tirgotājs 20. panta 3. punktā minētajā termiņā nav izpildījis saistības, lai izbeigtu pārkāpumu, vai, attiecīgā gadījumā, nodrošinājis korektīvo līdzekli patērētājiem, kuriem ar pārkāpumu ir nodarīts kaitējums;

2. Izpildes pasākumus, ievērojot 1. punktu, veic efektīvi, iedarbīgi un koordinēti, lai panāktu, ka plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums tiek izbeigts vai aizliegts. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, izpildes pasākumus dalībvalstīs, uz kurām attiecas minētais pārkāpums, cenšas veikt vienlaikus.

22. pants

Koordinētās rīcības izbeigšana

1. Koordinēto rīcību izbeidz, ja kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, secina, ka plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums ir izbeigts vai ir ticis aizliegts visās attiecīgajās dalībvalstīs vai ka šāds pārkāpums nav izdarīts.

2. Koordinators par koordinētās rīcības izbeigšanu nekavējoties paziņo Komisijai un attiecīgā gadījumā to dalībvalstu kompetentajām iestādēm un vienotajiem sadarbības birojiem, uz kurām attiecas koordinētā rīcība.

23. pants

Koordinatora uzdevumi

1. Koordinators, kas iecelts saskaņā ar 17. vai 29. pantu, jo īpaši:

- a) nodrošina, lai visas attiecīgās kompetentās iestādes un Komisija atkarībā no gadījuma tiktu pienācīgi un savlaicīgi informētas par izmeklēšanas vai izpildes darbību sekmēm un tiktu informētas par jebkādiem paredzamajiem nākamajiem soļiem un pasākumiem, kas jāpieņem;

- b) koordinē un uzrauga izmeklēšanas pasākumus, kurus saskaņā ar šo regulu veic attiecīgās kompetentās iestādes;
 - c) koordinē visu nepieciešamo dokumentu sagatavošanu un sadali starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm un Komisiju;
 - d) uztur kontaktus ar tirgotāju un citām personām, uz ko, atkarībā no gadījuma, attiecas izmeklēšanas vai izpildes pasākumi, ja vien attiecīgās kompetentās iestādes un koordinators nav vienojušies citādi;
 - e) attiecīgos gadījumos koordinē attiecīgo kompetento iestāžu veiktu novērtēšanu, apspriešanos un uzraudzību, kā arī citus soļus, kas nepieciešami, lai apstrādātu un izpildītu attiecīgo tirgotāju ierosinātās saistības;
 - f) attiecīgos gadījumos koordinē attiecīgo kompetento iestāžu pieņemtos izpildes pasākumus;
 - g) koordinē savstarpējās palīdzības lūgumus, kurus attiecīgās kompetentās iestādes iesniedz, ievērojot III nodaļu.
2. Koordinators nav atbildīgs par attiecīgo kompetento iestāžu darbību vai bezdarbību, kad tās izmanto 9. pantā noteiktās pilnvaras.
3. Ja koordinētā rīcība attiecas uz 2. panta 10. punktā minēto Savienības tiesību aktu plaši izplatītiem pārkāpumiem vai Savienības mēroga plaši izplatītiem pārkāpumiem, koordinators uzaicina Eiropas Banku iestādi rīkoties kā novērotājam.

24. pants

Valodu lietošanas kārtība

1. Attiecīgās kompetentās iestādes vienojas par to, kādas valodas kompetentās iestādes lieto paziņojumos, kā arī visā citā saziņā, ko aptver šī nodaļa un kas saistīta ar koordinēto rīcību un kontrolreidiem.
2. Ja attiecīgās kompetentās iestādes vienošanos nevar panākt, paziņojumi un cita saziņa tiek nosūtīta tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kura sniedz paziņojumu vai veic citu saziņu. Minētajā gadījumā, ja vajadzīgs, katra attiecīgā kompetentā iestāde ir atbildīga par to paziņojumu, saziņas un citu dokumentu tulkošanu, ko tā saņem no citām kompetentajām iestādēm.

25. pants

Valodu lietošanas kārtība saziņai ar tirgotājiem

Šajā nodaļā izklāstīto procedūru nolūkā tirgotājam ir tiesības sazināties tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā tas veic uzņēmējdarbību vai dzīvo.

V NODAĻA

SAVIENĪBAS MĒROGA PASĀKUMI

26. pants

Brīdinājumi

1. Kompetentā iestāde nekavējoties paziņo Komisijai, citām kompetentajām iestādēm un vienotajiem sadarbības birojiem par jebkādam pamatotām aizdomām, ka tās teritorijā notiek pārkāpums, uz ko attiecas šī regula un kas var ietekmēt patērētāju intereses citās dalībvalstīs.
2. Komisija nekavējoties paziņo attiecīgajām kompetentajām iestādēm un vienotajiem sadarbības birojiem par jebkādam pamatotām aizdomām, ka ir noticis pārkāpums, uz ko attiecas šī regula.
3. Paziņojot, proti, izdodot brīdinājumu, saskaņā ar 1. un 2. punktu, kompetentā iestāde vai Komisija sniedz informāciju par iespējamo pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula, un jo īpaši, ja tāda ir pieejama, šādu:
- a) tās darbības vai bezdarbības apraksts, kas veido pārkāpumu;
 - b) ziņas par produktu vai pakalpojumu, uz ko attiecas pārkāpums;
 - c) to dalībvalstu nosaukumi, kuras pārkāpums skar vai varbūt skar;

- d) tā tirgotāja vai to tirgotāju identitāte, kas ir atbildīgi par pārkāpumu vai par ko ir aizdomas, ka tas vai tie ir atbildīgi par pārkāpumu;
- e) iespējamās rīcības juridiskais pamats, atsaucoties uz valsts tiesību aktiem un attiecīgajiem to Savienības tiesību aktu noteikumiem, kas uzskaitīti pielikumā;
- f) jebkādu juridisku procedūru, izpildes pasākumu vai citu pasākumu, kas tiek veikti attiecībā uz pārkāpumu, apraksts, datumi un ilgums, kā arī to statuss;
- g) to kompetento iestāžu identitātes, kas ierosina juridiskas procedūras un veic citus pasākumus.

4. Izdodot brīdinājumu, kompetentā iestāde var lūgt kompetentās iestādes un attiecīgos vienotos sadarbības birojus citās dalībvalstīs un Komisiju vai Komisija var lūgt kompetentās iestādes un attiecīgos vienotos sadarbības birojus citās dalībvalstīs, balstoties uz informāciju, kas ir pieejama, respektīvi, attiecīgajām kompetentajām iestādēm vai Komisijai vai kam tās var viegli piekļūt, pārbaudīt, vai minēto citu dalībvalstu teritorijā notiek līdzīgi iespējami pārkāpumi, vai arī pārbaudīt, vai minētajās citās dalībvalstīs pret šādiem pārkāpumiem jau ir veikti kādi izpildes pasākumi. Minētās citu dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisija uz lūgumu atbild nekavējoties.

27. pants

Ārējie brīdinājumi

1. Katra dalībvalsts, izņemot gadījumu, ja tā rīkoties būtu nepamatoti, norīkotajām struktūrām, Eiropas Patērētāju centriem, patērētāju organizācijām un apvienībām un, vajadzības gadījumā, tirgotāju apvienībām, kam ir vajadzīgās speciālās zināšanas, piešķir pilnvaras izdot brīdinājumu attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai par iespējamiem pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un sniegt tiem pieejamo 26. panta 3. punktā paredzēto informāciju ("ārējais brīdinājums"). Katra dalībvalsts Komisijai nekavējoties paziņo minēto subjektu sarakstu un par jebkādam tā izmaiņām.
2. Komisija, apspriedusies ar dalībvalstīm, piešķir apvienībām, kas pārstāv patērētāju un, attiecīgā gadījumā, tirgotāju intereses Savienības līmenī, pilnvaras izdot ārēju brīdinājumu.
3. Kompetentajām iestādēm nav pienākuma, reaģējot uz ārēju brīdinājumu, uzsākt procedūru vai veikt kādas citas darbības. Subjekti, kas izdod ārējos brīdinājumus, nodrošina, ka sniegtā informācija ir pareiza, aktuāla un precīza, un, ja nepieciešams, nekavējoties izlabo paziņoto informāciju vai izņem to.

28. pants

Citas informācijas apmaiņa, kas ir svarīga pārkāpumu atklāšanai

Ciktāl tas vajadzīgs šīs regulas mērķu sasniegšanai, kompetentās iestādes, izmantojot 35. pantā minēto elektronisko datubāzi, nekavējoties paziņo Komisijai un attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par visiem pasākumiem, kurus tās veikušas, lai savā jurisdikcijā vērstos pret pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula, ja tām ir aizdomas, ka attiecīgais pārkāpums var ietekmēt patērētāju intereses citās dalībvalstīs.

29. pants

Kontrolreidi

1. Kompetentās iestādes var nolemt veikt kontrolreidus, lai pārbaudītu to Savienības tiesību aktu ievērošanu, kuri aizsargā patērētāju intereses, vai lai konstatētu to pārkāpumus. Ja vien iesaistītās kompetentās iestādes nevienojojas citādi, kontrolreidus koordinē Komisija.
2. Veicot kontrolreidus, iesaistītās kompetentās iestādes var izmantot 9. panta 3. punktā noteiktās izmeklēšanas pilnvaras un jebkādas citas pilnvaras, kas tām piešķirtas ar valsts tiesību aktiem.
3. Kompetentās iestādes var aicināt norīkotās struktūras, Komisijas amatpersonas un citas Komisijas pilnvarotas pavadās personas piedalīties kontrolreidos.

30. pants

Citu pasākumu, ar kuriem veicina izmeklēšanu un izpildi, koordinēšana

1. Ciktāl tas vajadzīgs šīs regulas mērķa sasniegšanai, dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par savām darbībām šādās jomās:

- a) šīs regulas piemērošanā iesaistīto amatpersonu mācības;
 - b) datu par patērētāju sūdzībām vākšana, klasifikācija un apmaiņa;
 - c) amatpersonu tīklu izveide konkrētās nozarēs;
 - d) informācijas un saziņas līdzekļu izstrāde; un
 - e) attiecīgā gadījumā ar šīs regulas piemērošanu saistītu standartu, metodoloģiju un pamatnostādņu izstrāde.
2. Ciktāl tas vajadzīgs šīs regulas mērķa sasniegšanai, dalībvalstis var koordinēt un kopīgi rīkot darbības jomās, kas minētas 1. punktā.

31. pants

Amatpersonu apmaiņa starp kompetentajām iestādēm

1. Sadarbības uzlabošanas nolūkā kompetentās iestādes var piedalīties amatpersonu no citām dalībvalstīm apmaiņas shēmās. Kompetentās iestādes veic pasākumus, kas nepieciešami, lai amatpersonas no citām dalībvalstīm varētu efektīvi piedalīties kompetentās iestādes pasākumos. Tālab minētās amatpersonas tiek pilnvarotas veikt pienākumus, ko tām uztic uzņēmēja kompetentā iestāde saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem.
2. Apmaiņas laikā amatpersonu civiltiesiskā un krimināltiesiskā atbildība ir tāda pati kā uzņēmējas kompetentās iestādes amatpersonām. Amatpersonas no citām dalībvalstīm ievēro profesionālos standartus un uzņēmējas kompetentās iestādes atbilstošos iekšējās kārtības noteikumus. Minētie noteikumi jo īpaši nodrošina personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, procesuālo taisnīgumu un 33. pantā paredzēto noteikumu par konfidencialitāti un dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu pienācīgu ievērošanu.

32. pants

Starptautiskā sadarbība

1. Ciktāl tas vajadzīgs šīs regulas mērķa sasniegšanai, lai aizsargātu patērētāju intereses, jomās, uz kurām attiecas šī regula, Savienība sadarbojas ar trešām valstīm un ar kompetentajām starptautiskām organizācijām. Savienība un attiecīgās trešās valstis var slēgt nolīgumus, kas paredz sadarbības kārtību, tostarp savstarpējas palīdzības mehānisma izveidi, apmaiņu ar konfidencialu informāciju un personāla apmaiņas programmas.
2. Nolīgumos, kas starp Savienību un trešām valstīm noslēgti par sadarbību un savstarpēju palīdzību patērētāju interešu aizsardzības un stiprināšanas nolūkā, tiek ievēroti attiecīgie datu aizsardzības noteikumi, kas piemērojami personas datu nosūtīšanai trešām valstīm.
3. Kad kompetentā iestāde no kādas trešās valsts iestādes saņem informāciju, kas varētu būt svarīga citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tā šo informāciju dara zināmu minētajām kompetentajām iestādēm, ciktāl šādi rīkoties tai atļauj jebkādi piemērojami divpusējie palīdzības nolīgumi ar minēto trešo valsti un ciktāl minētā informācija ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.
4. Kompetentā iestāde informāciju, ko dara zināmu saskaņā ar šo regulu, var darīt zināmu arī trešās valsts iestādei saskaņā ar divpusēju palīdzības nolīgumu, kas noslēgts ar minēto trešo valsti, ar noteikumu, ka ir saņemts tās kompetentās iestādes apstiprinājums, kura sākotnēji darīja zināmu minēto informāciju, un ar noteikumu, ka tas ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.

VI NODAĻA

KOPĪGIE NOTEIKUMI

33. pants

Informācijas izmantošana un izpaušana, dienesta noslēpums un komercnoslēpums

1. Informāciju, ko, piemērojot šo regulu, vāc kompetentās iestādes un Komisija vai ko dara zināmu kompetentajām iestādēm un Komisijai, izmanto vienīgi tālab, lai nodrošinātu to Savienības tiesību aktu ievērošanu, kuri aizsargā patērētāju intereses.

2. Informāciju, kas minēta 1. punktā, apstrādā konfidenciāli un izmanto un izpauž, tikai pienācīgi ņemot vērā fiziskas personas vai juridiskas personas komerciālās intereses, tostarp tās, kas ir saistītas ar tirdzniecības noslēpumiem un intelektuālo īpašumu.

3. Tomēr kompetentās iestādes, apspriedušās ar kompetento iestādi, kura sniegusi informāciju, var izpaust šādu informāciju, kas vajadzīga, lai:

- a) pierādītu pārkāpumus, uz kuriem attiecas šī regula; vai
- b) panāktu, ka tiek izbeigti vai aizliegti pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula.

34. pants

Pierādījumu un izmeklēšanas secinājumu izmantošana

Kompetentās iestādes var kā pierādījumus izmantot jebkādu paziņoto informāciju, dokumentus, secinājumus, pārskatus, apliecinātas kopijas vai ziņas tāpat kā līdzīgus dokumentus, kas iegūti savā dalībvalstī, neatkarīgi no datu nesēja.

35. pants

Elektroniska datubāze

1. Komisija izveido un uztur elektronisku datubāzi visai saziņai starp kompetentajām iestādēm, vienotajiem sadarbības birojiem un Komisiju saskaņā ar šo regulu. Minētajā elektroniskajā datubāzē glabā un apstrādā visu informāciju, kas tiek nosūtīta ar elektroniskās datubāzes palīdzību. Minētā datubāze ir tieši pieejama kompetentajām iestādēm, vienotajiem koordinācijas birojiem un Komisijai.

2. Elektroniskajā datubāzē glabā un apstrādā informāciju, ko sniedz subjekti, kuri izdod ārēju brīdinājumu, ievērojot 27. panta 1. vai 2. punktu. Tomēr minētajiem subjektiem nav piekļuves minētajai datubāzei.

3. Ja kompetentā iestāde, norīkotā struktūra vai subjekts, kas izdod ārēju brīdinājumu, ievērojot 27. panta 1. vai 2. punktu, konstatē, ka brīdinājums par pārkāpumu, ko tas izdevis, ievērojot 26. vai 27. pantu, vēlāk ir izrādījies nepamatots, tas minēto brīdinājumu atsauc. Komisija nekavējoties izņem attiecīgo informāciju no datubāzes un informē puses par minētās izņemšanas iemesliem.

Ar pārkāpumu saistītos datus elektroniskajā datubāzē glabā ne ilgāk kā nepieciešams tiem nolūkiem, kādos tie tika vākti un apstrādāti, bet neglabā ilgāk kā piecus gadus pēc dienas, kad:

- a) lūguma saņēmēja iestāde, ievērojot 12. panta 2. punktu, paziņo Komisijai, ka Savienībā izdarīts pārkāpums ir beidzies;
- b) koordinators, ievērojot 22. panta 1. punktu, paziņo par koordinētās rīcības izbeigšanu; vai
- c) informācija ir ievadīta datubāzē – visos pārējos gadījumos.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka praktiskos un operacionālos pasākumus elektroniskās datubāzes darbībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 38. panta 2. punktā.

36. pants

Atteikšanās no izdevumu atlīdzināšanas

- 1. Dalībvalstis atsakās no jebkādam prasībām par tādu izdevumu atlīdzināšanu, kuri radušies, piemērojot šo regulu.
- 2. Neatkarīgi no 1. punkta, attiecībā uz 12. pantā paredzētajiem lūgumiem veikt izpildes pasākumus lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts paliek atbildīga lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts priekšā par jebkādam izmaksām un zaudējumiem, kas radušies tādu pasākumu rezultātā, ko tiesa ir noraidījusi un atzinusi par nepamatotiem, ciktāl tas attiecas uz konkrēto pārkāpumu pēc būtības.

37. pants

Izpildes prioritātes

1. Līdz 2020. gada 17. janvārim un pēc tam ik pēc diviem gadiem dalībvalstis cita ar citu un ar Komisiju apmainās ar informāciju par savām izpildes prioritātēm saistībā ar šīs regulas piemērošanu.

Šāda informācija ietver:

- a) informāciju par tirgus tendencēm, kas varētu ietekmēt patērētāju intereses attiecīgajā dalībvalstī un citās dalībvalstīs;
- b) pārskatu par darbībām, kas veiktas saskaņā ar šo regulu pēdējos divos gados, un jo īpaši pārskatu par izmeklēšanas un izpildes pasākumiem, kas attiecas uz plaši izplatītiem pārkāpumiem;
- c) statistikas datus, ar kuriem notikusi apmaiņa ar 26. pantā minētajiem brīdinājumiem;
- d) provizoriskās prioritārās jomas attiecīgajā dalībvalstī nākamajiem diviem gadiem to Savienības tiesību aktu izpildei, kuri aizsargā patērētāju intereses; un
- e) ierosinātās prioritārās jomas Savienības mērogā nākamajiem diviem gadiem to Savienības tiesību aktu izpildei, kuri aizsargā patērētāju intereses;

2. Neskarot 33. pantu, Komisija ik pēc diviem gadiem sagatavo pārskatu par informāciju, kas minēta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un to dara publiski pieejamu. Komisija par to informē Eiropas Parlamentu.

3. Gadījumos, kad divu gadu laikā pēc tam, kad pēdējo reizi iesniegta informācija par to izpildes prioritātēm, būtiski mainās apstākļi vai tirgus apstākļi, dalībvalstis atjaunina savas izpildes prioritātes un attiecīgi informē citas dalībvalstis un Komisiju.

4. Komisija apkopo izpildes prioritātes, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šā panta 1. punktu, un katru gadu sniedz ziņojumu 38. panta 1. punktā minētajai komitejai, lai sekmētu saskaņā ar šo regulu veikto darbību sakārtošanu prioritārā secībā. Komisijas ar dalībvalstīm apmainās ar paraugpraksi un kritērijiem, jo īpaši nolūkā izstrādāt spēju veidošanas pasākumus.

VII NODAĻA

NOSLĒGUMA NOTEIKUMI

38. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

39. pants

Paziņojumi

Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmus visus to savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, kā arī to nolīgumu tekstu, ko tās noslēdz jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, izņemot nolīgumus, kuros aplūkoti individuāli gadījumi.

40. pants

Ziņošana

1. Līdz 2023. gada 17. janvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

2. Minētajā ziņojumā iekļauj šīs regulas piemērošanas novērtējumu, kurā ietver izvērtējumu par to Savienības tiesību aktu izpildes efektivitāti, kuri aizsargā patērētāju intereses, saskaņā ar šo regulu, jo īpaši attiecībā uz kompetento iestāžu pilnvarām, kas paredzētas 9. pantā, jo īpaši kopā ar analīzi par to, kā galvenajos patēriņa tirgos, kas saistīti ar pārrobežu tirdzniecību, ir attīstījusies to Savienības tiesību aktu ievērošana no tirgotāju puses, kuri aizsargā patērētāju intereses.

Minētajam ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu.

41. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 2006/2004 atceļ no 2020. gada 17. janvāra.

42. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2020. gada 17. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2017. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

A. TAJANI

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

M. MAASIKAS

PIELIKUMS

3. panta 1. punktā minētās direktīvas un regulas

1. Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 21.4.1993., 29. lpp.).
2. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/6/EK (1998. gada 16. februāris) par patērētāju aizsardzību, norādot patērētājiem piedāvāto produktu cenas (OV L 80, 18.3.1998., 27. lpp.).
3. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām (OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.).
4. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).
5. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.): 86.–100. pants.
6. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.): 13. pants.
7. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 90/619/EEK un Direktīvās 97/7/EK un 98/27/EK (OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.).
8. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgū kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 17.2.2004., 1. lpp.).
9. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).
10. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu (OV L 204, 26.7.2006., 1. lpp.).
11. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/114/EK (2006. gada 12. decembris) par maldinošu un salīdzinošu reklāmu (OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.): 1. pants, 2. panta c) punkts un 4.–8. pants.
12. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.): 20. pants.
13. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1371/2007 (2007. gada 23. oktobris) par dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem (OV L 315, 3.12.2007., 14. lpp.).
14. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).
15. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā (OV L 293, 31.10.2008., 3. lpp.): 22., 23. un 24. pants.

16. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/122/EK (2009. gada 14. janvāris) par patērētāju aizsardzību attiecībā uz dažiem aspektiem, kas saistīti ar daļlaika lietojuma tiesībām, ilgtermiņa brīvdienu produktiem, tālākpārdošanas un apmaiņas līgumiem (OV L 33, 3.2.2009., 10. lpp.).
 17. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.): 9., 10., 11. pants un 19.–26. pants.
 18. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1177/2010 (2010. gada 24. novembris) par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 334, 17.12.2010., 1. lpp.).
 19. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 181/2011 (2011. gada 16. februāris) par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 55, 28.2.2011., 1. lpp.).
 20. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).
 21. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/11/ES (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (Direktīva par patērētāju SAI) (OV L 165, 18.6.2013., 63. lpp.): 13. pants.
 22. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 524/2013 (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu izšķiršanu tiešsaistē un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (Regula par patērētāju SIT) (OV L 165, 18.6.2013., 1. lpp.): 14. pants.
 23. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 60, 28.2.2014., 34. lpp.): 10., 11., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 21., 22., 23. pants, 10. nodaļa un I un II pielikums.
 24. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/92/ES (2014. gada 23. jūlijs) par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (OV L 257, 28.8.2014., 214. lpp.): 3.–18. pants un 20. panta 2. punkts.
 25. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK (OV L 326, 11.12.2015., 1. lpp.).
 26. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1128 (2017. gada 14. jūnijs) par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārsesamību iekšējā tirgū (OV L 168, 30.6.2017., 1. lpp.).
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/2395

(2017. gada 12. decembris),

ar ko Regulu (ES) Nr. 575/2013 groza attiecībā uz pārejas kārtību tam, lai mazinātu 9. SFPS ieviešanas ietekmi uz pašu kapitālu, un lielo riska darījumu regulējumam noteiktiem publiskā sektora riska darījumiem, kuri denominēti jebkuras dalībvalsts vietējā valūtā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Starptautisko grāmatvedības standartu padome 2014. gada 24. jūlijā publicēja 9. starptautisko finanšu pārskatu standartu (SFPS) "Finanšu instrumenti" (9. SFPS). Ar 9. SFPS ir paredzēts uzlabot finanšu pārskatu sniegšanu par finanšu instrumentiem, pievēršoties bažām, kuras minētajā jomā radās finanšu krīzes laikā. Konkrētāk, 9. SFPS ir atbilde uz G20 aicinājumu ieviest vairāk uz nākotni vērstu modeli tam, kā tiek atzīti paredzamie zaudējumi no finanšu aktīviem. Saistībā ar paredzamo zaudējumu no finanšu aktīviem atzīšanu tas aizstāj 39. starptautisko grāmatvedības standartu (SGS).
- (2) Komisija 9. SFPS pieņēma ar Komisijas Regulu (ES) 2016/2067 ⁽⁴⁾. Saskaņā ar minēto regulu kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām ("iestādes"), kas savu finanšu pārskatu sagatavošanā izmanto SFPS, ir prasīts piemērot 9. SFPS no datuma, kurā sākas to pirmais finanšu gads, kura sākums ir 2018. gada 1. janvārī vai pēc tam.
- (3) 9. SFPS piemērošana var izraisīt to, ka pēkšņi nozīmīgi pieaug uzkrājumi paredzamajiem kredītzaudējumiem un ka tādēļ pēkšņi samazinās iestāžu pirmā līmeņa pamata kapitāls. Kamēr Bāzeles Banku uzraudzības komiteja vēl apsver ilgtermiņa regulatīvo režīmu uzkrājumiem paredzamajiem kredītzaudējumiem, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013 ⁽⁵⁾ būtu jāievieš pārejas kārtība, lai mazinātu minēto iespējamo nozīmīgo negatīvo ietekmi uz pirmā līmeņa pamata kapitālu, ko radītu paredzamo kredītzaudējumu uzskaitē.
- (4) Eiropas Parlaments 2016. gada 6. oktobra rezolūcijā "par starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem: 9. SFPS" ⁽⁶⁾ aicināja noteikt pakāpenisku ieviešanas režīmu, kas mazinātu 9. SFPS jaunā vērtības samazināšanas modeļa ietekmi.

⁽¹⁾ 2017. gada 8. novembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 209, 30.6.2017., 36. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 30. novembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 7. decembra lēmums.

⁽⁴⁾ Komisijas Regula (ES) 2016/2067 (2016. gada 22. novembris), ar kuru attiecībā uz 9. starptautisko finanšu pārskatu standartu groza Regulu (EK) Nr. 1126/2008, ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (OV L 323, 29.11.2016., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta.

- (5) Ja kādas iestādes sākuma bilance dienā, kad tā pirmo reizi piemēro 9. SFPS, atspoguļo samazinājumu pirmā līmeņa pamata kapitālā tāpēc, ka salīdzinājumā ar iepriekšējās dienas beigu bilanci ir pieauguši uzkrājumi paredzamajiem kredītzaudējumiem, tostarp zaudējumu atskaitījumi visā darbības laikā paredzamajiem to finanšu aktīvu kredītzaudējumiem, kuriem ir samazināta kredītvērtība, kā definēts 9. SFPS A papildinājumā, kas izklāstīts Komisijas Regulas (EK) Nr. 1126/2008 ⁽¹⁾ pielikumā ("pielikums attiecībā uz 9. SFPS"), būtu jāatļauj šai iestādei pārejas periodā pirmā līmeņa pamata kapitālā iekļaut daļu no pieaugušajiem uzkrājumiem paredzamajiem kredītzaudējumiem. Minētā pārejas perioda maksimālajam ilgumam vajadzētu būt pieciem gadiem, un tam būtu jāsākas 2018. gadā. Tai daļai no uzkrājumiem paredzamajiem kredītzaudējumiem, ko var iekļaut pirmā līmeņa pamata kapitālā, laika gaitā būtu jāsamazinās līdz nullei, lai nodrošinātu, ka 9. SFPS ir pilnībā ieviests dienā tūlīt pēc pārejas perioda beigām. Uzkrājumu paredzamajiem kredītzaudējumiem ietekmi uz pirmā līmeņa pamata kapitālu pārejas periodā nevajadzētu pilnībā neitralizēt.
- (6) Iestādēm būtu jānolemj, vai piemērot minēto pārejas kārtību, un attiecīgi jāinformē kompetentā iestāde. Pārejas periodā iestādei vajadzētu būt iespējai vienreiz grozīt savu sākotnējo lēmumu, ja tam saņemta kompetentās iestādes iepriekšēja atļauja, kam būtu jānodrošina, ka šāda lēmuma pamatā nav regulējuma arbitražas apsvērumi.
- (7) Tā kā uzkrājumi paredzamajiem kredītzaudējumiem, kas izveidoti pēc dienas, kad iestāde pirmo reizi piemēro 9. SFPS, varētu negaidīti palielināties makroekonomisko perspektīvu pasliktināšanās dēļ, iestādēm šādos gadījumos būtu jāpiešķir papildu atvieglojumi.
- (8) Būtu jāprasa, lai iestādes, kas nolemj piemērot pārejas kārtību, koriģē to regulatīvo pozīciju aprēķinu, ko tieši ietekmē uzkrājumi paredzamajiem kredītzaudējumiem, lai nodrošinātu, ka tās nesaņem nepamatotu kapitāla prasību atvieglojumu. Piemēram, specifiskās kredītriska korekcijas, ar kurām riska darījuma vērtība tiek samazināta saskaņā ar standartizēto pieeju kredītriskam, būtu jāsamazina, piemērojot tādu koeficientu, kuram ir riska darījuma vērtību palielinoša ietekme. Tas nodrošinātu to, ka iestāde vienlaikus negūst labumu gan no pirmā līmeņa pamata kapitāla pieauguma pārejas kārtības dēļ, gan arī no samazinātas riska darījuma vērtības.
- (9) Iestādēm, kas nolemj piemērot šajā regulā paredzēto 9. SFPS pārejas kārtību, būtu publiski jāatklāj savs pašu kapitāls, kapitāla rādītāji un sviras rādītāji gan ar minētās kārtības piemērošanu, gan bez tās, lai sabiedrība varētu noteikt minētās kārtības ietekmi.
- (10) Ir lietderīgi arī paredzēt pārejas kārtību atbrīvojumam no lielo riska darījumu limita, kas pieejams noteikta dalībvalstu publiskā sektora parāda riska darījumiem, kuri denominēti jebkuras dalībvalsts vietējā valūtā. Pārejas perioda ilgumam šāda veida riska darījumiem, kas radušies 2017. gada 12. decembrī vai pēc tam, vajadzētu būt trīs gadiem, sākot no 2018. gada 1. janvāra, savukārt šāda veida riska darījumiem, kas radušies pirms minētās dienas, būtu jā saglabā iepriekš spēkā esošie nosacījumi un būtu jāturpina iespēja izmantot lielajiem riska darījumiem paredzēto atbrīvojumu.
- (11) Lai šajā regulā paredzēto pārejas kārtību varētu piemērot no 2018. gada 1. janvāra, šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (12) Tādēļ Regula (ES) Nr. 575/2013 būtu attiecīgi jāgroza,

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1126/2008 (2008. gada 3. novembris), ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (OV L 320, 29.11.2008., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) Nr. 575/2013 groza šādi:

1) iekļauj šādu pantu:

“473.a pants

9. SFPS ieviešana

1. Atkāpjoties no 50. panta un līdz šā panta 6. punktā noteiktā pārejas perioda beigām, turpmāk minētie savā pirmā līmeņa pamata kapitālā var iekļaut summu, kas aprēķināta saskaņā ar šo punktu:

- a) iestādes, kas savus pārskatus gatavo atbilstīgi starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1606/2002 6. panta 2. punktā noteikto procedūru;
- b) iestādes, kas, ievērojot šīs regulas 24. panta 2. punktu, veic aktīvu un ārpusbilances posteņu vērtēšanu un pašu kapitāla noteikšanu atbilstīgi starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1606/2002 6. panta 2. punktā noteikto procedūru;
- c) iestādes, kas veic aktīvu un ārpusbilances posteņu vērtēšanu atbilstīgi grāmatvedības standartiem, kuri noteikti Direktīvā 86/635/EEK, un kas izmanto tādu pašu paredzamo kredītzaudējumu modeli kā to, kas izmantots starptautiskajos grāmatvedības standartos, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1606/2002 6. panta 2. punktā noteikto procedūru.

Pirmajā daļā minēto summu aprēķina kā šādu elementu summu:

- a) riska darījumiem, kam saskaņā ar trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu piemēro riska pakāpi, summa (AB_{SA}), kura aprēķināta saskaņā ar šādu formulu:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

kur:

$A_{2,SA}$ = summa, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu,

$A_{4,SA}$ = summa, kas aprēķināta saskaņā ar 4. punktu, pamatojoties uz summām, kas aprēķinātas saskaņā ar 3. punktu,

f = 6. punktā paredzētais piemērojamais koeficients,

t = pirmā līmeņa pamata kapitāla pieaugums, kam ir piemērojams summu $A_{2,SA}$ un $A_{4,SA}$ nodokļu atskaitījums;

- b) riska darījumiem, kam piemēro riska pakāpi saskaņā ar trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu, summa (AB_{IRB}), kura aprēķināta saskaņā ar šādu formulu:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

kur:

$A_{2,IRB}$ = summa, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu un koriģēta saskaņā ar 5. punkta a) apakšpunktu,

$A_{4,IRB}$ = summa, kas aprēķināta saskaņā ar 4. punktu, pamatojoties uz summām, kuras aprēķinātas saskaņā ar 3. punktu un kuras koriģētas saskaņā ar 5. punkta b) un c) apakšpunktu,

f = 6. punktā paredzētais piemērojamais koeficients,

t = pirmā līmeņa pamata kapitāla pieaugums, kam ir piemērojams summu $A_{2,IRB}$ un $A_{4,IRB}$ nodokļu atskaitījums.

2. Saviem riska darījumiem, kam piemēro riska pakāpi saskaņā ar trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, un saviem riska darījumiem, kam piemēro riska pakāpi saskaņā ar trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu, iestādes atsevišķi aprēķina summas $A_{2,SA}$ un $A_{2,IRB}$, kas minētas attiecīgi 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā, kā lielākās no summām, kas minētas šā punkta a) un b) apakšpunktā:

a) nulle;

b) summa, kura aprēķināta saskaņā ar i) punktu un no kuras atskaitīta saskaņā ar ii) punktu aprēķinātā summa:

i) 12 mēnešu paredzamo kredītzaudējumu summa, kas noteikta saskaņā ar 9. SFPS 5.5.5. punktu, kā izklāstīts Komisijas Regulas (EK) Nr. 1126/2008 pielikumā ("pielikums attiecībā uz 9. SFPS"), un zaudējumu atskaitījumu summa visā darbības laikā paredzamajiem kredītzaudējumiem, kas noteikta saskaņā ar pielikuma attiecībā uz 9. SFPS 5.5.3. punktu, 2018. gada 1. janvārī vai 9. SFPS sākotnējās piemērošanas datumā;

ii) to finanšu aktīvu vērtības samazinājuma kopējā summa, kurus klasificē kā aizdevumus un debitoru parādus, līdz termiņa beigām turētus ieguldījumus un pārdošanai pieejamus finanšu aktīvus, kā definēts 39. SGS 9. punktā, kuri nav pašu kapitāla instrumenti un kolektīvu ieguldījumu uzņēmumu daļas vai ieguldījumu apliecības, kas noteikta saskaņā ar 39. SGS 63., 64., 65., 67., 68. un 70. punktu, kā izklāstīts Regulas (EK) Nr. 1126/2008 pielikumā, 2017. gada 31. decembrī vai dienā pirms 9. SFPS sākotnējās piemērošanas datuma.

3. Saviem riska darījumiem, kam piemēro riska pakāpi saskaņā ar trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, un saviem riska darījumiem, kam piemēro riska pakāpi saskaņā ar trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu, iestādes atsevišķi aprēķina summu, par kādu a) apakšpunktā minētā summa pārsniedz b) apakšpunktā minēto summu:

a) 12 mēnešu paredzamo kredītzaudējumu summa, kas noteikta saskaņā ar pielikuma attiecībā uz 9. SFPS 5.5.5. punktu, un zaudējumu atskaitījumu summa visā darbības laikā paredzamajiem kredītzaudējumiem, kas noteikta saskaņā ar pielikuma attiecībā uz 9. SFPS 5.5.3. punktu, izņemot zaudējumu atskaitījumus visā darbības laikā paredzamajiem to finanšu aktīvu kredītzaudējumiem, kuriem ir samazināta kredītvērtība, kā definēts pielikuma attiecībā uz 9. SFPS A papildinājumā, pārskata sniegšanas datumā;

b) 12 mēnešu paredzamo kredītzaudējumu summa, kas noteikta saskaņā ar pielikuma attiecībā uz 9. SFPS 5.5.5. punktu, un zaudējumu atskaitījumu summa visā darbības laikā paredzamajiem kredītzaudējumiem, kas noteikta saskaņā ar pielikuma attiecībā uz 9. SFPS 5.5.3. punktu, izņemot zaudējumu atskaitījumus visā darbības laikā paredzamajiem to finanšu aktīvu kredītzaudējumiem, kuriem ir samazināta kredītvērtība, kā definēts pielikuma attiecībā uz 9. SFPS A papildinājumā, 2018. gada 1. janvārī vai 9. SFPS sākotnējās piemērošanas datumā.

4. Riska darījumiem, kam piemēro riska pakāpi saskaņā ar trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, ja saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu noteiktā summa pārsniedz summu, kas noteikta 3. punkta b) apakšpunktā, iestādes $A_{4,SA}$ nosaka kā vienādu ar starpību starp minētajām summām, pretējā gadījumā tās $A_{4,SA}$ nosaka kā vienādu ar nulli.

Riska darījumiem, kam piemēro riska pakāpi saskaņā ar trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu, ja saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu noteiktā summa pēc 5. punkta b) apakšpunkta piemērošanas pārsniedz šo riska darījumu summu, kas noteikta 3. punkta b) apakšpunktā pēc 5. punkta c) apakšpunkta piemērošanas, iestādes $A_{4,IRB}$ nosaka kā vienādu ar starpību starp minētajām summām, pretējā gadījumā tās $A_{4,IRB}$ nosaka kā vienādu ar nulli.

5. Riska darījumiem, kam piemēro riska pakāpi saskaņā ar trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu, iestādes piemēro 2.–4. punktu šādā veidā:

a) lai aprēķinātu $A_{2,IRB}$, iestādes no katras summas, kas aprēķināta saskaņā ar šā panta 2. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktu, atskaita paredzamo zaudējumu summu, kas aprēķināta saskaņā ar 158. panta 5., 6. un 10. punktu 2017. gada 31. decembrī vai dienā pirms 9. SFPS sākotnējās piemērošanas datuma. Ja šā panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktā minētās summas aprēķina rezultātā tiek iegūts negatīvs skaitlis, iestāde minētās summas vērtību

nosaka kā vienādu ar nulli. Ja šā panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minētās summas aprēķina rezultātā tiek iegūts negatīvs skaitlis, iestāde minētās summas vērtību nosaka kā vienādu ar nulli;

- b) iestādes summu, kas aprēķināta saskaņā ar šā panta 3. punkta a) apakšpunktu, aizstāj ar 12 mēnešu paredzamo kredītzaudējumu summu, kas noteikta saskaņā ar pielikuma attiecībā uz 9. SFPS 5.5.5. punktu, un zaudējumu atskaitījumu summu visā darbības laikā paredzamajiem kredītzaudējumiem, kas noteikta saskaņā ar pielikuma attiecībā uz 9. SFPS 5.5.3. punktu, izņemot zaudējumu atskaitījumus visā darbības laikā paredzamajiem to finanšu aktīvu kredītzaudējumiem, kuriem ir samazināta kredītvērtība, kā definēts pielikuma attiecībā uz 9. SFPS A papildinājumā, no kā atskaita summu, ko veido saistīto paredzamo zaudējumu summas tiem pašiem riska darījumiem, kas aprēķinātas saskaņā ar 158. panta 5., 6. un 10. punktu, pārskata sniegšanas datumā. Ja aprēķina rezultātā tiek iegūts negatīvs skaitlis, iestāde šā panta 3. punkta a) apakšpunktā minētās summas vērtību nosaka kā vienādu ar nulli;
- c) iestādes summu, kas aprēķināta saskaņā ar šā panta 3. punkta b) apakšpunktu, aizstāj ar 12 mēnešu paredzamo kredītzaudējumu summu, kas noteikta saskaņā ar pielikuma attiecībā uz 9. SFPS 5.5.5. punktu, un zaudējumu atskaitījumu summu visā darbības laikā paredzamajiem kredītzaudējumiem, kas noteikta saskaņā ar pielikuma attiecībā uz 9. SFPS 5.5.3. punktu, izņemot zaudējumu atskaitījumus visā darbības laikā paredzamajiem to finanšu aktīvu kredītzaudējumiem, kuriem ir samazināta kredītvērtība, kā definēts pielikuma attiecībā uz 9. SFPS A papildinājumā, 2018. gada 1. janvārī vai 9. SFPS sākotnējās piemērošanas datumā, no kā atskaita summu, ko veido saistīto paredzamo zaudējumu summas tiem pašiem riska darījumiem, kas aprēķinātas saskaņā ar 158. panta 5., 6. un 10. punktu. Ja aprēķina rezultātā tiek iegūts negatīvs skaitlis, iestāde šā panta 3. punkta b) apakšpunktā minētās summas vērtību nosaka kā vienādu ar nulli.

6. Lai aprēķinātu summas AB_{SA} un AB_{IRB} , kas minētas attiecīgi 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā, iestādes piemēro šādus koeficientus:

- a) 0,95 laikposmā no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim;
- b) 0,85 laikposmā no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim;
- c) 0,7 laikposmā no 2020. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim;
- d) 0,5 laikposmā no 2021. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim;
- e) 0,25 laikposmā no 2022. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim.

Iestādes, kuru finanšu gads sākas pēc 2018. gada 1. janvāra un pirms 2019. gada 1. janvāra, pirmās daļas a)–e) apakšpunktā minētos datumus koriģē tā, lai tie atbilstu minēto iestāžu finanšu gadam, informē savas kompetentās iestādes par koriģētajiem datumiem un publisko tos.

Iestādes, kas grāmatvedības standartus sāk piemērot, kā minēts 1. punktā, proti, 2019. gada 1. janvārī vai pēc tā, piemēro attiecīgos koeficientus saskaņā ar pirmās daļas b)–e) apakšpunktu, sākot ar to koeficientu, kas atbilst gadam, kad minētos grāmatvedības standartus piemēro pirmo reizi.

7. Ja iestāde savā pirmā līmeņa pamata kapitālā saskaņā ar šā panta 1. punktu iekļauj kādu summu, tā pārrēķina visas šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES noteiktās prasības, kas izmanto jebkuru no turpmāk minētajiem posteņiem, neņemot vērā ietekmi, ko tādi paredzamie kredītzaudējumu uzkrājumi, kurus tā iekļāvusi savā pirmā līmeņa pamata kapitālā, rada uz minētajiem posteņiem:

- a) atliktā nodokļa aktīvu summa, kas atskaitīta no pirmā līmeņa pamata kapitāla saskaņā ar 36. panta 1. punkta c) apakšpunktu, vai kam piemērota riska pakāpe saskaņā ar 48. panta 4. punktu;

- b) riska darījuma vērtība, kā noteikts saskaņā ar 111. panta 1. punktu, ar ko specifisko kredītriska korekciju summu, par kādu samazina riska darījuma vērtību, reizina ar šādu samazinājuma koeficientu (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

kur:

AB_{SA} = summa, ko aprēķina saskaņā ar 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktu;

RA_{SA} = specifisko kredītriska korekciju kopējā summa;

- c) otrā līmeņa kapitāla posteņu summa, ko aprēķina saskaņā ar 62. panta d) punktu.

8. Šā panta 6. punktā minētajā laikposmā papildus informācijas atklāšanai, kā prasīts astotajā daļā, iestādes, kuras nolēmušas piemērot šajā pantā izklāstīto pārejas kārtību, atklāj informāciju par pašu kapitāla, pirmā līmeņa pamata kapitāla un pirmā līmeņa kapitāla summām, pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju, pirmā līmeņa kapitāla rādītāju, kopējo kapitāla rādītāju un sviras rādītāju, kāds tām būtu gadījumā, ja tās nepiemērotu šo pantu.

9. Iestāde nolemj, vai piemērot šajā pantā izklāstīto kārtību pārejas periodā, un līdz 2018. gada 1. februārim informē kompetento iestādi par savu lēmumu. Ja iestāde ir saņēmusi kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju, tā var pārejas periodā vienreiz grozīt savu sākotnējo lēmumu. Iestādes publisko jebkādu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šo daļu.

Iestāde, kas nolēmusi piemērot šajā pantā izklāstīto pārejas kārtību, var nolemt nepiemērot 4. punktu, un tādā gadījumā tā informē kompetento iestādi par savu lēmumu līdz 2018. gada 1. februārim. Šādā gadījumā iestāde 1. punktā minēto summu A_4 nosaka kā vienādu ar nulli. Ja iestāde ir saņēmusi kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju, tā var pārejas periodā vienreiz grozīt savu sākotnējo lēmumu. Iestādes publisko jebkādu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šo daļu.

10. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu EBI līdz 2018. gada 30. jūnijam izdod pamatnostādnes par šajā pantā noteiktajām informācijas atklāšanas prasībām.”;

2) regulas 493. pantam pievieno šādus punktus:

“4. Atkāpjoties no 395. panta 1. punkta, kompetentās iestādes var atļaut iestādēm uzņemt jebkādas šā panta 5. punktā paredzētos riska darījumus, kas atbilst šā panta 6. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, nepārsniedzot šādus limitus:

a) 100 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla līdz 2018. gada 31. decembrim;

b) 75 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla līdz 2019. gada 31. decembrim;

c) 50 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla līdz 2020. gada 31. decembrim.

Pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētos limitus piemēro riska darījumu vērtībām pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 399.–403. pantu.

5. Šā panta 4. punktā izklāstīto pārejas kārtību piemēro šādiem riska darījumiem:

a) aktīvu posteņi, kas ir prasījumi pret dalībvalstu centrālajām valdībām, centrālajām bankām vai publiskā sektora struktūrām;

- b) aktīvu posteņi, kas ir prasījumi, kurus skaidri garantē dalībvalstu centrālās valdības, centrālās bankas vai publiskā sektora struktūras;
- c) citi riska darījumi ar dalībvalstu centrālajām valdībām, centrālajām bankām vai publiskā sektora struktūrām, vai kuriem ir to garantijas;
- d) aktīvu posteņi, kas ir prasījumi pret dalībvalstu reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm, kurus uzskata par riska darījumiem ar centrālo valdību saskaņā ar 115. panta 2. punktu;
- e) citi riska darījumi ar dalībvalstu reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm, vai kuriem ir to garantijas, un kurus uzskata par riska darījumiem ar centrālo valdību saskaņā ar 115. panta 2. punktu.

Pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkta nolūkos šā panta 4. punktā izklāstīto pārejas kārtību piemēro tikai aktīvu posteņiem un citiem riska darījumiem ar publiskā sektora struktūrām, vai kuriem ir to garantijas, un kurus uzskata par riska darījumiem ar centrālo valdību, reģionālo pašvaldību vai vietējo pašpārvaldi saskaņā ar 116. panta 4. punktu. Ja aktīvu posteņus un citus riska darījumus ar publiskā sektora struktūrām, vai kuriem ir to garantijas, uzskata par riska darījumiem ar reģionālo pašvaldību vai vietējo pašpārvaldi saskaņā ar 116. panta 4. punktu, šā panta 4. punktā izklāstīto pārejas kārtību piemēro tikai tad, ja riska darījumus ar minēto reģionālo pašvaldību vai vietējo pašpārvaldi uzskata par riska darījumiem ar centrālo valdību saskaņā ar 115. panta 2. punktu.

6. Šā panta 4. punktā izklāstīto pārejas kārtību piemēro tikai tad, ja šā panta 5. punktā minētais riska darījums atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- a) riska darījumam saskaņā ar 495. panta 2. punkta versiju, kas bija spēkā 2017. gada 31. decembrī, tiktu piešķirts 0 % riska svērumš;
- b) riska darījums radies 2017. gada 12. decembrī vai pēc tam.

7. Šā panta 5. punktā minētu riska darījumu, kurš radies pirms 2017. gada 12. decembra un kuram 2017. gada 31. decembrī bija piešķirts 0 % riska svērumš saskaņā ar 495. panta 2. punktu, atbrīvo no 395. panta 1. punkta piemērošanas.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2018. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2017. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/2396**(2017. gada 13. decembris),****ar ko Regulas (ES) Nr. 1316/2013 un (ES) 2015/1017 groza attiecībā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fonda termiņa pagarināšanu, kā arī minētā fonda un Eiropas Investīciju konsultāciju centra tehnisku uzlabojumu ieviešanu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 172. un 173. pantu, 175. panta trešo daļu un 182. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Kopš 2014. gada 26. novembra, kad tika publiskots Komisijas paziņojums "Investīciju plāns Eiropai" ("Investīciju plāns"), investīciju pieauguma nosacījumi ir uzlabojušies un atgriežas pārliecība par Eiropas ekonomikas spēku un izaugsmi. Šobrīd Savienībā ceturto gadu notiek mērena atveseļošanās, un iekšzemes kopprodukts 2015. gadā ir pieaudzis par 2 %, taču bezdarba līmenis joprojām pārsniedz pirmskrīzes rādītājus. Visaptverošie centieni, kas aizsākās līdz ar Investīciju plānu, jau sniedz konkrētus rezultātus, lai gan joprojām nav iespējams pilnībā aplēst, cik liela ir bijusi Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) ietekme uz izaugsmi, jo lielāku investīciju projektu makroekonomiskā ietekme nevar būt tūlītēja. 2017. gadā investīcijas ir pakāpeniski palielinājušās, taču progress joprojām ir diezgan lēns un nesasniedz vēsturisko līmeni.
- (2) Pozitīvais impulss būtu jāsauglabā un būtu jāturpina strādāt, lai investīcijas atkal kļūtu ilgtermiņā ilgtspējīgas tādā veidā, kas sasniedz reālo ekonomiku. Investīciju plāna mehānismi darbojas, un tie būtu jānostiprina, lai turpinātu mobilizēt privātā sektora investīcijas, šādi panākot būtisku makroekonomisko ietekmi un veicinot darbvietu radīšanu Eiropas nākotnei svarīgās nozarēs un jomās, kur joprojām pastāv tirgus nepilnības vai nepietiekamu investīciju situācijas.
- (3) Komisija 2016. gada 1. jūnijā nāca klajā ar paziņojumu "Eiropa atkal investē – Novērtējums par Investīciju plānu Eiropai un turpmāk paredzētie pasākumi", kurā izklāstīti Investīciju plāna sasniegumi un turpmāk plānotie pasākumi, tostarp ESIF termiņa pagarināšana, pārsniedzot sākotnējo triju gadu periodu, mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) klases palielināšana saskaņā ar spēkā esošo regulējumu un Eiropas Investīciju konsultāciju centra (EIKC) nostiprināšana.
- (4) Eiropas Revīzijas palāta 2016. gada 11. novembrī pieņēma atzinumu "ESIF: agrs priekšlikums pagarināt termiņu un paplašināt" par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1316/2013 un (ES) 2015/1017, un par Regulas (ES) 2015/1017 18. panta 2. punktā paredzēto Komisijas novērtējumu, kurš pievienots priekšlikumam.

⁽¹⁾ OV C 75, 10.3.2017., 57. lpp.

⁽²⁾ OV C 185, 9.6.2017., 62. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 12. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 12. decembra lēmums.

- (5) ESIF, ko īsteno un līdzfinansē Eiropas Investīciju bankas (EIB) grupa, kvantitatīvā ziņā ir gatavs darbam, lai sasniegtu mērķi līdz 2018. gada vidum mobilizēt vismaz EUR 315 000 000 000 papildu investīciju reālajā ekonomikā. Tirgus reakcija un apguve ir īpaši strauji notikusi MVU klasē, kur ESIF rezultāti krietni pārsniedz gaidītos un balstās uz to, ka sākumā tika izmantoti esošie Eiropas Investīciju fonda (EIF) mehānismi un pilnvaras (*InnovFin* MVU garantiju mehānisms, *COSME* aizdevumu garantiju mehānisms (*LGF*) un EIB riska kapitāla resursu (*RCR*) pilnvaras), lai sākums būtu straujāks. Tāpēc MVU klase 2016. gada jūlijā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/1017 ⁽¹⁾ spēkā esošajiem noteikumiem tika palielināta par EUR 500 000 000. Ņemot vērā ārkārtīgu tirgus pieprasījumu pēc MVU finansējuma no ESIF, lielāka finansējuma daļa jānovirza MVU. Šajā sakarā 40 % no ESIF palielinātās riska uzņemšanās spējas būtu jāvirza uz to, lai palielinātu MVU piekļuvi finansējumam.
- (6) Eiropadome 2016. gada 28. jūnijā secināja, ka Investīciju plāns Eiropai, jo īpaši ESIF, jau ir devis konkrētus rezultātus un ir būtisks solis, lai palīdzētu piesaistīt privātās investīcijas, vienlaikus lietpratīgi izmantojot ierobežotos budžeta resursus. Eiropadome atzīmēja, ka Komisija plāno drīz nākt klajā ar priekšlikumiem par ESIF nākotni, kuri Eiropas Parlamentam un Padomei būtu steidzami jāizskata.
- (7) Sākumā ESIF tika izveidots uz trim gadiem, lai mobilizētu investīcijas vismaz EUR 315 000 000 000 apmērā un tā atbalstītu mērķi veicināt izaugsmi un nodarbinātību. Tomēr vēlme sasniegt pamatmērķi nedrīkstētu kļūt svarīgāka par papildvērtību, ko nodrošina atlasītie projekti. Tādēļ Savienība ir apņēmusies ne vien pagarināt ESIF investīciju laikposmu un palielināt fonda finansiālo spēju, bet arī vairāk uzmanības pievērst tieši papildvērtībai. Pagarinājums attiecas uz pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu, un tam būtu jānodrošina vismaz EUR 500 000 000 000 investīcijām līdz 2020. gadam. Lai vēl vairāk uzlabotu ESIF rīcībspēju un izpildītu uzdevumu dubultot investīciju mērķi, kā prioritāte savs ieguldījums būtu jānodrošina arī dalībvalstīm.
- (8) Iespējas, ko piedāvā ESIF un tā īstenošana, nevar pilnībā izmantot, ja netiek veikti pasākumi, kuru mērķis ir stiprināt vienoto tirgu, izveidot labvēlīgu uzņēmējdarbības vidi un īstenot sociāli līdzsvarotas un noturīgas strukturālās reformas. Turklāt, lai ESIF sekmīgi darbotos, izšķiroša nozīme ir labi strukturētiem projektiem, kas iekļauti investīciju un attīstības plānos dalībvalstu līmenī.
- (9) Attiecībā uz laikposmu pēc 2020. gada Komisija plāno iesniegt vajadzīgos priekšlikumus, lai nodrošinātu, ka stratēģiskās investīcijas turpinās ilgtspējīgā līmenī. Ikviens legislatīva akta priekšlikums būtu jāizstrādā, pamatojoties uz Komisijas ziņojumā izklāstītajiem secinājumiem un ņemot vērā neatkarīgu novērtējumu, kas, cita starpā arī no makroekonomikas viedokļa, ir veikts, lai noskaidrotu, cik lietderīga ir investīciju atbalstam paredzētas shēmas uzturēšana. Minētajā ziņojumā un neatkarīgajā novērtējumā būtu – ciktāl tas nepieciešams – arī jāizvērtē, kā pagarinātajā ESIF īstenošanas laikposmā tiek piemērota ar šo regulu grozītā Regula (ES) 2015/1017.
- (10) Ar ESIF, kura termiņš pagarināts ar šo regulu, būtu jānovērš atlikušās tirgus nepilnības un nepietiekamu investīciju situācijas un ar spēcīgāku papildvērtību jāturpina mobilizēt privātā sektora finansējums investīcijās, kas ir būtiskas Eiropas nākotnes darbvieta, tostarp jauniešu darbvieta, radīšanai, izaugsmei un konkurētspējai. Šādas investīcijas ietver investīcijas tādās jomās kā enerģētika, vide un klimata politika, sociālā un cilvēkkapitāla joma un ar to saistītā infrastruktūra, veselības aprūpe, pētniecība un inovācija, pārrobežu un ilgtspējīgs transports, kā arī digitālā pārveide. Jo īpaši būtu jānostiprina tāds ESIF atbalstīto operāciju ieguldījums, kas palīdz sasniegt Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu 21. konferences (COP 21) izvirzītos vērienīgos Savienības mērķus un izpildīt Savienības apņemšanos par 80 līdz 95 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Lai ESIF

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/1017 (2015. gada 25. jūnijs) par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 – Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.).

iegūtu spēcīgāku klimata politikas komponentu, EIB būtu jāņem vērā pieredze, ko tā ir guvusi kā viens no lielākajiem klimata pārmaiņu jomā īstenojamu pasākumu finansētājiem pasaulē, un jāizmanto sava mūsdienīgā starptautiski atzītā metodika, lai projektos ticami noteiktu klimata politikas elementus vai izmaksu daļas. Projektus nedrīkstētu mākslīgi strukturēt tā, lai panāktu, ka tie atbilst MVU un mazu vidējās kapitalizācijas sabiedrību definīcijām. Aizvien vairāk uzmanības būtu jāvelta arī energotīklu starpsavienojumu prioritārajiem projektiem un energoefektivitātes projektiem.

Turklāt ESIF atbalsts autoceļiem būtu jāsniedz, tikai lai atbalstītu privātās un/vai publiskās investīcijas transportā kohēzijas valstīs, mazāk attīstītos reģionos vai pārrobežu transporta projektos vai tad, ja ir nepieciešams atjaunināt, uzturēt vai uzlabot ceļu satiksmes drošību, izstrādāt intelektiskas transporta sistēmas (ITS) ierīces, nodrošināt esošo autoceļu integritāti un standartus Eiropas transporta tīklā, tostarp drošas autostāvvietas, alternatīvas tūrās degvielas uzpildes stacijas un elektriskās uzlādēšanas sistēmas, vai sekmēt Eiropas transporta tīkla izveides pabeigšanu līdz 2010. gadam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (ES) Nr. 1316/2013⁽¹⁾ un (ES) Nr. 1315/2013⁽²⁾. Digitālajā nozarē, īstenojot vērīgo Savienības politiku attiecībā uz digitālo ekonomiku, būtu jānosaka jauni digitālās infrastruktūras mērķi, lai nodrošinātu, ka tiek likvidēta digitālā plaisa un ka Savienība kļūst par pasaules līderi jaunajā tā dēvētā lietu interneta, blokķēdes tehnoloģijas, kibernetikas un tīkla drošības laikmetā. Lai arī projekti tādās jomās kā lauksaimniecība, mežsaimniecība, zivsaimniecība, akvakultūra un citi plašākas bioekonomikas elementi jau atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, tomēr skaidrības labad būtu nepārprotami jānosaka, ka uz tiem attiecas vispārējie mērķi, kuriem var pretendēt uz ESIF atbalstu.

- (11) Kultūras un radošās nozares ir Eiropas rūpniecības atjaunotnei izšķirošas nozīmes elements, tās ir izaugsmes dzinējspēks un ir stratēģiski izdevīgā pozīcijā, lai rosinātu plašāku inovācijas ietekmi citās rūpniecības nozarēs, piemēram, tūrismā, mazumtirdzniecībā un digitālo tehnoloģiju nozarēs. Papildus programmai "Radošā Eiropa", kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1295/2013⁽³⁾, un kultūras un radošo nozaru Garantiju fondam, kas izveidots, ievērojot minēto regulu, ESIF būtu jāpalīdz pārvarēt kapitāla resursu trūkums minētajās nozarēs, sniedzot papildu atbalstu, kam būtu jāpapildina tas, ko sniedz ar programmu "Radošā Eiropa" un kultūras un radošo nozaru Garantiju fondu, tā, lai varētu finansēt vēl lielāku šo augstas riska pakāpes projektu apjomu.
- (12) Turklāt ESIF atbalsts būtu jāsniedz operācijām, kurās iesaistītas struktūras, kas atrodas Savienībā, un kuras tiek īstenotas arī aiz robežām, ja attiecīgās darbības veicina investīcijas Savienībā, jo īpaši gadījumos, kad šādām darbībām ir pārrobežu komponenti. EIKC būtu proaktīvi jāsniedz atbalsts, lai popularizētu šādas darbības un rosinātu tās īstenot.
- (13) Projektu atlasē būtu jānostiprina papildvērtība, kas ir ESIF būtiska iezīme. Jo īpaši, operācijām vajadzētu būt tiesīgām pretendēt uz ESIF atbalstu tikai tad, ja ar tām novērs skaidri apzinātas tirgus nepilnības vai nepietiekamu investīciju situācijas. Ja fiziskās infrastruktūras jomā īstenojamas operācijas infrastruktūras un inovācijas klasē sasaista divas vai vairākas dalībvalstis un ja tā cita starpā ir e-infrastruktūra un jo īpaši platjoslas infrastruktūra, kā arī šādas infrastruktūras būvniecībai, izveidošanai, uzturēšanai vai darbībai nepieciešamie pakalpojumi, tad attiecīgās operācijas vajadzētu uzskatīt par spēcīgu norādi uz papildvērtību, ņemot vērā tām raksturīgo sarežģītību un to augsto pievienoto vērtību Savienībai.
- (14) Parasti ESIF būtu jāpievēršas projektiem, kuriem ir augstāks riska profils nekā tiem, ko atbalsta ar ierastajām EIB operācijām, un ESIF Investīciju komitejai ("Investīciju komiteja"), novērtējot papildvērtību, būtu jāņem vērā riski, kuri kavē investīcijas, piemēram, konkrētai valstij, nozarei vai reģionam raksturīgi riski un riski, kas saistīti ar inovāciju, jo īpaši tādu tehnoloģiju jomā, kuras veicina izaugsmi, ilgtspēju un produktivitāti, bet nav pārbaudītas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1316/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 (OV L 348, 20.12.2013., 129. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1315/2013 (2013. gada 11. decembris) par Savienības pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 661/2010/ES (OV L 348, 20.12.2013., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1295/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido programmu "Radošā Eiropa" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1718/2006/EK, Lēmumu Nr. 1855/2006/EK un Lēmumu Nr. 1041/2009/EK (OV L 347, 20.12.2013., 221. lpp.).

- (15) Lai nodrošinātu, ka ESIF aptver plašāku ģeogrāfisko teritoriju un lai palielinātu ESIF līdzdalības efektivitāti, būtu jānodrošina operācijas, kurās apvienots neatmaksājams atbalsts un/vai finanšu instrumenti no Savienības vispārējā budžeta, piemēram, Eiropas strukturālie un investīciju fondi vai līdzekļi, kas pieejami no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI), kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 1316/2013, un Pētniecības un inovācijas pamatprogrammas "Apvārsnis 2020", kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1291/2013⁽¹⁾, kombinēt un/vai apvienot ar finansējumu, kuru piešķirusi EIB grupa, cita starpā arī no ESIF, un arī ar citu investoru piešķirtu finansējumu. Kombinēšanas un/vai apvienošanas mērķis ir Savienības izdevumiem uzlabot pievienoto vērtību, piesaistot papildu resursus no privātiem investoriem, un nodrošināt, lai atbalstītās darbības kļūtu ekonomiski un finansiāli dzīvotspējīgas. Šajā nolūkā laikā, kad Komisija iesniedza šīs regulas priekšlikumu, no EISI finanšu instrumentu daļas uz EISI dotāciju daļu tika pārvietotas apropriācijas EUR 1 000 000 000 apmērā, lai apvienošana ar ESIF būtu vieglāk īstenojama. Ar šādu nolūku 2017. gada februārī sekmīgi ir uzsākti tā dēvētais apvienošanas aicinājums. Vēl EUR 145 000 000 tiek pārvietoti uz citiem būtiskiem instrumentiem, jo īpaši tiem, kas paredzēti energoefektivitātei. Ir nepieciešama turpmāka rīcība, lai nodrošinātu, ka Savienības fondus un ESIF atbalstu var vienkārši kombinēt. Komisija jau ir publicējusi konkrētus norādījumus šajā jautājumā, tomēr pieeja, kā Savienības fondus kombinēt ar ESIF, būtu jāizstrādā sīkāk, lai palielinātu investīcijas, kurām ir izdevīgs Savienības fondu un ESIF kombinēšanas nodrošinātais sviras efekts, vienlaikus ņemot vērā iespējamās norises likumdošanas jomā. Lai nodrošinātu ekonomisko efektivitāti un pienācīgu sviras efektu, šādi finansējuma kombinēšanai principā nevajadzētu pārsniegt 90 % no kopējām projekta izmaksām mazāk attīstītajiem reģioniem un 80 % – visiem pārējiem reģioniem.
- (16) Lai palielinātu ESIF izmantošanu mazāk attīstītos reģionos un pārejas reģionos, būtu jāpaplašina to vispārīgo mērķu darbības joma, kas var pretendēt uz ESIF atbalstu. Projekti arī turpmāk būtu jāizvērtē Investīciju komitejai, un tiem vajadzētu būt izstrādātiem, ievērojot tos pašus atbilstības kritērijus, kas ļauj saņemt galvojumu, kas izveidots, ievērojot Regulu (ES) 2015/1017 ("ES galvojums"), cita starpā ievērojot arī papildvērtības principu. Tā kā nevajadzētu būt nekādiem ierobežojumiem attiecībā uz projektu lielumu, lai tie varētu saņemt ESIF atbalstu, nebūtu jāattur no pieteikuma iesniegšanas ESIF finansējuma saņemšanai maza mēroga projektiem. Turklāt ir jāturpina strādāt, lai mazāk attīstītos reģionos un pārejas reģionos nodrošinātu spēcīgāku tehnisko palīdzību un popularizētu ESIF.
- (17) Investīciju platformas ir instruments, kas ir būtisks tirgus nepilnību novēršanai, jo īpaši gadījumos, kad tiek finansēti projekti, kuri aptver vairākus reģionus vai nozares, tostarp energoefektivitātes projekti, un kad tiek finansēti pārrobežu projekti. Svarīgi arī rosināt uz partnerību veidošanu ar valsts attīstību veicinošām bankām vai iestādēm, cita starpā arī investīciju platformu veidošanas nolūkā. Šajā ziņā svarīga var būt arī sadarbība ar finanšu starpniekiem. Minētajā kontekstā EIB būtu attiecīgā gadījumā jādeleģē pienākums vērtēt, atlasīt un uzraudzīt maza mēroga apakšprojektus finanšu starpniekiem vai apstiprinātām un kritērijiem atbilstošām sabiedrībām.
- (18) Ja maza mēroga apakšprojektu vērtēšanas, atlases un uzraudzības pienākums ir deleģēts finanšu starpniekiem vai apstiprinātām un kritērijiem atbilstošām sabiedrībām, Investīciju komitejai nevajadzētu paturēt tiesības apstiprināt ES galvojuma izmantošanu apakšprojektiem, kuri šādi saņēmuši EIB finansējumu, un investīciju operācijām gadījumos, kad ESIF ieguldījums šādos maza mēroga apakšprojektos nepārsniedz noteiktu robežvērtību. ESIF Valdei ("Valde") attiecīgā gadījumā būtu jāsniedz norādījumi par to, kāda procedūra Investīciju komitejai jāizmanto, lai novērtētu apakšprojektus, kuri pārsniedz minēto robežvērtību.
- (19) Lai ESIF varētu atbalstīt investīcijas, Savienībai uz visu investīciju laikposmu vajadzētu piešķirt ES galvojumu, kas nevienā brīdī nedrīkstētu pārsniegt EUR 26 000 000 000, no kā ne vairāk kā EUR 16 000 000 000 vajadzētu būt pieejamiem pirms 2018. gada 6. jūlija.
- (20) Paredzams, ka tad, kad ES galvojums būs kombinēts ar summu EUR 7 500 000 000, kas jāsaņem no EIB, ar ESIF atbalstu no EIB un EIF varētu iegūt papildu investīcijas vēl EUR 100 000 000 000 apmērā. Paredzams, ka summa EUR 100 000 000 000 apmērā, ko atbalsta ESIF, līdz 2020. gada beigām radīs vismaz EUR 500 000 000 000 papildu investīcijas reālajā ekonomikā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1291/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK (OV L 347, 20.12.2013., 104. lpp.).

- (21) Lai daļēji finansētu Savienības vispārējā budžeta ieguldījumu ES galvojuma fondā un tā iegūtu papildu investīcijas, būtu jāveic pārvietojums no finansējuma, kas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1316/2013 ir pieejams EISI, kā arī no ieņēmumiem un atmaksājumiem no EISI parāda instrumenta un no Eiropas Fonda enerģētikai, klimata pārmaiņām un infrastruktūrai ("fonds *Marguerite*"). Pārvietojumiem no ieņēmumiem un atmaksājumiem ir nepieciešama atkāpe no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ 140. panta 6. punkta otrās un trešās daļas, lai atļautu tos izmantot citam instrumentam.
- (22) Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta saistībā ar ESIF atbalstītajām investīcijām, galvojuma fonda mērķapjoms būtu jānosaka 35 % apmērā no visām ES galvojuma saistībām, tā nodrošinot pienācīgu aizsardzības līmeni.
- (23) Tā kā tirgus pieprasījums pēc MVU finansēšanas no ESIF ir ārkārtīgi liels un ir paredzams, ka tāds tas būs arī turpmāk, ESIF MVU klase būtu jāpalielina. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš sociālajiem uzņēmumiem un sociālajiem pakalpojumiem, tostarp izstrādājot un ieviešot jaunus instrumentus, kas atbilst sociālo uzņēmumu un sociālo pakalpojumu nozares vajadzībām un specifikai.
- (24) EIB un EIF būtu jānodrošina, lai galīgie finansējuma saņēmēji, tostarp MVU, zinātu par ESIF atbalsta pastāvēšanu, un tādējādi jāpanāk, ka ES galvojums kļūst atpazīstamāks. Nolīgumos, ar kuriem sniedz ESIF atbalstu, vajadzētu būt skaidri redzamai norādei par ESIF.
- (25) Lai ESIF operācijas būtu pārredzamākas, Investīciju komitejai savos lēmumos, kas ir publiski un pieejami, būtu jāpaskaidro, kāpēc tā uzskata, ka operācijai būtu jāpiešķir ES galvojums, un īpaša uzmanība jāpievērš tam, vai ir ievērots papildvērtības kritērijs. Rezultātu pārskats būtu jāpublicē, tiklīdz operācija, kurai piešķirts ES galvojums, ir parakstīta. Publikācijā nedrīkstētu iekļaut sensitīvu komercinformāciju.
- (26) Investīciju komitejai, stingri ievērojot šo regulu, kā arī Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2015/1558 ⁽²⁾ un tās pielikumu, rezultātu pārskats būtu jāizmanto kā neatkarīgs un pārredzams novērtēšanas instruments, lai par prioritāru noteiktu ES galvojuma izmantošanu operācijām, kuras uzrāda augstākus rezultātus un pievienoto vērtību. EIB vajadzētu *ex ante* aprēķināt rezultātus un rādītājus un pēc projekta pabeigšanas uzraudzīt rezultātus.
- (27) Lai veicinātu projektu novērtēšanu, Valdei, izstrādājot ESIF stratēģisko orientāciju, būtu jānosaka rezultātu minimums, kas jāsasniedz katrā rezultātu pārskata pamatelementā.
- (28) Savienības politika, kas īstenojama attiecībā uz jurisdikcijām, kuras nodokļu nolūkos nesadarbojas, ir izklāstīta Savienības tiesību aktos un Padomes secinājumos, jo īpaši 2016. gada 8. novembra secinājumu pielikumā, un visās to pēcāk atjauninātajās versijās.
- (29) Saskaņā ar šo regulu īstenojamu EIB investīciju un finansēšanas operāciju pienācīga pārbaude būtu jāveic, cita starpā pamatīgi pārbaudot arī to, vai ir ievēroti spēkā esošie Savienības tiesību akti un starptautiskie un Savienības standarti, kas ir pieņemti attiecībā uz cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, cīņu pret terorisma finansēšanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu. Turklāt, sagatavojot ziņojumus par ESIF, EIB būtu par katru valsti atsevišķi jāsniedz informācija par ESIF operāciju atbilstību EIB un EIF politikai attiecībā uz jurisdikcijām, kas nesadarbojas, kā arī saraksts ar starpniekiem, ar kuriem EIB un EIF sadarbojas.
- (30) Ir lietderīgi ieviest dažus tehniskus precizējumus saistībā ar to, kāda satura nolīgums tiek slēgts par ESIF pārvaldību un par ES galvojuma piešķiršanu un uz kuriem instrumentiem nolīgums attiecas, cita starpā arī attiecībā uz valūtas maiņas kursa riska segumu noteiktās situācijās. Nolīgums ar EIB par ESIF pārvaldību un par ES galvojuma piešķiršanu būtu jāpielāgo atbilstīgi šai regulai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/1558 (2015. gada 22. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/1017, izveidojot ES galvojuma piemērošanas rezultātu pārskatu (OV L 244, 19.9.2015., 20. lpp.).

- (31) Neatkarīgi no EIKC mērķa izmantot esošos EIB un Komisijas konsultāciju pakalpojumus un lai tas attiecībā uz projektu finansēšanu Savienībā darbotos kā vienots tehnisko konsultāciju centrs, EIKC būtu jāpildveido un galvenā uzmanība tā darbībā būtu jāpievērš arī tam, kā aktīvi palīdzēt sasniegt ESIF nozaru un ģeogrāfiskās dažādošanas mērķi, kā palīdzēt EIB un valsts attīstību veicinošām bankām vai iestādēm sākt un izvērst operāciju īstenošanu, jo īpaši mazāk attīstītos reģionos un pārejas reģionos, un kā vajadzības gadījumā palīdzēt strukturēt pieprasījumu pēc ESIF atbalsta. EIKC būtu jācenšas noslēgt vismaz vienu sadarbības nolīgumu ar valsts attīstību veicinošu banku vai iestādi katrā dalībvalstī. Dalībvalstīs, kurās nav valsts attīstību veicinošu banku vai iestāžu, EIKC attiecīgā gadījumā un pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma būtu proaktīvi jāsniedz konsultatīvs atbalsts šādas bankas vai iestādes izveidei. Īpaša uzmanība EIKC būtu jāpievērš tam, kā atbalstīt tādu projektu sagatavošanu, kuros ir iesaistītas divas vai vairākas dalībvalstis, un tādu projektu sagatavošanu, kas palīdz sasniegt COP 21 mērķus. Tam vajadzētu arī aktīvi sekmēt investīciju platformu izveidi un sniegt konsultācijas par citu Savienības finansējuma avotu kombinēšanu ar ESIF. Vajadzības gadījumā, ņemot vērā jau izveidotās atbalsta shēmas, būtu jānodrošina vietēja EIKC klātbūtne, lai uz vietas proaktīvi sniegtu reālu un individuāli pielāgotu palīdzību.
- (32) Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada pamatā ir dalībvalstu budžeta, makroekonomisko un strukturālo reformu plānu detalizēta analīze, un tā laikā tām tiek sniegti konkrētām valstīm adresēti ieteikumi. Ņemot šo vērā, EIB būtu jā dara Komisijai zināms, kādus šķēršļus un nepilnības saistībā ar investīcijām banka dalībvalstīs ir konstatējusi, veicot investīciju operācijas, uz kurām attiecas šī regula. Komisija tiek aicināta minētos secinājumus cita starpā ņemt vērā, strādājot pie Investīciju plāna trešā pīlāra.
- (33) Lai novērstu tirgus nepilnības un trūkumus, stimulētu pienācīgas papildu investīcijas un veicinātu ESIF atbalstīto darbību ģeogrāfisko un reģionālo līdzsvaru, ir vajadzīga integrēta un racionalizēta pieeja ar mērķi sekmēt izaugsmi, nodarbinātību un investīcijas. ESIF finansējuma izmaksām būtu jāveicina minēto mērķu sasniegšana.
- (34) Lai sekmētu Regulā (ES) 2015/1017 noteikto investīciju mērķu sasniegšanu, attiecīgā gadījumā būtu jā mudina veikt apvienošanu ar jau izveidotajiem fondiem, tā nodrošinot, ka ESIF operāciju finansēšanas noteikumos ir paredzētas atbilstošas iespējas piekāpties, cita starpā arī attiecībā uz izmaksām.
- (35) Gadījumos, kad apstākļi finanšu tirgū ir saspringti un liedz īstenot dzīvotspējīgu projektu vai ir nepieciešams atvieglot investīciju platformu izveidi vai projektu finansēšanu nozarēs vai jomās, kas saskaras ar būtisku tirgus nepilnību vai nepietiekamu investīciju situāciju, EIB un Komisijai vajadzētu izdarīt izmaiņas, jo īpaši attiecībā uz ES galvojuma atlīdzības summu, tā palīdzot samazināt operācijas finansēšanas izmaksas, kuras sedz no ESIF piešķirta EIB finansējuma saņēmējs, un cenšoties atvieglot projekta īstenošanu. Līdzīgi vajadzības gadījumā būtu jā rīkojas, lai panāktu, ka ESIF atbalstu saņem maza mēroga projekti. Ja vietējo vai reģionālo starpnieku izmantošana ļauj samazināt maza mēroga projektiem piešķirta ESIF finansējuma izmaksas, būtu jāapsver arī šāds īstenošanas mehānisms.
- (36) Paturot prātā, ka ESIF ir jābūt finansiāli ilgtspējīgam, centieni samazināt ESIF operāciju finansēšanas izmaksas laikposmos, kad apstākļi finanšu tirgū ir saspringti, vai atvieglot investīciju platformu izveidi vai projektu finansēšanu nozarēs vai jomās, kuras saskaras ar būtisku tirgus nepilnību vai nepietiekamu investīciju situāciju, būtu jā saskaņo ar citiem Savienības finanšu resursiem un instrumentiem, kas ir pieejami un ko EIB grupa ir likusi lietā.
- (37) Tādēļ Regulas (ES) Nr. 1316/2013 un (ES) 2015/1017 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) 2015/1017 groza šādi:

- 1) regulas 2. panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) pārrobežu, daudzvalstu, reģionālās vai makroreģionālās platformas, kas apvieno partnerus no vairākām dalībvalstīm, reģioniem vai trešām valstīm, kurus interesē projekti kādā konkrētā ģeogrāfiskajā apgabalā;”;

2) regulas 4. panta 2. punktu groza šādi:

a) punkta a) apakšpunktu groza šādi:

i) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

“ii) summu, kas nav mazāka par EUR 7 500 000 000, galvojumos vai skaidrā naudā un noteikumiem, ar kādiem EIB ir jāsniedz finansiāls ieguldījums no ESIF;”;

ii) apakšpunkta iv) punktu aizstāj ar šādu:

“iv) EIB cenu politikai atbilstošu kārtību, kādā jānosaka maksa par operācijām ar ES galvojumu;”;

iii) pievieno šādu punktu:

“v) kārtību, kādā – neskarot Protokolu Nr. 5 par Eiropas Investīciju bankas statūtiem, kas pievienots LES un LESD, un tajā noteiktās EIB prerogatīvas – palīdzēt samazināt operācijas finansēšanas izmaksas, kuras sedz no ESIF piešķirta EIB finansējuma saņēmējs, un tādēļ vajadzības gadījumā – jo īpaši tad, ja apstākļi finanšu tirgū ir saspringti un liedz īstenot dzīvotspējīgu projektu vai ir nepieciešams atvieglot investīciju platformu izveidi vai projektu finansēšanu nozarēs vai jomās, kas saskaras ar būtisku tirgus nepilnību vai nepietiekamu investīciju situāciju, – modulēt jo īpaši ES galvojuma atbildības summu, bet tikai tiktāl, cik tas ir iespējams, nepieļaujot būtisku ietekmi uz galvojuma fonda nodrošinājumam vajadzīgo finansējumu;”;

b) punkta b) apakšpunkta iii) punktu aizstāj ar šādu:

“iii) noteikumu, ka Valde lēmumus pieņem saskaņā ar 7. panta 3. punktā izklāstīto kārtību;”;

c) punkta c) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) saskaņā ar 11. pantu – sīki izstrādātus noteikumus par ES galvojuma sniegšanu, tostarp tā noteikumus par segumu, tā noteikto segumu konkrētu instrumentu veidu portfeļiem un par attiecīgajiem notikumiem, kas izraisītu iespējamu pieprasījumu izlietot ES galvojumu;”;

3) regulas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Šajā regulā “papildvērtība” ir ESIF atbalsts operācijām, ar ko novērš tirgus nepilnības vai nepietiekamu investīciju situācijas un ko laikposmā, kad var izmantot ES galvojumu, ar EIB, EIF vai ar esošajiem Savienības finanšu instrumentiem bez ESIF atbalsta nevarētu īstenot vai nevarētu īstenot tikpat lielā mērā. ESIF atbalstīti projekti palīdz sasniegt 9. panta 2. punktā noteiktos vispārējos mērķus, ar šādiem projektiem cenšas radīt darbvietas un ilgtspējīgu izaugsmi, un tiem parasti ir augstāks riska profils nekā projektiem, kurus atbalsta ar ierastajām EIB operācijām. ESIF portfelim kopumā ir augstāks riska profils nekā investīciju portfelim, ko pirms šīs regulas stāšanās spēkā EIB ir atbalstījusi, īstenojot savu ierasto investīciju politiku.

Lai veiksmīgāk novērstu tirgus nepilnības vai nepietiekamu investīciju situācijas un lai jo īpaši veicinātu investīciju platformu izmantošanu maza mēroga projektiem, tā nodrošinot papildināmību un arīdzan nepieļaujot dalībnieku izstumšanu vienā un tajā pašā tirgū, ar pienācīgu pamatojumu ir vēlamas ESIF atbalstītas EIB īpašās darbības, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tām ir subordinācijas iezīmes, cita starpā arī pakļautības pozīcijas attiecībā ar citiem investoriem;

b) tās piedalās riska dalīšanas instrumentos;

c) tām ir skaidri izteikti pārrobežu raksturlielumi;

d) tās ir pakļautas specifiskam riskam; vai

e) tām raksturīgi citi aspekti, kas sīkāk aprakstīti II pielikuma 3. iedaļas d) punktā.

Neskarot prasību ievērot papildvērtības definīciju, kas izklāstīta pirmajā daļā, šādi turpmāk minēti elementi ir būtiska indikācija par papildvērtību:

- projekti, kas saistīti ar EIB īpašajām darbībām atbilstošu risku, kā tas noteikts EIB statūtu 16. pantā, sevišķi tad, ja šādi projekti ir saistīti ar konkrētai valstij, nozarei vai reģionam raksturīgiem riskiem, jo īpaši tādiem, ar kuriem nākas saskarties mazāk attīstītos reģionos un pārejas reģionos, un/vai ja šādiem projektiem ir raksturīgi riski, kas saistīti ar inovāciju, jo īpaši tādu tehnoloģiju jomā, kuras veicina izaugsmi, ilgtspēju un produktivitāti, bet nav pārbaudītas,
- projekti, kuros ir ietverta fiziska infrastruktūra, ieskaitot e-infrastruktūru, kas savieno divas vai vairākas dalībvalstis, vai šādas infrastruktūras vai ar šādu infrastruktūru saistīto pakalpojumu paplašināšana no vienas dalībvalsts uz vienu vai vairākām citām dalībvalstīm.”;

4) regulas 6. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta ievadvārdus aizstāj ar šādu tekstu:

“ESIF nolīgumā paredz, ka ESIF atbalsta projektus, kas novērš tirgus nepilnības vai nepietiekamu investīciju situācijas un kas.”;

- b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja operācijas EIB vai EIF veic, izmantojot finanšu starpniekus, tad nav ierobežojumu attiecībā uz to, cik lielam ir jābūt projektam, lai tas varētu saņemt ESIF atbalstu. Lai nodrošinātu, ka ESIF atbalsts attiecas arī uz maza mēroga projektiem, EIB un EIF, vajadzības gadījumā un ciktāl tas ir iespējams, paplašina sadarbību ar valsts attīstību veicinošām bankām vai iestādēm un palīdz izmantot dotās iespējas, tostarp atvieglojot investīciju platformu izveidi.”;

5) regulas 7. pantu groza šādi:

- a) pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Visas iestādes un struktūras, kas ir iesaistītas ESIF pārvaldības struktūrās, cenšas nodrošināt dzimumu līdzsvaru attiecīgajās ESIF pārvaldības struktūrās.”;

- b) panta 3. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām:

“3. Valdē ir pieci locekļi: trīs locekļus ieceļ Komisija, vienu ieceļ EIB un vienu ekspertu kā locekli bez balsstiesībām ieceļ Eiropas Parlaments. Minētais eksperts neprasa un nepieņem norādījumus no Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, no dalībvalstu valdībām vai no citām publiskā vai privātā sektora struktūrām un darbojas pilnīgi neatkarīgi. Savus pienākumus eksperts pilda objektīvi un ESIF interesēs.

Valde no saviem balsstiesīgajiem locekļiem ievēlē priekšsēdētāju uz trīs gadu noteiktu termiņu, ko var vienu reizi atjaunot. Valde apspriež visu locekļu viedokļus un, cik vien tas iespējams, maksimāli ņem tos vērā. Ja locekļi nevar vienoties par kopīgu nostāju, Valde lēmumus pieņem ar balsstiesīgo locekļu vienprātīgu balsojumu. Valdes sanāksmju protokolos sniedz būtisku pārskatu par visu locekļu viedokļiem.

Detalizētus Valdes sanāksmju protokolus publicē, tiklīdz Valde tos ir apstiprinājusi. Eiropas Parlamentu nekavējoties informē par to publicēšanu.”;

- c) panta 5. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Rīkotājdirektoram palīdz rīkotājdirektora vietnieks. Rīkotājdirektors un rīkotājdirektora vietnieks Valdes sanāksmēs piedalās kā novērotāji. Rīkotājdirektors reizi ceturksnī ziņo Valdei par ESIF darbībām.”;

- d) panta 8. punkta trešo daļu groza šādi:

- i) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) klimata politika, vides aizsardzība un pārvaldība.”;

- ii) pievieno šādu apakšpunktu:

“l) ilgtspējīga lauksaimniecība, mežsaimniecība, zivsaimniecība, akvakultūra un citi plašākas bioekonomikas elementi.”;

e) panta 10. punkta otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Katrs Investīciju komitejas loceklis nekavējoties sniedz Valdei, rīkotājdirektoram un rīkotājdirektora vietniekam visu informāciju, kas vajadzīga, lai pastāvīgi pārliecinātos, ka nav izveidojies interešu konflikts.”;

f) panta 11. punktā pievieno šādu teikumu:

“Rīkotājdirektors ir atbildīgs par to, lai Valde būtu informēta par jebkādu šādu pienākumu nepildīšanu, kas viņam kļūst zināma, un ir atbildīgs par attiecīgu pasākumu ierosināšanu un to izpildes pārbaudi. Rīkotājdirektors pilda savu pienākumu pārraudzīt, vai kādam no Investīciju komitejas locekļiem varētu veidoties interešu konflikts.”;

g) panta 12. punktu groza šādi:

i) punkta otrās daļas otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Lēmumi par ES galvojuma izmantošanu ir publiski un pieejami, un tajos ir ietverts lēmuma pamatojums, īpaši izceļot atbilstību papildvērtības kritērijam. Tajos atsaucas arī uz vispārējo novērtējumu, kas izriet no 14. punktā minētā rezultātu pārskata. Publikācijā neiekļauj sensitīvu komercinformāciju. Pieņemot lēmumu, Investīciju komiteja pamatojumam izmanto EIB iesniegto dokumentāciju.

Rezultātu pārskats ir instruments, ar kuru Investīciju komiteja par prioritāru nosaka ES galvojuma izmantošanu operācijām, kas uzrāda augstākus rezultātus un pievienoto vērtību, un pēc projekta parakstīšanas tas ir publiski pieejams. Publikācijā neiekļauj sensitīvu komercinformāciju.

Tās Investīciju komitejas lēmuma daļas, kurās ir sensitīva komercinformācija, EIB pēc pieprasījuma nosūta Eiropas Parlamentam, stingri ievērojot konfidencialitātes prasības.”;

ii) punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“EIB divreiz gadā iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai visu Investīciju komitejas pieņemto lēmumu sarakstu un ar šiem lēmumiem saistītos rezultātu pārskatus. Minēto informāciju iesniedz, stingri ievērojot konfidencialitātes prasības.”;

h) panta 14. punktu aizstāj ar šādu:

“14. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. panta 1. līdz 3. punktu un 5. punktu, lai šo regulu papildinātu, izveidojot rezultātu pārskatu, kas Investīciju komitejai jāizmanto, lai nodrošinātu neatkarīgu un pārredzamu novērtējumu par iespējamo un faktisko ES galvojuma izmantošanu. Šādus deleģētos aktus sagatavo, uzturot ciešu dialogu ar EIB.

Valde, lai uzlabotu projektu novērtēšanu, kā daļu no stratēģiskās ievirzes katram rezultātu pārskata pamatelementam nosaka rezultātu minimumu.

Valde pēc EIB pieprasījuma var atļaut Investīciju komitejai izvērtēt projektu, kura rezultāts jebkurā pārskata pamatelementā ir zemāks par rezultāta minimumu, ja pārskatā iekļautais vispārējais novērtējums liecina, ka operācija, kas attiecas uz minēto projektu, vai nu novērsīs būtisku tirgus nepilnību, vai arī tai ir augsts papildvērtības līmenis.”;

6) regulas 9. pantu groza šādi:

a) 2. punktu groza šādi:

i) ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“2. ES galvojumu piešķir EIB finansēšanas un investīciju operācijām, kuras ir apstiprinājuši Investīciju komiteja, vai finansējumam vai galvojumiem EIF, lai veiktu EIB finansēšanas un investīciju operācijas saskaņā ar 11. panta 3. punktu.

Pienākumu vērtēt, atlasīt un uzraudzīt maza mēroga apakšprojektus EIB attiecīgā gadījumā deleģē finanšu starpniekiem vai apstiprinātām un kritērijiem atbilstošām sabiedrībām, jo īpaši investīciju platformām un valsts attīstību veicinošām bankām vai iestādēm, kas kalpotu tam, lai maza mēroga projektiem palielinātu finansējumu un uzlabotu finansējuma pieejamību. Neatkarīgi no 9. panta 5. punkta trešās daļas Investīciju komiteja nepatur sev tiesības apstiprināt ES galvojuma izmantošanu apakšprojektiem, kas šādi deleģēti finanšu starpniekiem vai apstiprinātām un kritērijiem atbilstošām sabiedrībām, ja ESIF ieguldījums šādos apakšprojektos nesasniedz EUR 3 000 000. Vajadzības gadījumā Valde sniedz norādījumus par to, kāda procedūra Investīciju komitejai jāizmanto, lai lemtu par ES galvojuma izmantošanu apakšprojektiem, kuros ESIF ieguldījums ir vienāds ar EUR 3 000 000 vai lielāks.

Attiecīgās operācijas atbilst Savienības politikai un palīdz sasniegt jebkuru no šādiem vispārējiem mērķiem:";

ii) punkta c) apakšpunktam pievieno šādu punktu:

"iv) dzelzceļa infrastruktūru, citiem dzelzceļa projektiem un jūras ostām;"

iii) punkta e) apakšpunktā iekļauj šādus punktus:

"ia) blokkēdes tehnoloģiju;

ib) lietu internetu;

ic) kibernetiķu un tīkla aizsardzības infrastruktūrām;"

iv) punkta g) apakšpunktu groza šādi:

— apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

"ii) kultūras un radošajām nozarēm, kurām mijiedarbībā ar programmu "Radošā Eiropa", kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes (ES) Regulu Nr. 1295/2013 (*), un kultūras un radošo nozaru Garantiju fondu, kas izveidots, ievērojot minēto regulu, ir jāatļauj izmantot nozares specifiskai pielāgotus finansēšanas mehānismus, lai minētajām nozarēm nodrošinātu konkrētām mērķiem atbilstošus aizdevumus;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1295/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido programmu "Radošā Eiropa" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1718/2006/EK, Lēmumu Nr. 1855/2006/EK un Lēmumu Nr. 1041/2009/EK (OV L 347, 20.12.2013., 221. lpp.);

— apakšpunkta v) punktu aizstāj ar šādu:

"v) sociālajām infrastruktūrām, sociālajiem pakalpojumiem, sociālo un solidaritātes ekonomiku;"

v) punktam pievieno šādus apakšpunktus:

"h) ilgtspējīga lauksaimniecība, mezsaimniecība, zivsaimniecība, akvakultūra un citi plašākas bioekonomikas elementi;

i) saskaņā ar šīs regulas prasībām mazāk attīstītiem reģioniem un pārejas reģioniem, kuri uzskaitīti attiecīgi Komisijas Īstenošanas lēmuma 2014/99/ES (*) I un II pielikumā, – citas rūpniecības nozares un pakalpojumi, kas tiesīgi saņemt EIB atbalstu.

(*) Komisijas Īstenošanas lēmums 2014/99/ES (2014. gada 18. februāris), kurā 2014. līdz 2020. gadam noteikts to reģionu saraksts, kuri ir tiesīgi saņemt finansējumu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Eiropas Sociālā fonda, un to dalībvalstu saraksts, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu no Kohēzijas fonda (OV L 50, 20.2.2014., 22. lpp.);

vi) pievieno šādu daļu:

"Apzinoties, ka ESIF izmantošanu būtībā veicina pieprasījums, EIB nosaka mērķi panākt, lai ar vismaz 40 % no ESIF finansējuma infrastruktūras un inovācijas atbalsta klasē tiktu atbalstīti tādi projektu komponenti, kas palīdz īstenot klimata politiku atbilstoši Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu 21. konferences (COP 21) saistībām. ESIF finansējumu, kas paredzēts MVU un mazām vidējas kapitalizācijas sabiedrībām, šajos aprēķinos neiekļauj. EIB izmanto savu starptautiski atzīto metodiku, lai projektos noteiktu minētos klimata politikas elementus vai izmaksu daļas. Vajadzības gadījumā Valde sniedz sīki izstrādātus norādījumus minētajā nolūkā;"

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Investīciju laikposms, kurā var piešķirt ES galvojumu, lai atbalstītu finansēšanas un investīciju operācijas, uz ko attiecas šī regula, beidzas:

- a) 2020. gada 31. decembrī – EIB operācijām, par kurām EIB un saņēmējs vai finanšu starpnieks parakstījuši līgumu līdz 2022. gada 31. decembrim;
- b) 2020. gada 31. decembrī – EIF operācijām, par kurām EIF un finanšu starpnieks parakstījuši līgumu līdz 2022. gada 31. decembrim.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Vajadzības gadījumā un ciktāl tas iespējams, EIB sadarbojas ar valsts attīstību veicinošām bankām vai iestādēm un ar investīciju platformām.”;

d) panta 5. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Investīciju komiteja var nolemt paturēt sev tiesības apstiprināt jaunus projektus, ko iesnieguši finanšu starpnieki vai kas iesniegti saistībā ar apstiprinātām un kritērijiem atbilstošām sabiedrībām.”;

7) regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) EIB aizdevumi, galvojumi, pretgalvojumi, kapitāla tirgus instrumenti, jebkura cita veida finansējums vai kredītkvalitātes uzlabošanas instruments, tostarp pakārtotais parāds, dalība kapitālā vai kvazikapitālā, tai skaitā valsts attīstību veicinošu banku vai iestāžu, investīciju platformu vai fondu labā.”;

8) regulas 11. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. ES galvojums nekad nepārsniedz EUR 26 000 000 000, no kuriem daļu var piešķirt EIB finansējumam vai galvojumiem EIF saskaņā ar 3. punktu. Kopējie neto maksājumi no Savienības vispārējā budžeta saskaņā ar ES galvojumu nepārsniedz EUR 26 000 000 000, un pirms 2018. gada 6. jūlija tie nepārsniedz EUR 16 000 000 000.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja EIB piešķir finansējumu vai galvojumu EIF, lai varētu veikt EIB finansēšanas un investīciju operācijas, tad ES galvojums nodrošina pilnu galvojumu šādam finansējumam vai galvojumu, kas nepārsniedz sākotnējo EUR 6 500 000 000 limitu, ar noteikumu, ka EIB pakāpeniski piešķir finansējuma vai galvojuma summu vismaz EUR 4 000 000 000 apmērā bez ES galvojuma seguma. Neskarot 1. punktu, Valde EUR 6 500 000 000 limitu attiecīgā gadījumā var palielināt, bet ne vairāk kā līdz EUR 9 000 000 000, neuzliekot EIB pienākumu attiecīgi pielāgot savu ieguldījumu summām, kuras pārsniedz EUR 4 000 000 000.”;

c) panta 6. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“a) regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem parāda instrumentiem:

- i) pamatsummu un visus procentus un summas, kas pienākas EIB, bet ko tā nav saņēmusi saskaņā ar finansēšanas operāciju noteikumiem līdz saistību nepildīšanas brīdim; attiecībā uz pakārtoto parādu par saistību neizpildes gadījumu uzskata maksājuma atlikšanu, samazināšanu vai izbeigšanas pieprasīšanu;
- ii) zaudējumus, kas rodas no valūtu, kas nav euro, svārstībām tirgos, kuros ilgtermiņa riska ierobežošanas iespējas ir limitētas;

b) dalībai kapitālā vai kvazikapitālā, kā minēts 10. panta 2. punkta a) apakšpunktā, – investētās summas un ar tām saistītās finansēšanas izmaksas un zaudējumus, kas rodas no valūtu, kas nav euro, svārstībām.”;

9) regulas 12. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Šā panta 2. punktā minētās iemaksas galvojuma fondā izmanto, lai sasniegtu attiecīgu līmeni (“mērķapjoms”), kas atspoguļo kopējās ES galvojuma saistības. Mērķapjomu nosaka 35 % apmērā no kopējām ES galvojuma saistībām.”;

b) panta 7. līdz 10. punktu aizstāj ar šādiem:

“7. No 2018. gada 1. jūlija, ja pieprasījumu izlietot ES galvojumu rezultātā galvojuma fonda līmenis vairs nesasniedz 50 % no mērķapjoma vai ja saskaņā ar Komisijas veiktu riska novērtējumu fonda līmenis gada laikā varētu noslīdēt zem minētās atzīmes, Komisija iesniedz ziņojumu par jebkādiem ārkārtas pasākumiem, kas varētu būt vajadzīgi.

8. Pēc pieprasījuma izlietot ES galvojumu šā panta 2. punkta b) un d) apakšpunktā paredzētās iemaksas galvojuma fondā, kuras pārsniedz mērķapjomu, 9. pantā noteiktajā investīciju laikposmā izmanto, lai atjaunotu ES galvojumu līdz tā pilnai summai.

9. Šā panta 2. punkta c) apakšpunktā minētās iemaksas galvojuma fondā izmanto, lai atjaunotu ES galvojumu līdz tā pilnai summai.

10. Ja ES galvojums ir pilnībā atjaunots EUR 26 000 000 000 summas apmērā, jebkuru summu no galvojuma fonda, kas pārsniedz sākotnējo summu, iemaksā Savienības vispārējā budžetā kā iekšējos piešķirtos ieņēmumus saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 21. panta 4. punktu, lai papildinātu tās budžeta pozīcijas, kuras varētu būt izmantotas līdzekļu pārdalīšanai, pārvietojot tos uz galvojuma fondu.”;

10) regulas 14. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Šāds atbalsts cita starpā nozīmē, ka mērķtiecīgi tiek sniegts atbalsts attiecībā uz to, kā izmantot tehnisko palīdzību projektu strukturēšanai, kā izmantot inovatīvus finanšu instrumentus, kā izmantot publiskā un privātā sektora partnerības un kā attiecīgi tiek sniegta informācija par svarīgiem jautājumiem, kas saistīti ar Savienības tiesību aktiem, ņemot vērā to dalībvalstu specifiku un vajadzības, kurās ir mazāk attīstīti finanšu tirgi, kā arī situāciju dažādās nozarēs.”;

ii) otrajai daļai pievieno šādu teikumu:

“Tas arī palīdz sagatavot klimata politikas un aprites ekonomikas projektus vai to komponentus, jo īpaši saistībā ar COP 21, sagatavot digitālās nozares projektus, kā arī 5. panta 1. punkta trešās daļas otrajā ievilkumā minētos projektus.”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) izmanto vietējās zināšanas, lai sekmētu ESIF atbalstu visā Savienībā un, ja iespējams, aktīvi sekmētu ESIF nozaru un ģeogrāfiskās dažādošanas mērķa sasniegšanu, kā minēts II pielikuma 8. iedaļā, palīdzot EIB un valsts attīstību veicinošām bankām vai iestādēm izstrādāt un izvērst operācijas, jo īpaši mazāk attīstītos reģionos un pārejas reģionos, un vajadzības gadījumā palīdzot strukturēt pieprasījumu pēc ESIF atbalsta”;

ii) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) proaktīvi sniedz konsultatīvu atbalstu, vajadzības gadījumā ar vietēju klātbūtni, attiecībā uz investīciju platformu veidošanu, jo īpaši tādu pārrobežu un makroreģionālu investīciju platformu veidošanu, kurās ir iesaistītas vairākas dalībvalstis un/vai reģioni”;

iii) pievieno šādus apakšpunktus:

“f) izmanto maza mēroga projektu piesaistīšanas un finansēšanas potenciālu, tostarp ar investīciju platformu starpniecību;

g) sniedz konsultācijas par to, kā citus Savienības finansējuma avotus, piemēram, Eiropas strukturālos un investīciju fondus, pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" un Eiropas Infrastruktūras savienošanas instrumentu, kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 1316/2013, kombinēt ar ESIF, un to dara, lai atrisinātu praktiskas problēmas, kas saistītas ar šādu kombinētu finansējuma avotu izmantošanu;

h) proaktīvi sniedz atbalstu, lai popularizētu 8. panta pirmās daļas b) punktā minētās operācijas un rosinātu tās īstenot.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Lai sasniegtu 1. punktā minēto mērķi un atvieglotu konsultatīva atbalsta sniegšanu vietējā līmenī, EIKC cenšas izmantot EIB, Komisijas, valsts attīstību veicinošu banku vai iestāžu un Eiropas strukturālo un investīciju fondu vadošo iestāžu speciālās zināšanas.”;

d) pantā iekļauj šādu punktu:

“5.a Projektu iniciatoriem, tostarp jo īpaši maza mēroga projektu iniciatoriem, kuri vēlas iesniegt pieteikumu EIB finansējuma saņemšanai, EIB piedāvā ar šiem projektiem vērsties pie EIKC, lai tie attiecīgā gadījumā varētu sekmīgāk izstrādāt savus projektus un/vai apsvērt iespēju apvienot projektus ar investīciju platformu starpniecību. To projektu iniciatorus, kuru pieteikums EIB finansējuma saņemšanai ir noraidīts vai kuriem pietrūkst finansējuma, kaut arī ir iespēja saņemt EIB finansējumu, EIB arī informē par iespēju iekļaut attiecīgos projektus sarakstā, kas ir pieejams Eiropas Investīciju projektu portālā.”;

e) panta 6. punkta otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Sadarbību starp EIKC, no vienas puses, un valsts attīstību veicinošu banku vai iestādi, starptautisku finanšu iestādi vai citu iestādi, vai vadošo iestādi, tostarp tādu, kas darbojas kā valsts konsultants, kuram ir īpašas zināšanas, kas nozīmīgas EIKC mērķiem, no otras puses, var īstenot kā līgumisku partnerību. EIKC cenšas noslēgt vismaz vienu sadarbības nolīgumu ar valsts attīstību veicinošu banku vai iestādi katrā dalībvalstī. Dalībvalstīs, kurās nav valsts attīstību veicinošu banku vai iestāžu, EIKC attiecīgā gadījumā un pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma proaktīvi sniedz konsultatīvu atbalstu šādas bankas vai iestādes izveidei.”;

f) pantā iekļauj šādu punktu:

“6.a Lai panāktu konsultāciju pakalpojumu plašu ģeogrāfisko tvērumu visā Savienībā un sekmīgi izmantotu vietējās zināšanas par ESIF, vajadzības gadījumā, ņemot vērā jau izveidotās atbalsta shēmas, nodrošina vietēju EIKC klātbūtni, tā cenšoties uz vietas proaktīvi sniegt reālu un individuāli pielāgotu palīdzību. Vietēju klātbūtni jo īpaši nodrošina dalībvalstīs vai reģionos, kuriem ir grūti izstrādāt ESIF pieņemamus projektus. EIKC veicina zināšanu nodošanu reģionālā un vietējā līmenī, lai attīstītu reģionālās un vietējās spējas un īpašas zināšanas.”;

g) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Savienības vispārējā budžetā ir pieejama ikgadēja atsaucē summa EUR 20 000 000 apmērā, kas ir paredzēta, lai segtu izmaksas par EIKC darbību līdz 2020. gada 31. decembrim saistībā ar 2. punktā minētajiem pakalpojumiem, ciktāl minētās izmaksas nesedz 4. punktā minēto maksu summas pārpalikums.”;

11) regulas 16. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. EIB, attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar EIF, reizi sešos mēnešos ziņo Komisijai par EIB finansēšanas un investīciju operācijām, uz kurām attiecas šī regula. Ziņojumā ietver izvērtējumu par atbilstību prasībām ES galvojuma izmantošanai un 4. panta 2. punkta f) apakšpunkta iv) punktā minētajiem galvenajiem darbības rādītājiem. Ziņojumā ietver arī statistikas, finanšu un grāmatvedības datus par katru EIB finansēšanas un investīciju operāciju un šādu datu kopsavilkumu. Turklāt ziņojumā reizi gadā iekļauj arī informāciju par šķēršļiem, kas kavē investīcijas un ko EIB ir konstatējusi, veicot investīciju operācijas, uz kurām attiecas šī regula.”;

12) regulas 17. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma Valdes priekšsēdētājs un rīkotājdirektors iestādei, no kuras pieprasījums saņemts, ziņo par ESIF darbības rezultātiem, tostarp, ja Eiropas Parlaments to pieprasījis, piedaloties Eiropas Parlamenta rīkotā uzklaušanās sanāksmē. Turklāt pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma rīkotājdirektors iestādei, no kuras pieprasījums saņemts, ziņo par Investīciju komitejas darbu.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Valdes priekšsēdētājs un rīkotājdirektors mutiski vai rakstiski atbild uz jautājumiem, ko Eiropas Parlaments vai Padome uzdod ESIF, un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā piecu nedēļu laikā pēc jautājuma saņemšanas dienas. Turklāt rīkotājdirektors mutiski vai rakstiski atbild uz jautājumiem, ko Eiropas Parlaments vai Padome uzdod par Investīciju komitejas darbu.”;

13) regulas 18. pantu groza šādi:

a) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Gan pirms jauna priekšlikuma iesniegšanas saistībā ar daudzgadu finanšu shēmu, kas sākas 2021. gadā, gan pēc investīciju laikposma beigām Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā ietver neatkarīgu novērtējumu par šīs regulas piemērošanu, kas ietver:

- a) ESIF darbības, ES galvojuma izmantošanas un EIKC darbības novērtējumu;
- b) novērtējumu par to, vai ESIF ir labs Savienības vispārējā budžeta līdzekļu izmantošanas veids, vai tas mobilizē pietiekami daudz privātā kapitāla un piesaista privātās investīcijas;
- c) novērtējumu par to, vai no makroekonomikas viedokļa ir lietderīgi uzturēt investīciju atbalsta shēmu;
- d) investīciju laikposma beigās novērtējumu par 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta v) punktā minētās procedūras piemērošanu.”;

b) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Pienācīgi ņemot vērā pirmo no ziņojumiem, kas ietver neatkarīgu novērtējumu, kā minēts 6. punktā, Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu ar atbilstošu finansējumu, kas jānodrošina ar daudzgadu finanšu shēmu, kas sākas 2021. gadā.”;

c) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8. Šā panta 6. punktā minētajos ziņojumos ietver arī vērtējumu par to, kā izmantots 7. panta 14. punktā un II pielikumā minētais rezultātu pārskats, jo īpaši izvērtējot to, cik katrs pamatelements ir atbilstošs novērtējuma vajadzībām un cik tas ir novērtējumam nozīmīgs. Attiecīgā gadījumā, ja ziņojuma secinājumi to pienācīgi pamato, ziņojumam pievieno priekšlikumu pārskatīt 7. panta 14. punktā minēto deleģēto aktu.”;

14) regulas 19. pantam pievieno šādu punktu:

“EIB un EIF informē vai uzliek par pienākumu finanšu starpniekiem informēt galīgos saņēmējus, tostarp MVU, par to, ka ir iespējams ESIF atbalsts, šo informāciju redzami atspoguļojot, jo īpaši MVU gadījumā, attiecīgajā finansēšanas nolīgumā, ar ko sniedz ESIF atbalstu, un tādējādi palielina sabiedrības informētību un veicina plašāku atpazīstamību.”;

15) regulas 20. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Piemērojot šā panta 1. punktu, Revīzijas palātai pēc pieprasījuma un saskaņā ar LESD 287. panta 3. punktu pilnībā dara pieejamus visus dokumentus un informāciju, kas tai ir nepieciešami sava uzdevuma izpildei.”;

16) regulas 22. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Īstenojot savas finansēšanas un investīciju operācijas, uz kurām attiecas šī regula, EIB un EIF ievēro spēkā esošos Savienības tiesību aktus un pieņemtos starptautiskos un Savienības standartus un tāpēc saskaņā ar šo regulu neatbalsta projektus, kas veicina nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma finansēšanu, nodokļu apiešanu, krāpšanu nodokļu jomā vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Turklāt EIB un EIF neveic jaunas, nedz arī atjauno operācijas ar vienībām, kas ir inkorporētas vai veic uzņēmējdarbību jurisdikcijās, kuras saskaņā ar attiecīgo Savienības politiku īpašā sarakstā ir uzskaitītas kā jurisdikcijas, kas nesadarbojas, vai kuras, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 (*) 9. panta 2. punktu, ir identificētas kā augsta riska trešās valstis, vai kuras reāli nepilda Savienības vai starptautiski pieņemtus nodokļu standartus attiecībā uz pārredzamību un informācijas apmaiņu.

Slēdzot nolīgumus ar finanšu starpniekiem, EIB un EIF transponē šajā pantā minētās prasības attiecīgajos nolīgumos un prasa finanšu starpniekiem ziņot par to, kā šīs prasības tiek ievērotas.

EIB un EIF pārskata savu politiku attiecībā uz jurisdikcijām, kas nesadarbojas, un dara to ne vēlāk kā pēc tam, kad ir apstiprināts Savienības saraksts ar jurisdikcijām, kuras nodokļu nolūkos nesadarbojas.

EIB un EIF pēc tam katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to, kā to politika attiecībā uz jurisdikcijām, kas nesadarbojas, tiek īstenota attiecībā uz ESIF finansējumu un investīciju operācijām, tostarp informāciju par katru valsti atsevišķi un sarakstu ar starpniekiem, ar kuriem tie sadarbojas.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).”;

17) regulas 23. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo un otro teikumu aizstāj ar šādu tekstu:

“Pilnvaras pieņemt šīs regulas 7. panta 13. un 14. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2015. gada 4. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms minētā piecu gadu laikposma beigām.”;

18) regulas II pielikumu groza, kā izklāstīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Regulu (ES) Nr. 1316/2013 groza šādi:

1) regulas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Finansējums EISI īstenošanai laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam ir EUR 30 192 259 000 faktiskajās cenās. Minēto summu sadala šādi:

a) transporta nozare: EUR 24 050 582 000, no kuriem EUR 11 305 500 000 pārvieto no Kohēzijas fonda, lai saskaņā ar šo regulu izmantotu vienīgi tajās dalībvalstīs, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu no Kohēzijas fonda;

b) telekomunikāciju nozare: EUR 1 066 602 000;

c) enerģētikas nozare: EUR 5 075 075 000.

Minētās summas neietekmē saskaņā ar Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (*) paredzēto elastības mehānismu.

(*) Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).”;

2) regulas 14. pantam pievieno šādus punktus:

“5. Atkāpjoties no Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 140. panta 6. punkta otrās un trešās daļas, ieņēmumi un atmaksājumi no finanšu instrumentiem, kuri izveidoti saskaņā ar šo regulu, un no finanšu instrumentiem, kuri izveidoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 680/2007, kuri apvienoti ar finanšu instrumentiem, kas izveidoti ar šo regulu saskaņā ar šā panta 3. punktu, ir uzskatāmi par iekšējiem piešķirtiem ieņēmumiem Regulas (ES, Euratom) 21. panta 4. punkta nozīmē attiecībā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/1017 (*), nepārsniedzot maksimālo summu EUR 125 000 000.

6. Atkāpjoties no Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 140. panta 6. punkta otrās un trešās daļas, ieņēmumi un atmaksājumi no 2020. gada Eiropas Fonda enerģētikai, klimata pārmaiņām un infrastruktūrai (“fonds *Marguerite*”), kas izveidots saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 680/2007, ir uzskatāmi par iekšējiem piešķirtiem ieņēmumiem Regulas (ES, Euratom) 21. panta 4. punkta nozīmē attiecībā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, kas izveidots ar Regulu (ES) 2015/1017, nepārsniedzot maksimālo summu EUR 25 000 000.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/1017 (2015. gada 25. jūnijs) par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 – Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.).”

3. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2017. gada 13. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
Priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

PIELIKUMS

Regulas (ES) 2015/1017 II pielikumu groza šādi:

1) 2. iedaļu groza šādi:

a) iedaļas b) apakšpunktam pievieno šādas daļas:

“ESIF atbalstu autoceļiem sniedz tikai, lai atbalstītu privātās un/vai publiskās investīcijas:

- transportā kohēzijas valstīs, mazāk attīstītos reģionos vai pārrobežu transporta projektos,
- lai atjauninātu, uzturētu vai uzlabotu ceļu satiksmes drošību, izstrādātu intelektiskas transporta sistēmas (ITS) ierīces vai nodrošinātu esošo autoceļu integritāti un standartus Eiropas transporta tīklā, tostarp drošas auto-stāvvietas, alternatīvas tīrās degvielas uzpildes stacijas un elektriskās uzlādēšanas sistēmas,
- kas dod ieguldījumu, lai līdz 2030. gadam pabeigtu Eiropas transporta tīkla izveidi.

ESIF atbalsts ir nepārprotami pieejams arī esošās transporta infrastruktūras uzturēšanai un atjaunināšanai.”;

b) iedaļas c) apakšpunkta otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Šajā sakarā ir paredzams, ka EIB sniegs ESIF finansējumu, lai sasniegtu kopējo mērķi – vismaz EUR 500 000 000 000 publiskās vai privātās investīcijās, ietverot finansējumu, ko ar EIF starpniecību izmantos ESIF operāciju ietvaros saistībā ar 10. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem instrumentiem, valsts attīstību veicinošām bankām vai iestādēm –, un ar labāku piekļuvi finansējumam vienībām, kurās nav vairāk kā 3 000 darbinieku.”;

2) 3. iedaļai pievieno šādu apakšpunktu:

“d) viena vai vairākas no turpmāk norādītajām iezīmēm parasti būtu par iemeslu, lai operāciju klasificētu kā EIB īpašu darbību:

- pakārtotība attiecībā pret citiem aizdevējiem, tostarp valsts attīstību veicinošām bankām vai iestādēm un privātiem aizdevējiem,
- līdzdalība riska dalīšanas instrumentos, ja ieņemtā pozīcija pakļauj EIB augsta līmeņa riskam,
- pakļautība specifiskiem riskiem, piemēram, konkrētai valstij, nozarei vai reģionam raksturīgiem riskiem, īpaši riskiem, ar kuriem nākas saskarties mazāk attīstītos reģionos un pārejas reģionos, un/vai riskiem, kas saistīti ar inovāciju, jo īpaši tādu tehnoloģiju jomā, kuras veicina izaugsmi, ilgtspēju un produktivitāti, bet nav pārbaudītas,
- pašu kapitāla tipa riski, piemēram, ar rezultātiem saistīti maksājumi, vai
- citi nosakāmi aspekti – piemēram, darījuma partnera risks, ierobežota drošība un tikai projekta aktīvu izmantošana atmaksai –, kas saskaņā ar EIB Kredītriska politikas vadlīnijām vairāk pakļauj riskam.”;

3) 5. iedaļai pievieno šādu teikumu:

“Rezultātu pārskatu, izņemot sensitīvu komercinformāciju, publisko, tiklīdz ir parakstīta kāda operācija ar ES galvojumu.”;

4) 6. iedaļu groza šādi:

a) iedaļas b) apakšpunktu groza šādi:

i) pirmā ievilkuma pirmo un otro teikumu aizstāj ar šādiem:

“Parāda finansēšanas operācijām EIB vai EIF veic savu standarta riska novērtējumu, veicot saistību nepildīšanas varbūtības un atgūšanas likmes aprēķinu. Pamatojoties uz šiem parametriem, EIB vai EIF kvantificē risku katrai operācijai.”;

ii) otrā ievilkuma pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Katrai parāda finansēšanas operācijai piešķir riska klasifikāciju (“aizdevumu darījuma klasifikācija”) saskaņā ar EIB vai EIF aizdevumu klasifikācijas sistēmu.”;

iii) trešā ievilkuma pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Projektam jābūt ekonomiski un tehniski dzīvotspējīgiem, un EIB finansējumu strukturē, ievērojot pareizas banku darbības principus, un tas atbilst augsta līmeņa riska pārvaldības principiem, ko EIB vai EIF ir noteikuši savās iekšējās pamatnostādņēs.”;

iv) ceturto ievilkumu aizstāj ar šādu:

“Parāda finansēšanas produktu izcenojumu nosaka saskaņā ar 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta iv) punktu.”;

b) iedaļas c) apakšpunktu groza šādi:

i) pirmā ievilkuma otro teikumu aizstāj ar šādu:

“To, vai operācijai ir vai nav pašu kapitāla tipa riski, neatkarīgi no operācijas juridiskās formas un nomenklatūras, nosaka, pamatojoties uz EIB vai EIF standarta novērtējumu.”;

ii) otrā ievilkuma pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“EIB pašu kapitāla tipa operācijas veic saskaņā ar EIB vai EIF iekšējiem noteikumiem un procedūrām.”;

iii) trešo ievilkumu aizstāj ar šādu:

“Investīcijas kapitāla finansēšanas instrumentu izcenojumu nosaka saskaņā ar 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta iv) punktu.”;

5) 7. iedaļas c) apakšpunktā svīturo vārdu “sākotnējā”;

6) 8. iedaļu groza šādi:

a) pirmās daļas otrajā teikumā svīturo vārdu “sākotnējā”;

b) iedaļas a) apakšpunkta pirmās daļas pirmajā teikumā svīturo vārdu “sākotnējā”;

c) iedaļas b) apakšpunkta pirmajā teikumā svīturo vārdu “sākotnējā”.

—

Komisijas paziņojums par Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta programmas palielināšanu par EUR 225 miljoniem

Saskaņā ar politisko vienošanos starp Eiropas Parlamentu un Padomi par Eiropas Stratēģiskā investīciju fonda (ESIF) 2.0 finansējumu, no EISI finanšu instrumentiem pārdalīs EUR 275 miljonus, kas ir par EUR 225 miljoniem mazāk, salīdzinot ar Komisijas priekšlikumu.

Komisija apstiprina, ka tiks pārskatīts EISI programmas finanšu plāns, lai atspoguļotu attiecīgo palielinājumu EUR 225 miljonu apmērā.

Ikgadējās budžeta procedūras ietvaros 2019.–2020. gadam Komisija iesniegs attiecīgus priekšlikumus, lai nodrošinātu šīs summas optimālu sadalījumu EISI programmas ietvaros.

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2017/2397

(2017. gada 12. decembris)

par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu kuģošanā pa iekšzemes ūdensceļiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvas 91/672/EEK un 96/50/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvas 91/672/EEK ⁽³⁾ un 96/50/EK ⁽⁴⁾ ir pirmie soļi virzībā uz to apkalpes locekļu profesionālās kvalifikācijas saskaņošanu un atzīšanu, kuri kuģo pa iekšzemes ūdensceļiem.
- (2) Prasības Reinā kuģojošiem apkalpes locekļiem neietilpst Direktīvas 91/672/EEK un 96/50/EK darbības jomā un tās nosaka Reinas kuģniecības centrālā komisija (CCNR) atbilstīgi Noteikumiem par Reinas kuģošanas personālu.
- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK ⁽⁵⁾ piemēro attiecībā uz profesijām kuģošanā pa iekšzemes ūdensceļiem, izņemot kuģa vadītājus. Diplomu un sertifikātu savstarpēja atzīšana saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK tomēr nav pilnībā pielāgota situācijai, kad kuģošanā pa iekšzemes ūdensceļiem nodarbinātās personas regulāri un bieži veic pārrobežu darbības, kas jo īpaši notiek iekšzemes ūdensceļos, kas savienoti ar citas dalībvalsts iekšzemes ūdensceļiem.
- (4) Novērtējuma pētījumā, kuru Komisija veica 2014. gadā, tika uzsvērts, ka Direktīvu 91/672/EEK un 96/50/EK ierobežotā darbības joma, kas attiecas tikai uz kuģa vadītājiem, un tas, ka saskaņā ar minētajām direktīvām izsniegtās kuģu vadīšanas apliecības netiek automātiski atzītas par derīgām kuģošanai Reinā, apgrūrina to apkalpes locekļu mobilitāti, kuri kuģo pa iekšzemes ūdensceļiem.
- (5) Mobilitātes veicināšanai un kuģošanas drošības un cilvēku dzīvības un vides aizsardzības nodrošināšanai ir svarīgi, lai kļāja apkalpes locekļiem un jo īpaši personām, kuras uz pasažieru kuģiem atbild par drošību ārkārtas situācijās, un personām, kuras iesaistītas ar sašķidrinātu dabasgāzi darbināmu kuģu bunkurēšanā, būtu sertifikāti, kas apliecina viņu kvalifikāciju. Lai nodrošinātu efektīvu izpildi, šīm personām šādi sertifikāti būtu jāņem līdzi savu profesionālo pienākumu veikšanas laikā. Minētie apsvērumi attiecas arī uz jauniešiem, kuriem ir svarīgi, lai viņu drošība un veselība darbā tiktu aizsargātas saskaņā ar Padomes Direktīvu 94/33/EK ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ OV C 389, 21.10.2016., 93. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 4. decembra lēmums.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 91/672/EEK (1991. gada 16. decembris) par savstarpēju atzīšanu attiecībā uz valstu izdotām kuģu vadīšanas apliecībām kravu un pasažieru pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem (OV L 373, 31.12.1991., 29. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 96/50/EK (1996. gada 23. jūlijs) par to nosacījumu saskaņošanu, ar kuriem dažādās valstīs piešķir kuģu vadīšanas apliecību kravu un pasažieru pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem Kopienā (OV L 235, 17.9.1996., 31. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 94/33/EK (1994. gada 22. jūnijs) par jauniešu darba aizsardzību (OV L 216, 20.8.1994., 12. lpp.).

- (6) Kuģošana sporta vai izklaides nolūkos, tādu prāmju ekspluatācija, kas nepārvietojas patstāvīgi, un kuģošana bruņoto spēku vai avārijas dienestu vajadzībām ir darbības, kam nav nepieciešama kvalifikācija, kas līdzīga tai, kas nepieciešama profesionālajai kuģošanai preču un cilvēku pārvadājumu nolūkos. Tādēļ šī direktīva nebūtu jāpiemēro attiecībā uz personām, kas veic minētās darbības.
- (7) Kuģa vadītājiem, kuri kuģo apstākļos, kas sevišķi apdraud drošību, vajadzētu būt īpašām atļaujām, konkrēti, lielu konvoju vadīšanai, ar sašķidrinātu dabasgāzi darbināmu peldlīdzekļu vadīšanai, kuģošanai sliktas redzamības apstākļos, kuģošanai pa iekšzemes ūdensceļiem, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes, vai kuģošanai pa ūdensceļiem, kuros ir īpaši kuģošanas drošības riski. Lai saņemtu šādas atļaujas, būtu jāprasa, lai kuģa vadītāji pierāda īpašu papildu kompetenci.
- (8) Lai gādātu par kuģošanas drošību, dalībvalstīm atbilstīgi saskaņotiem kritērijiem būtu jānorāda iekšzemes ūdensceļi, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes. Prasības par kompetenci, kas vajadzīga kuģošanai pa šādiem ūdensceļiem, būtu jānosaka Savienības līmenī. Ja tas nepieciešams, lai gādātu par kuģošanas drošību, un attiecīgā gadījumā sadarbībā ar attiecīgo Eiropas upju komisiju, dalībvalstīm arī vajadzētu būt iespējai, lieki neierobežojot kuģa vadītāju mobilitāti, norādīt ūdensceļus, kuros ir īpaši kuģošanas drošības riski, atbilstīgi saskaņotiem kritērijiem un procedūrām, ievērojot šo direktīvu. Šādos gadījumos attiecīgās kompetences prasības būtu jānosaka valsts līmenī.
- (9) Lai veicinātu peldlīdzekļu ekspluatācijā iesaistīto personu mobilitāti visā Savienībā un ņemot vērā to, ka visiem kvalifikācijas sertifikātiem, darba uzskaites grāmatiņām un kuģa žurnāliem, kas izsniegti saskaņā ar šo direktīvu, vajadzētu atbilst noteiktajiem minimālajiem standartiem, ievērojot saskaņotus kritērijus, dalībvalstīm būtu jāatzīst profesionālā kvalifikācija, kas apliecināta saskaņā ar šo direktīvu. Tādējādi personām, kam ir šāda kvalifikācija, vajadzētu būt iespējai veikt profesionālo darbību visos Savienības iekšzemes ūdensceļos.
- (10) Ņemot vērā pārrobežu darbību neesamību atsevišķos valsts iekšzemes ūdensceļos, un lai samazinātu izmaksas, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nepadarīt Savienības kvalifikācijas sertifikātus obligātus valsts iekšzemes ūdensceļos, kuri nav savienoti ar citas dalībvalsts kuģojamo iekšzemes ūdensceļu. Tomēr ar Savienības sertifikātiem būtu jāsniedz piekļuve kuģošanas darbībām minētajos nesaistītajos ūdensceļos.
- (11) Direktīvu 2005/36/EK turpina piemērot klāja apkalpes locekļiem, kuri ir atbrīvoti no pienākuma būt saņēmušam Savienības kvalifikācijas sertifikātu, kas izsniegts saskaņā ar šo direktīvu, un turpina piemērot arī attiecībā uz tām kvalifikācijām kuģošanai pa iekšzemes ūdensceļiem, kas nav ietvertas šīs direktīvas darbības jomā.
- (12) Ja dalībvalstis piešķir atbrīvojumus no pienākuma būt saņēmušam Savienības kvalifikācijas sertifikātu, tām būtu jāatzīst Savienības kvalifikācijas sertifikāti attiecībā uz tām personām, kas kuģo valsts iekšzemes ūdensceļos, kuri nav savienoti ar kuģojamo ūdensceļu tīklu citā dalībvalstī, kur minētais atbrīvojums tiek piemērots. Minētajām dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka attiecībā uz minētajiem iekšzemes ūdensceļiem dati par kuģošanas laiku un veiktajiem braucieniem tiek apstiprināti to personu darba uzskaites grāmatiņās, kurām ir Savienības kvalifikācijas sertifikāts, ja apkalpes loceklis to pieprasa. Turklāt minētajām dalībvalstīm būtu jāpieņem un jāīsteno atbilstīgi pasākumi un sankcijas, lai novērstu krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, kas saistītas ar Savienības kvalifikācijas sertifikātiem un darba uzskaites grāmatiņām, attiecībā uz minētajiem nesavienotajiem iekšzemes ūdensceļiem.
- (13) Dalībvalstīm, kuras piemēro atbrīvojumus no pienākuma būt saņēmušam Savienības kvalifikācijas sertifikātu, vajadzētu būt iespējai apturēt Savienības kvalifikācijas sertifikātus attiecībā uz tām personām, kas kuģo pa valsts iekšzemes ūdensceļiem, kuri nav savienoti ar kuģojamo ūdensceļu tīklu citā dalībvalstī, kur minētais atbrīvojums tiek piemērots.
- (14) Dalībvalstij, kurā neviens no iekšzemes ūdensceļiem nav saistīts ar citas dalībvalsts kuģojamo ūdensceļu tīklu un kura nolemj neizsniegt Savienības kvalifikācijas sertifikātus, saskaņā ar šo direktīvu tiktu uzlikts neproporcionāls un nevajadzīgs pienākums, ja tai būtu jātransponē un jāīsteno visi šīs direktīvas noteikumi. Tādēļ šādai dalībvalstij tik ilgi, kamēr tā nolemj neizsniegt Savienības kvalifikācijas sertifikātus, būtu jāpiešķir atbrīvojums no pienākuma transponēt un īstenot ar kvalifikācijas sertifikātiem saistītos noteikumus. Tomēr šādai dalībvalstij būtu jāprasa atzīt Savienības kvalifikācijas sertifikātus savā teritorijā, lai veicinātu darba ņēmēju mobilitāti Savienībā, samazinātu ar darbaspēka mobilitāti saistīto administratīvo slogu un palielinātu profesijas pievilcību.

- (15) Vairākās dalībvalstīs kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem notiek reti, kalpojot tikai vietējām vai sezonālām interesēm ūdensceļos, kas nav savienoti ar citām dalībvalstīm. Lai gan arī minētajās dalībvalstīs būtu jāievēro ar šo direktīvu noteiktais profesionālo sertifikātu atzīšanas princips, taču administratīvajam slogam vajadzētu būt samērīgam. Tādi īstenošanas rīki kā datubāzes un reģistri radītu ievērojamu administratīvo slogu, nesniedzot reālu ieguvumu, jo informācijas plūsmu starp dalībvalstīm var panākt arī ar citiem sadarbības veidiem. Tādēļ ir pamatoti ļaut attiecīgajām dalībvalstīm transponēt tikai minimālos noteikumus, kas vajadzīgi, lai atzītu saskaņā ar šo direktīvu izsniegtos profesionālos sertifikātus.
- (16) Dažās dalībvalstīs kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem nav tehniski iespējama. Tādēļ prasība minētajām dalībvalstīm transponēt šo direktīvu būtu tām nesamērīgs administratīvais slogs.
- (17) Ir svarīgi iekšzemes ūdensceļu nozarē spēt nodrošināt programmas, kuru mērķis ir gan turpināt nodarbināt cilvēkus vecumā virs 50 gadiem, gan uzlabot jauniešu prasmes un piemērotību darba tirgum.
- (18) Komisijai būtu jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi visiem apkalpes locekļiem, kas Savienībā regulāri praktizē savā profesijā, un būtu jāaptur jebkāda algu pazemināšana, kā arī jebkāda diskriminācija valstspiederības, dzīvesvietas vai kuģa reģistrācijas valsts dēļ.
- (19) Ņemot vērā no 2003. gada notiekošo Savienības un CCNR sadarbību, kuras rezultātā CCNR aizgādībā izveidota Iekšzemes kuģošanas standartu izstrādes Eiropas komiteja (CESNI), un lai racionalizētu tiesisko regulējumu, kas reglamentē profesionālās kvalifikācijas Eiropā, kvalifikācijas sertifikātiem, darba uzskaites grāmatiņām un kuģa žurnāliem, kuri izsniegti atbilstīgi Noteikumiem par Reinas kuģošanas personālu, kas nosaka šīs direktīvas prasībām identiskas prasības, vajadzētu būt derīgiem visos Savienības iekšzemes ūdensceļos. Šādus kvalifikācijas sertifikātus, darba uzskaites grāmatiņas un kuģa žurnālus, kas izsniegti trešās valstīs, Savienībā vajadzētu atzīt, ievērojot savstarpības principu.
- (20) Ja Savienībā tiek nodarbināti klāja apkalpes locekļi, kuriem ir trešo valstu izsniegti un atbildīgo Savienības iestāžu atzīti kvalifikācijas sertifikāti, darba uzskaites grāmatiņas un kuģa žurnāli, ir svarīgi, lai darba devēji piemērotu tās dalībvalsts sociālās un darba tiesības, kurā tiek veikta darbība.
- (21) Lai vēl vairāk novērstu šķēršļus, kas kavē darbaspēka mobilitāti, un labāk racionalizētu tiesisko regulējumu, kas reglamentē profesionālās kvalifikācijas Eiropā, visus kvalifikācijas sertifikātus, darba uzskaites grāmatiņas un kuģa žurnālus, ko izsniegusi trešā valsts, pamatojoties uz prasībām, kas ir identiskas šajā direktīvā noteiktajām prasībām, arī var atzīt visos Savienības ūdensceļos, ievērojot Komisijas novērtējumu un to, vai minētā trešā valsts atzīst saskaņā ar šo direktīvu izsniegtus dokumentus.
- (22) Dalībvalstīm kvalifikācijas sertifikāti būtu jāizsniedz tikai tām personām, kuras atbilst minimālajām prasībām attiecībā uz kompetences līmeni, minimālo vecumu, veselības stāvokli un kuģošanas laiku, kas vajadzīgs konkrētas kvalifikācijas iegūšanai.
- (23) Ir svarīgi, lai Komisija un dalībvalstis mudinātu jauniešus iegūt profesionālo kvalifikāciju kuģošanā pa iekšzemes ūdensceļiem un šajā saistībā Komisija un dalībvalstis izveidotu konkrētus pasākumus sociālo partneru darbības atbalstam.
- (24) Lai nodrošinātu kvalifikācijas savstarpēju atzīšanu, kvalifikācijas sertifikātiem būtu jāpamatojas uz peldlīdzekļu ekspluatācijai nepieciešamo kompetenci. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai personām, kuras saņem kvalifikācijas sertifikātus, būtu attiecīgais minimālais kompetences līmenis, kas apliecināts pēc atbilstīgas novērtēšanas. Šāda novērtēšana varētu būt administratīvs eksāmens vai varētu būt daļa no apstiprinātām mācību programmām, ko īsteno saskaņā ar kopējiem standartiem, lai dažādām kvalifikācijām nodrošinātu salīdzināmu minimālo kompetences līmeni visās dalībvalstīs.
- (25) Kuģojot pa Savienības iekšzemes ūdensceļiem, kuģa vadītājiem būtu jāspēj likt lietā zināšanas par satiksmes noteikumiem iekšzemes ūdensceļos, piemēram, par Eiropas kodeksu kuģošanai pa iekšzemes ūdensceļiem (CEVNI) vai citiem attiecīgiem satiksmes noteikumiem, un par piemērojamiem noteikumiem attiecībā uz peldlīdzekļa apkalpes komplektēšanu, tostarp atpūtas laiku, kā noteikts Savienības vai valsts tiesību aktos, vai īpašos noteikumus, par kuriem vienošanās panākta reģionālā līmenī, piemēram, Noteikumi par Reinas kuģošanas personālu.

- (26) Ņemot vērā atbildību par drošību, kad kuģa vadītājs veic profesionālo darbību, kuģojot ar radiolokācijas iekārtu palīdzību un bunkurējot ar sašķidrinātu dabasgāzi darbināmus peldlīdzekļus vai kuģojot ar peldlīdzekļiem, kas darbināmi ar sašķidrinātu dabasgāzi, ar praktiskiem eksāmeniem jāpārbauda, vai vajadzīgais kompetences līmenis patiešām ir sasniegts. Lai vienkāršotu kompetences novērtēšanu, šādus praktiskus eksāmenus varētu īstenot, izmantojot apstiprinātus trenāžierus.
- (27) Prasmes izmantot uz borta esošo radiosakaru iekārtas ir izšķirošas, lai garantētu drošību kuģošanā pa iekšzemes ūdensceļiem. Ir svarīgi, lai dalībvalstis mudinātu ikvienu klāja apkalpes locekli, kam varētu nākties vadīt peldlīdzekli, iziet apmācību un iegūt sertifikātu par šādu radiosakaru iekārtu izmantošanu. Kuģa vadītājiem un stūrmaņiem šādi apmācībai un sertifikācijai vajadzētu būt obligātai.
- (28) Mācību programmu apstiprināšana ir nepieciešama, lai apliecinātu, ka programmu saturs un organizācija atbilst kopējām minimālajām prasībām. Šāda atbilstība ļauj novērst nevajadzīgus šķēršļus, kas traucē sākt profesionālo darbību, jo personām, kuras vajadzīgās prasmes jau apguvušas arodmācībās, nav jākāro lieki papildu eksāmeni. Apstiprinātu mācību programmu pastāvēšana varētu arī veicināt to, ka kuģošanā pa iekšzemes ūdensceļiem iesaistās darbinieki ar iepriekšēju pieredzi citās nozarēs, jo viņiem varētu būt pieejamas īpašas mācību programmas, kurās ņemta vērā jau iegūtā kompetence.
- (29) Lai sekmīgāk veicinātu kuģa vadītāju mobilitāti, vajadzētu atļaut dalībvalstīm novērtēt kompetences, kas nepieciešamas kuģošanai iekšzemes ūdensceļu posmā, kurā ir īpaši riski, saskaņā ar tās dalībvalsts piekrišanu, kurā atrodas minētais īpašais iekšzemes ūdensceļu posms.
- (30) Kuģošanas laiks būtu jāpārbauda, izmantojot apstiprinātus ierakstus darba uzskaites grāmatīņās. Lai varētu veikt šādu pārbaudi, dalībvalstīm būtu jāizsniedz darba uzskaites grāmatīņas un kuģa žurnāli un jānodrošina, lai kuģa žurnālos būtu reģistrēti peldlīdzekļu braucieni. Pretendenta veselības stāvokļa atbilstība būtu jāaplicina apstiprinātam praktizējošam ārstam.
- (31) Ja iekraušanas un izkraušanas darbībām ir vajadzīgas aktīvas kuģošanas darbības, piemēram, bagarēšana vai manevri starp iekraušanas vai izkraušanas punktiem, dalībvalstīm laiks, ko izmanto šādām darbībām, būtu jāuzskata par kuģošanas laiku un attiecīgi jāreģistrē.
- (32) Ja šajā direktīvā paredzētie pasākumi ietver personas datu apstrādi, tā būtu jāveic saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību, jo īpaši saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ un (ES) 2016/679 ⁽²⁾.
- (33) Lai veicinātu kvalifikācijas sertifikātu efektīvu pārvaldību, dalībvalstīm būtu jāizraugās kompetentās iestādes, kam jāīsteno šī direktīva, un būtu jāizveido reģistri, kuros ieraksta datus par kvalifikācijas sertifikātiem, darba uzskaites grāmatīņām un kuģa žurnāliem. Lai veicinātu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju šīs direktīvas īstenošanai, izpildei un novērtēšanai, kā arī statistikas vajadzībām, drošības uzturēšanai un kuģošanas vienkāršošanai, dalībvalstīm šāda informācija, ietverot datus par kvalifikācijas sertifikātiem, darba uzskaites grāmatīņām un kuģa žurnāliem, būtu jāiekļauj Komisijas uzturētā datubāzē. Uzturot minēto datubāzi, Komisijai būtu pienācīgi jāievēro personas datu aizsardzības principi.
- (34) Iestādes, tostarp trešo valstu iestādes, kuras izsniedz kvalifikācijas sertifikātus, darba uzskaites grāmatīņas un kuģa žurnālus saskaņā ar noteikumiem, kas ir identiski šīs direktīvas noteikumiem, apstrādā personas datus. Šīs direktīvas īstenošanā un izpildē iesaistītajām iestādēm un vajadzības gadījumā starptautiskajām organizācijām, kas izstrādājušas minētos identiskos noteikumus, arī vajadzētu dot piekļuvi Komisijas uzturētajai datubāzei nolūkā novērtēt šo direktīvu, statistikas vajadzībām, drošības uzturēšanai, kuģošanas vienkāršošanas nodrošināšanai un lai veicinātu informācijas apmaiņu starp minētajām iestādēm. Tomēr attiecībā uz šo piekļuvi būtu jānodrošina adekvāts datu, jo īpaši personas datu, aizsardzības līmenis, un trešo valstu un starptautisku organizāciju gadījumā – arī savstarpības princips.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

- (35) Lai turpmāk modernizētu iekšzemes ūdensceļu nozari un samazinātu administratīvo slogu, vienlaikus padarot dokumentus grūtāk viltojamus, Komisijai – ņemot vērā labāka regulējuma principu – būtu jāapsver doma izskatīt iespēju aizstāt papīra formāta Savienības kvalifikācijas sertifikātus, darba uzskaites grāmatiņas un kuģa žurnālus ar elektroniskiem līdzekļiem, piemēram, elektroniskām profesionālajām kartēm un elektroniskām kuģu iekārtām.
- (36) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz iebildumu izteikšanu attiecīgos gadījumos pret to, ka dalībvalsts paredz pieņemt kompetences prasības saistībā ar īpašiem riskiem atsevišķos iekšzemes ūdensceļu posmos. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (37) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz paraugu pieņemšanu Savienības kvalifikācijas sertifikātu, praktiskā eksāmena sertifikātu, darba uzskaites grāmatiņu un kuģa žurnālu izsniegšanas vajadzībām un lēmumu pieņemšanu par atzīšanu saskaņā ar 10. pantu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (38) Lai nodrošinātu saskaņotus kvalifikācijas sertificēšanas minimālos standartus, uzlabotu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un uzlabotu šīs direktīvas īstenošanu, uzraudzību un novērtēšanu, ko veic Komisija, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu pieņemt tiesību aktus, ar ko nosaka kompetences standartus, veselības stāvokļa standartus, praktisko eksāmenu standartus, standartus trenāžieru apstiprināšanai un standartus, ar ko nosaka tādas datubāzes raksturlielumus un izmantošanas nosacījumus, ko jāuztur Komisijai un kurā izvieto galveno datu kopiju saistībā ar Savienības kvalifikācijas sertifikātiem, darba uzskaites grāmatiņām, kuģa žurnāliem un atzītajiem dokumentiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽²⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (39) Pārejas pasākumos būtu jārisina ne tikai jautājums par sertifikātiem, kas saskaņā ar Direktīvu 96/50/EK, Noteikumiem par Reinas kuģošanas personālu vai konkrētiem valsts tiesību aktiem izsniegti kuģa vadītājiem, bet arī jautājums par sertifikātiem, kas izsniegti citu kategoriju klāja apkalpes locekļiem, uz kuriem attiecas šī direktīva. Ar minētajiem pasākumiem, cik vien iespējams, būtu jāsaņem iepriekš piešķirtās tiesības un jātiecas kvalificētiem apkalpes locekļiem atvēlēt saprātīgu termiņu, kurā pieteikties Savienības kvalifikācijas sertifikāta saņemšanai. Tāpēc ar minētajiem pasākumiem būtu jāparedz atbilstīgs laikposms, kurā minētos sertifikātus var turpināt izmantot Savienības iekšzemes ūdensceļos, kam šie sertifikāti bija derīgi pirms transponēšanas perioda beigām. Minētajiem pasākumiem būtu arī jānodrošina sistēma visu minēto sertifikātu pārejai uz jaunajiem noteikumiem, jo īpaši gadījumos, kas attiecas uz vietējas nozīmes braucieniem.
- (40) Tiesību aktu saskaņošana profesionālās kvalifikācijas jomā kuģošanas pa iekšzemes ūdensceļiem nozarē Eiropā tiek atvieglota, īstenojot ciešu sadarbību starp Savienību un CCNR, kā arī izstrādājot CESNI standartus. CESNI, kurā var piedalīties eksperti no visām dalībvalstīm, sagatavo standartus kuģošanai pa iekšzemes ūdensceļiem, tostarp profesionālās kvalifikācijas standartus. Eiropas upju komisijas, attiecīgas starptautiskas organizācijas, sociālie partneri un profesionālās apvienības būtu pilnībā jāiesaista CESNI standartu izstrādē un sagatavošanā. Ja ir nodrošināta atbilstība šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem, Komisijai, saskaņā ar šo direktīvu pieņemot īstenošanas un deleģētos aktus, būtu jāatsaucas uz CESNI standartiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽²⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (41) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, izstrādāt kopīgu regulējumu minimālās profesionālās kvalifikācijas atzīšanai kuģošanai pa iekšzemes ūdensceļiem, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (42) Lai uzlabotu dzimumu līdzsvaru iekšzemes ūdensceļu nozarē, ir svarīgi veicināt sieviešu piekļuvi kvalifikācijai un profesijai.
- (43) Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru informācijai, kuru dalībvalstīm ir pienākums sniegt Komisijai saistībā ar direktīvas transponēšanu, ir jābūt skaidrai un precīzai. Tas attiecas arī uz šo direktīvu, kurā ir paredzēta konkrēti mērķorientēta transponēšana.
- (44) Tāpēc Direktīvas 91/672/EEK un 96/50/EK būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā paredz nosacījumus un procedūras tādu personu kvalifikāciju sertificēšanai, kuras iesaistītas peldlīdzekļa, kas kuģo pa Savienības iekšzemes ūdensceļiem, ekspluatācijā, kā arī šādu kvalifikāciju atzīšanai dalībvalstīs.

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz klāja apkalpes locekļiem, sašķidrinātas dabasgāzes speciālistiem un pasažieru navigācijas speciālistiem uz šādiem peldlīdzekļu veidiem jebkurā no Savienības iekšzemes ūdensceļiem:

- a) kuģiem, kuru garums ir 20 metri vai vairāk;
- b) kuģiem, kuru garuma, platuma un iegrimes reizinājums ir 100 kubikmetri vai vairāk;
- c) velkoņiem un stūmējkuģiem, kas paredzēti:
 - i) šā punkta a) un b) apakšpunktā minēto kuģu vilkšanai vai stumšanai,
 - ii) peldošu iekārtu vilkšanai vai stumšanai,
 - iii) lai pārvietotu ar bortiem sakabinātus šā punkta a) un b) apakšpunktā minētos kuģus vai peldošas iekārtas;
- d) pasažieru kuģiem;
- e) kuģiem, kuriem nepieciešams apstiprinājuma sertifikāts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/68/EK ⁽¹⁾;
- f) peldošām iekārtām.

2. Šo direktīvu nepiemēro personām, kas:

- a) kuģo sporta vai izklaides nolūkos;
- b) ir iesaistītas tādu prāmju ekspluatācijā, kas nepārvietojas patstāvīgi;
- c) ir iesaistītas tādu peldlīdzekļu ekspluatācijā, kurus izmanto bruņotie spēki, sabiedriskās kārtības uzturēšanas spēki, civilās aizsardzības dienesti, ūdensceļu administrācija, ugunsdzēsības dienesti un citi neatliekamās palīdzības dienesti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK (2008. gada 24. septembris) par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.).

3. Neskarot 39. panta 3. punktu, šo direktīvu nepiemēro arī personām, kas kuģo dalībvalstīs, kurās iekšzemes ūdensceļi nav saistīti ar citas dalībvalsts kuģojamo ūdensceļu tīklu, un kas kuģo vienīgi:

- a) ierobežotos vietējas nozīmes braucienos, kur attālums no atiešanas punkta nekad nepārsniedz desmit kilometrus; vai
- b) sezonāli.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "iekšzemes ūdensceļš" ir ūdensceļš, kas nav jūra un kas ir pieejams kuģošanai ar 2. pantā minētajiem peldlīdzekļiem;
- 2) "peldlīdzeklis" ir kuģis vai atsevišķa peldoša iekārta;
- 3) "kuģis" ir iekšzemes ūdensceļu kuģis vai jūras kuģis;
- 4) "velkonis" ir kuģis, kas īpaši būvēts vilkšanai tauvā;
- 5) "stūmējkuģis" ir kuģis, kas īpaši būvēts, lai stumtu stumjamo karavānu;
- 6) "pasažieru kuģis" ir kuģis, kas būvēts un aprīkots tā, lai tas varētu pārvadāt vairāk nekā 12 pasažierus;
- 7) "Savienības kvalifikācijas sertifikāts" ir kompetentas iestādes izsniegts sertifikāts, kas apliecina, ka persona atbilst šīs direktīvas prasībām;
- 8) "STCW konvencija" ir "STCW konvencija", kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/106/EK (¹) 1. panta 21. punktā;
- 9) "klāja apkalpes locekļi" ir personas, kuras iesaistītas pa Savienības iekšzemes ūdensceļiem kuģojoša peldlīdzekļa vispārējā ekspluatācijā un kuras veic dažādus uzdevumus, piemēram, uzdevumus, kas saistīti ar kuģošanu, peldlīdzekļa darbības uzraudzīšanu, kravas apstrādi, kraušanu, pasažieru pārvadājumus, kuģu mašīnbūvi, tehnisko apkopi un remontu, saziņu, veselību un drošību, un vides aizsardzību, izņemot personas, kuru uzdevums ir nodarboties tikai ar dzinēju, celtņu vai elektrisko un elektronisko iekārtu ekspluatāciju;
- 10) "radiosakaru operatora sertifikāts" ir valsts sertifikāts, ko dalībvalsts izdevusi saskaņā ar Radionoteikumiem, kas pievienoti Starptautiskajai Telesakaru konvencijai, un ar ko uz iekšzemes ūdensceļu peldlīdzekļa atļauj ekspluatēt radiosakaru staciju;
- 11) "pasažieru navigācijas speciālists" ir persona, kura strādā uz kuģa un kura ir kvalificēta veikt pasākumus ārkārtas situācijās uz pasažieru kuģiem;
- 12) "sašķidrinātas dabasgāzes speciālists" ir persona, kura ir kvalificēta iesaistīties ar sašķidrinātu dabasgāzi darbināma peldlīdzekļa bunkurēšanas procedūrā vai kura ir kompetenta būt par šāda peldlīdzekļa vadītāju;
- 13) "kuģa vadītājs" ir klāja apkalpes loceklis, kas ir kvalificēts vadīt peldlīdzekli pa dalībvalstu iekšzemes ūdensceļiem un kas ir kvalificēts tam, lai viņam uz kuģa būtu pilna atbildība, tostarp par apkalpi, pasažieriem un kravu;
- 14) "īpašs risks" ir drošības apdraudējums, ko izraisa konkrēti kuģošanas apstākļi, kuros kuģa vadītājiem nepieciešama kompetence, kas pārsniedz vispārējos kompetences standartos paredzēto kompetenci vadības līmenim;
- 15) "kompetence" ir pierādīta spēja izmantot zināšanas un prasmes, kas prasītas noteiktos standartos, lai pienācīgi veiktu uzdevumus, kas vajadzīgi iekšzemes ūdensceļu peldlīdzekļa ekspluatācijai;
- 16) "vadības līmenis" ir atbildības līmenis, kas saistīts ar kuģa vadītāja pienākumu veikšanu un ar nodrošināšanu, ka citi klāja apkalpes locekļi pienācīgi pilda visus uzdevumus peldlīdzekļa ekspluatācijā;

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/106/EK (2008. gada 19. novembris) par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni (OV L 323, 3.12.2008., 33. lpp.).

- 17) "operatīvais līmenis" ir atbildības līmenis, kas saistīts ar matroža, kvalificēta matroža vai stūrmaņa pienākumu veikšanu un pastāvīgu kontroli pār visu uzdevumu izpildi minētajai personai noteiktajā atbildības jomā saskaņā ar attiecīgām procedūrām un vadības līmeni strādājošas personas norādījumiem;
- 18) "liels konvojs" ir stumts konvojs, kur stumtā peldlīdzekļa kopējā garuma un kopējā platuma reizinājums ir 7 000 kvadrātmetri vai vairāk;
- 19) "darba uzskaites grāmatiņa" ir personas reģistrs, kurā norāda detalizētu informāciju par apkalpes locekļa nodarbinātības vēsturi, konkrēti, kuģošanas laiku un veiktos braucienus;
- 20) "kuģa žurnāls" ir oficiāls peldlīdzekļa un tā apkalpes veikto braucienu reģistrs;
- 21) "aktīva darba uzskaites grāmatiņa" vai "aktīvs kuģa žurnāls" ir darba uzskaites grāmatiņa vai kuģa žurnāls, kas ir atvērts datu reģistrēšanas vajadzībām;
- 22) "kuģošanas laiks" ir dienās mērīts laiks, ko klāja apkalpes locekļi pavadījuši uz peldlīdzekļa braucienā pa iekšzemes ūdensceļiem, iekļaujot iekraušanas un izkraušanas darbības, kam vajadzīgas aktīvās kuģošanas darbības, un ko ir apstiprinājuši kompetentā iestāde;
- 23) "peldoša iekārta" ir peldoša konstrukcija, uz kuras ir tādas darba ierīces kā celtņi, bagarēšanas iekārtas, pāļu dzinēji vai lifti;
- 24) "garums" ir korpusa maksimālais garums metros, izņemot stūri un bugspritu;
- 25) "platums" ir korpusa maksimālais platums metros, ko mēra līdz ārējai apvalka apšuvuma malai (izņemot dzenratus, aiztures margas un tamlīdzīgas ietaises);
- 26) "iegrime" ir vertikālais attālums metros starp korpusa zemāko punktu, neņemot vērā ķīli vai citu piestiprinātu aprīkojumu, un maksimālās iegrimis līniju;
- 27) "sezonāla kuģošana" ir kuģošanas darbība, ko veic ne vairāk kā sešus mēnešus katru gadu.

2. NODAĻA

SAVIENĪBAS KVALIFIKĀCIJAS SERTIFIKĀTI

4. pants

Pienākums ņemt līdzi klāja apkalpes locekļa Savienības kvalifikācijas sertifikātu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka klāja apkalpes locekļi, kuri kuģo pa Savienības iekšzemes ūdensceļiem, ņem līdzi vai nu klāja apkalpes locekļa Savienības kvalifikācijas sertifikātu, kas izsniegts saskaņā ar 11. pantu, vai sertifikātu, kas atzīts saskaņā ar 10. panta 2. vai 3. punktu.
2. Klāja apkalpes locekļiem, kuri nav kuģa vadītāji, Savienības kvalifikācijas sertifikāts un darba uzskaites grāmatiņa, kā minēts 22. pantā, ir apvienoti vienā dokumentā.
3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, to peldlīdzekļa ekspluatācijā iesaistīto personu sertifikāti, kas nav kuģa vadītāji, kuri ir izsniegti vai atzīti saskaņā ar Direktīvu 2008/106/EK un tādēļ arī saskaņā ar STCW konvenciju, ir derīgi uz jūras kuģiem, kurus ekspluatē iekšzemes ūdensceļos.

5. pants

Pienākums ņemt līdzi Savienības kvalifikācijas sertifikātu īpašu darbību veikšanai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pasažieru navigācijas speciālisti un sašķidrinātas dabasgāzes speciālisti ņem līdzi vai nu Savienības kvalifikācijas sertifikātu, kas izsniegts saskaņā ar 11. pantu, vai sertifikātu, kas atzīts saskaņā ar 10. panta 2. vai 3. punktu.
2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, to peldlīdzekļa ekspluatācijā iesaistīto personu sertifikāti, kas ir izsniegti vai atzīti saskaņā ar Direktīvu 2008/106/EK un tādēļ arī saskaņā ar STCW konvenciju, ir derīgi uz jūras kuģiem, kurus ekspluatē iekšzemes ūdensceļos.

6. pants

Pienākums kuģa vadītājiem būt saņēmušiem īpašas atļaujas

Dalībvalstis nodrošina, ka kuģa vadītājiem ir īpašas atļaujas, kas izsniegtas saskaņā ar 12. pantu:

- a) kuģošanai pa ūdensceļiem, kas klasificēti kā iekšzemes ūdensceļi, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes, ievērojot 8. pantu;
- b) kuģošanai pa ūdensceļiem, kas identificēti kā iekšzemes ūdensceļu posmi, kuros ir īpaši riski, ievērojot 9. pantu;
- c) kuģošanai ar radiolokācijas iekārtu palīdzību;
- d) kuģošanai ar peldlīdzekļiem, kuri kā degvielu izmanto sašķidrinātu dabasgāzi;
- e) lielu konvoju vadīšanai.

7. pants

Atbrīvojumi attiecībā uz valsts iekšzemes ūdensceļiem, kas nav savienoti ar citas dalībvalsts kuģojamo ūdensceļu tīklu

1. Dalībvalsts no 4. panta 1. un 2. punktā, 5. panta 1. punktā, 6. pantā, 22. panta 1. punkta pirmajā daļā, 22. panta 3. un 6. punktā izklāstītajiem pienākumiem var atbrīvot 4. panta 1. punktā, 5. panta 1. punktā un 6. pantā minētās personas, kuras kuģo vienīgi pa valsts iekšzemes ūdensceļiem, kas nav savienoti ar citas dalībvalsts kuģojamo ūdensceļu tīklu, tostarp tajos, kuri klasificēti kā iekšzemes ūdensceļi, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes.
2. Dalībvalsts, kas piešķir atbrīvojumus saskaņā ar 1. punktu, var izsniegt kvalifikācijas sertifikātus 1. punktā minētajām personām saskaņā ar nosacījumiem, kuri atšķiras no šajā direktīvā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem, tikai tad, ja šādi sertifikāti nodrošina pienācīgu drošības līmeni. Minēto sertifikātu atzīšanu citās dalībvalstīs reglamentē ar Direktīvu 2005/36/EK vai attiecīgā gadījumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/45/EK ⁽¹⁾.
3. Dalībvalstis informē Komisiju par atbrīvojumiem, ko tās piešķir saskaņā ar 1. punktu. Komisija informāciju par minētajiem piešķirtajiem atbrīvojumiem dara publiski pieejamu.

8. pants

Iekšzemes ūdensceļu, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes, klasifikācija

1. Dalībvalstis iekšzemes ūdensceļa posmu savā teritorijā klasificē kā iekšzemes ūdensceļu, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes, ja tas atbilst vienam no šādiem kritērijiem:
 - a) tajā piemēro Konvenciju par starptautiskajiem kuģu sadursmju novēršanas noteikumiem;
 - b) bojas un zīmes atbilst jūras sistēmai;
 - c) minētajā iekšzemes ūdensceļā vajadzīga kuģu vadīšana pēc krasta orientieriem; vai
 - d) minētajā iekšzemes ūdensceļā kuģošanai jāizmanto jūras navigācijas iekārtas, kuru ekspluatācijai nepieciešamas īpašas zināšanas.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai par jebkuru konkrētu iekšzemes ūdensceļu posmu savā teritorijā, kuru tās klasificējušas kā iekšzemes ūdensceļu, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes. Komisijai sniegtajam paziņojumam pievieno pamatojumu, kas balstās uz 1. punktā minētajiem kritērijiem. Komisija bez liekas kavēšanās dara publiski pieejamu sarakstu, kurā norādīti paziņotie iekšzemes ūdensceļi, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes.

9. pants

Iekšzemes ūdensceļu posmi, kuros ir īpaši riski

1. Ja tas nepieciešams, lai garantētu kuģošanas drošību, dalībvalstis saskaņā ar 2.–4. punktā minēto procedūru var norādīt to savās teritorijās esošo iekšzemes ūdensceļu posmus, kuros ir īpaši riski, ja šādus riskus izraisa viens vai vairāki šādi iemesli:
 - a) straumes raksturs un ātrums, kas bieži mainās;
 - b) iekšzemes ūdensceļa hidromorfoloģiskās iezīmes un tas, ka iekšzemes ūdensceļā nav pienācīgu kuģu ceļu informācijas pakalpojumu vai piemērotu karšu;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/45/EK (2005. gada 7. septembris) par dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpēju atzīšanu un Direktīvas 2001/25/EK grozīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 160. lpp.).

- c) tas, ka īpašu iekšzemes ūdensceļa hidromorfoloģisko iezīmju dēļ pastāv īpaši vietēji kuģošanas noteikumi; vai
- d) bieži negadījumi konkrētā iekšzemes ūdensceļu posmā, kuri izriet no tādas kompetences trūkuma, uz kuru neattiecas 17. pantā minētie standarti.

Ja dalībvalstis uzskata, ka tas ir nepieciešams drošības garantēšanai, tās pirmajā daļā minēto posmu noteikšanas procesā apspriežas ar attiecīgo Eiropas upju komisiju.

2. Vismaz sešus mēnešus pirms minēto pasākumu paredzētā pieņemšanas datuma dalībvalstis paziņo Komisijai pasākumus, ko tās paredz pieņemt saskaņā ar šā panta 1. punktu un 20. pantu, un minēto pasākumu pamatojumu.
3. Ja 1. punktā minētie iekšzemes ūdensceļu posmi atrodas gar robežu starp divām vai vairākām dalībvalstīm, attiecīgās dalībvalstis savstarpēji apspriežas un sniedz Komisijai kopīgu paziņojumu.
4. Ja dalībvalsts paredz pieņemt pasākumu, kas nav pamatots saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu, Komisija sešu mēnešu laikā no paziņojuma saņemšanas var pieņemt īstenošanas aktus, kuros izklāstīts tās lēmums, ar kuru iebilst pret minētā pasākuma pieņemšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.
5. Komisija dara publiski pieejamus dalībvalstu pieņemtos pasākumus kopā ar 2. punktā minēto pamatojumu.

10. pants

Atzīšana

1. Visi 4. un 5. pantā minētie Savienības kvalifikācijas sertifikāti, kā arī visas 22. pantā minētās darba uzskaites grāmatiņas vai kuģa žurnāli, ko saskaņā ar šo direktīvu izsniegušas kompetentās iestādes, ir derīgi visos Savienības iekšzemes ūdensceļos.
 2. Visi kvalifikācijas sertifikāti, darba uzskaites grāmatiņas vai kuģa žurnāli, kuri izsniegti atbilstīgi Noteikumiem par Reinas kuģošanas personālu un kuri nosaka šīs direktīvas prasībām identiskas prasības, ir derīgi visos Savienības iekšzemes ūdensceļos.
- Šādi sertifikāti, darba uzskaites grāmatiņas un kuģa žurnāli, ko izsniegusi trešā valsts, ir derīgi visos Savienības iekšzemes ūdensceļos ar noteikumu, ka minētā trešā valsts savā jurisdikcijā atzīst Savienības dokumentus, kas izsniegti saskaņā ar šo direktīvu.
3. Neskarot 2. punktu, visi kvalifikācijas sertifikāti, darba uzskaites grāmatiņas vai kuģa žurnāli, kuri izsniegti saskaņā ar trešās valsts noteikumiem un kuros noteiktas prasības, kas ir identiskas šīs direktīvas prasībām, ir derīgi visos Savienības iekšzemes ūdensceļos, ievērojot 4. un 5. punktā noteikto procedūru un nosacījumus.
 4. Jebkura trešā valsts var iesniegt Komisijai pieprasījumu atzīt tās iestāžu izsniegtus sertifikātus, darba uzskaites grāmatiņas vai kuģa žurnālus. Pieprasījumam pievieno visu informāciju, kas vajadzīga, lai konstatētu, vai šādus dokumentus izsniedz, ievērojot prasības, kas ir identiskas šajā direktīvā noteiktajām prasībām.
 5. Saņemot pieprasījumu par atzīšanu saskaņā ar 4. punktu, Komisija novērtē sertifikācijas sistēmas pieprasītājā trešajā valstī, lai noteiktu, vai pieprasījumā minētos sertifikātus, darba uzskaites grāmatiņas vai kuģa žurnālus izsniedz, ievērojot prasības, kas ir identiskas šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

Ja minētās prasības ir atzītas par identiskām, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko Savienībā atzīst trešās valsts izsniegtus sertifikātus, darba uzskaites grāmatiņas vai kuģa žurnālus, ja attiecīgā trešā valsts savā jurisdikcijā atzīst Savienības dokumentus, kas izsniegti saskaņā ar šo direktīvu.

Pieņemot šā punkta otrajā daļā minēto īstenošanas aktu, Komisija norāda, uz kuriem šā panta 4. punktā minētajiem dokumentiem atzīšana attiecas. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 33. panta 3. punktā.

6. Ja dalībvalsts uzskata, ka trešā valsts vairs neatbilst šā panta prasībām, tā nekavējoties informē Komisiju, pienācīgi pamatojot savu apgalvojumu.

7. Komisija ik pēc astoņiem gadiem novērtē 5. punkta otrajā daļā minētās trešās valsts sertifikācijas sistēmas atbilstību šajā direktīvā noteiktajām prasībām. Ja Komisija konstatē, ka šajā direktīvā noteiktās prasības vairs netiek pildītas, piemēro 8. punktu.

8. Ja Komisija konstatē, ka šā panta 2. vai 3. punktā minēto dokumentu izsniegšana vairs nav atkarīga no prasībām, kas identiskas šajā direktīvā noteiktajām, tā pieņem īstenošanas aktus, ar ko pārtrauc saskaņā ar šīm prasībām izsniegto kvalifikācijas sertifikātu, darba uzskaites grāmatiņu un kuģa žurnālu derīgumu visos Savienības iekšzemes ūdensceļos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Komisija jebkurā laikā var atcelt derīguma pārtraukšanu, ja attiecībā uz piemērojamiem standartiem konstatētie trūkumi ir novērsti.

9. Komisija dara publiski pieejamu 2. un 3. punktā minēto trešo valstu sarakstu, norādot dokumentus, kuri atzīti par derīgiem visos Savienības iekšzemes ūdensceļos.

3. NODAĻA

PROFESIONĀLĀS KVALIFIKĀCIJAS SERTIFIKĀCIJA

I IEDAĻA

Savienības kvalifikācijas sertifikātu un īpašu atļauju izsniegšanas procedūra

11. pants

Savienības kvalifikācijas sertifikātu izsniegšana un derīgums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēji, kuri vēlas saņemt klāja apkalpes locekļa Savienības kvalifikācijas sertifikātus un Savienības kvalifikācijas sertifikātus īpašu darbību veikšanai, sniedz pietiekamus dokumentārus pierādījumus par:

- savu identitāti;
- savu atbilstību I pielikumā noteiktajām minimālajām prasībām attiecībā uz vecumu, kompetenci, administratīvo atbilstību un kuģošanas laiku atbilstoši kvalifikācijai, kurai viņi piesakās;
- attiecīgā gadījumā – savu atbilstību veselības stāvokļa standartiem saskaņā ar 23. pantu.

2. Dalībvalstis izsniedz Savienības kvalifikācijas sertifikātus pēc tam, kad ir pārbaudījušas to dokumentu autentiskumu un derīgumu, kurus ir iesnieguši pieteikuma iesniedzēji, un kad ir pārbaudījušas to, ka pieteikuma iesniedzējiem jau nav ticis izsniegts derīgs Savienības kvalifikācijas sertifikāts.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka Savienības kvalifikācijas sertifikātu paraugus un tādu vienotu dokumentu paraugus, kuros apvienoti Savienības kvalifikācijas sertifikāti un darba uzskaites grāmatiņas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, uz kuru norādīta atsauce 33. panta 2. punktā.

4. Klāja apkalpes locekļa Savienības kvalifikācijas sertifikāts ir derīgs līdz nākamās saskaņā ar 23. pantu prasītās veselības pārbaudes datumam.

5. Neskarot 4. punktā minēto ierobežojumu, kuģa vadītāja Savienības kvalifikācijas sertifikāti ir derīgi ne ilgāk kā 13 gadus.

6. Savienības kvalifikācijas sertifikāti, kas izsniegti īpašu darbību veikšanai, ir derīgi ne ilgāk kā piecus gadus.

12. pants

Īpašu atļauju izsniegšana kuģa vadītājiem un to derīgums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēji, kas vēlas saņemt 6. pantā minētās īpašās atļaujas, sniedz pietiekamus dokumentārus pierādījumus par:

- savu identitāti;
- savu atbilstību I pielikumā noteiktajām minimālajām prasībām attiecībā uz vecumu, kompetenci, administratīvo atbilstību un kuģošanas laiku atbilstoši īpašajai atļaujai, kurai viņi piesakās;

c) to, ka tiem ir kuģa vadītāja Savienības kvalifikācijas sertifikāts vai sertifikāts, kas atzīts saskaņā ar 10. panta 2. un 3. punktu, vai to, ka tie atbilst šajā direktīvā noteiktajām minimālajām prasībām Savienības kvalifikācijas sertifikātu izsniegšanai kuģa vadītājiem.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, lai saņemtu 6. panta b) punktā prasītās īpašās atļaujas kuģošanai pa iekšzemes ūdensceļu posmiem, kuros ir īpaši riski, pieteikuma iesniedzēji 20. panta 3. punktā minēto dalībvalstu kompetentajām iestādēm sniedz pietiekamus dokumentārus pierādījumus par:

a) savu identitāti;

b) savu atbilstību saskaņā ar 20. pantu noteiktajām kompetences prasībām attiecībā uz īpašajiem riskiem konkrētā iekšzemes ūdensceļu posmā, kuģošanai pa kuru tiek prasīta atļauja;

c) to, ka tiem ir kuģa vadītāja Savienības kvalifikācijas sertifikāts vai sertifikāts, kas atzīts saskaņā ar 10. panta 2. un 3. punktu, vai to, ka tie atbilst šajā direktīvā noteiktajām minimālajām prasībām Savienības kvalifikācijas sertifikātu izsniegšanai kuģa vadītājiem.

3. Dalībvalstis izsniedz īpašās atļaujas, kas minētas 1. un 2. punktā, pēc tam, kad ir pārbaudījušas pieteikuma iesniedzēja iesniegto dokumentu autentiskumu un derīgumu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde, kas izsniedz Savienības kvalifikācijas sertifikātus kuģa vadītājiem, sertifikātā īpaši norāda visas saskaņā ar 6. pantu izsniegtās īpašās atļaujas atbilstīgi 11. panta 3. punktā minētajam paraugam. Šādas īpašās atļaujas derīguma termiņš beidzas tad, kad beidzas Savienības kvalifikācijas sertifikāta derīguma termiņš.

5. Atkāpjoties no šā panta 4. punkta, īpašo atļauju, kas minēta 6. panta d) punktā, izsniedz kā sašķidrinātas dabasgāzes speciālista Savienības kvalifikācijas sertifikātu atbilstīgi 11. panta 3. punktā minētajam paraugam, kura derīgumu nosaka saskaņā ar 11. panta 6. punktu.

13. pants

Savienības kvalifikācijas sertifikātu un īpašu atļauju kuģa vadītājiem atjaunināšana

Pēc Savienības kvalifikācijas sertifikāta derīguma termiņa beigām dalībvalstis pēc pieprasījuma atjaunina sertifikātu un attiecīgos gadījumos arī tajā ietvertās īpašās atļaujas, ja:

a) lai atjauninātu klāja apkalpes locekļa Savienības kvalifikācijas sertifikātus un īpašās atļaujas, kas nav 6. panta d) punktā minētā atļauja, ir sniegti pietiekami dokumentāri pierādījumi, kas minēti 11. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā;

b) lai atjaunotu Savienības kvalifikācijas sertifikātu, kas izsniegts īpašu darbību veikšanai, ir sniegti pietiekami dokumentāri pierādījumi, kas minēti 11. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā.

14. pants

Savienības kvalifikācijas sertifikātu vai īpašu atļauju kuģa vadītājiem apturēšana un anulēšana

1. Ja pazīmes norāda, ka prasības kvalifikācijas sertifikātiem vai īpašajām atļaujām vairs netiek izpildītas, dalībvalsts, kura izsniegusi sertifikātu vai īpašo atļauju, veic visus vajadzīgos novērtējumus un attiecīgā gadījumā anulē minētos sertifikātus vai īpašo atļauju.

2. Jebkura dalībvalsts var uz laiku apturēt Savienības kvalifikācijas sertifikātu, ja tā uzskata, ka šāda apturēšana ir vajadzīga drošības vai sabiedriskās kārtības apsvērumu dēļ.

3. Dalībvalstis bez nepamatotas kavēšanās reģistrē apturēšanu un anulēšanu 25. panta 2. punktā minētajā datubāzē.

II IEDAĻA

Administratīvā sadarbība

15. pants

Sadarbība

Ja 39. panta 3. punktā minētā dalībvalsts konstatē, ka kvalifikācijas sertifikāts, ko izsniegusi kompetentā iestāde citā dalībvalstī, neatbilst šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem, vai ja drošības vai sabiedriskās kārtības apsvērumu dēļ

kompetentā iestāde prasa izsniedzējai iestādei apsvērt minētā kvalifikācijas sertifikāta apturēšanu saskaņā ar 14. pantu. Pieprasītāja iestāde par savu pieprasījumu informē Komisiju. Iestāde, kas ir izsniegusi attiecīgo kvalifikācijas sertifikātu, izskata pieprasījumu un par savu lēmumu paziņo otrajai iestādei. Līdz izsniedzējas iestādes lēmuma paziņošanai jebkura kompetentā iestāde var aizliegt personām darboties tās jurisdikcijā esošajā teritorijā.

Dalībvalstis, kas minētas 39. panta 3. punktā, arī sadarbojas ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu, ka to personu, kam ir saskaņā ar šo direktīvu atzīts kvalifikācijas sertifikāts un darba uzskaites grāmatiņa, kuģošanas laiks un veiktie braucieni tiek reģistrēti, ja persona, kurai ir darba uzskaites grāmatiņa, reģistrēšanu pieprasa, un apstiprināti uz laikposmu līdz 15 mēnešiem pirms minētā apstiprināšanas pieprasījuma datuma. Dalībvalstis, kas minētas 39. panta 3. punktā, attiecīgā gadījumā paziņo Komisijai par iekšzemes ūdensceļiem to teritorijā, kur ir nepieciešamas jūras navigācijas prasmes.

III IEDAĻA

Kompetences

16. pants

Kompetences prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 4., 5. un 6. pantā minētajām personām ir peldlīdzekļa drošai ekspluatācijai vajadzīgā kompetence, kā noteikts 17. pantā.
2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, kompetences novērtēšanu attiecībā uz 6. panta b) punktā minētajiem īpašajiem riskiem veic saskaņā ar 20. pantu.

17. pants

Kompetences novērtēšana

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 31. pantu, lai papildinātu šo direktīvu, nosakot kompetences standartus un attiecīgās zināšanas un prasmes atbilstīgi II pielikumā noteiktajām pamatprasībām.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka personas, kas iesniedz pieteikumu 4., 5. un 6. pantā minēto dokumentu saņemšanai, attiecīgā gadījumā pierāda, ka tās atbilst šā panta 1. punktā minētajiem kompetences standartiem, tālab nokārtojot eksāmenu, ko organizē:
 - a) administratīvās iestādes atbildībā saskaņā ar 18. pantu; vai
 - b) kā daļu no mācību programmas, kas apstiprināta saskaņā ar 19. pantu.
3. Lai pierādītu atbilstību kompetences standartiem, kārtos arī praktisku eksāmenu nolūkā saņemt:
 - a) kuģa vadītāja Savienības kvalifikācijas sertifikātu;
 - b) īpašu atļauju kuģošanai ar radiolokācijas iekārtu palīdzību, kā minēts 6. panta c) punktā;
 - c) sašķidrinātas dabasgāzes speciālista Savienības kvalifikācijas sertifikātu;
 - d) pasažieru navigācijas speciālista Savienības kvalifikācijas sertifikātu.

Lai saņemtu šā punkta a) un b) apakšpunktā minētos dokumentus, praktiskos eksāmenus var kārtot uz peldlīdzekļa vai trenāziera, kas atbilst 21. pantā noteiktajām prasībām. Lai saņemtu šā punkta c) un d) apakšpunktā minēto dokumentu, praktiskos eksāmenus var kārtot uz peldlīdzekļa vai attiecīgas iekārtas krastā.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 31. pantu, lai papildinātu šo direktīvu, nosakot šā panta 3. punktā minēto praktisko eksāmenu standartus, norādot īpašo kompetenci un apstākļus, kas jāpārbauda praktiskajos eksāmenos, kā arī minimālās prasības peldlīdzeklim, uz kura var kārtot praktisko eksāmenu.

18. pants

Eksāmens administratīvās iestādes atbildībā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 17. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos eksāmenus organizē to atbildībā. Tās nodrošina, ka minētos eksāmenus pieņem eksaminētāji, kas ir kvalificēti 17. panta 1. punktā minētās kompetences un attiecīgo zināšanu un prasmes novērtēšanai.
2. Dalībvalstis izsniedz praktiskā eksāmena sertifikātu tiem pieteikuma iesniedzējiem, kuri ir nokārtojuši 17. panta 3. punktā minēto praktisko eksāmenu, ja šis eksāmens tika kārtots uz trenāžiera, kas atbilst 21. panta prasībām, un pieteikuma iesniedzējs ir pieprasījis šādu sertifikātu.
3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka šā panta 2. punktā minēto praktisko eksāmenu sertifikātu paraugus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, uz kuru norādīta atsauce 33. panta 2. punktā.
4. Dalībvalstis bez papildu prasībām vai novērtējumiem atzīst 2. punktā minētos praktisko eksāmenu sertifikātus, kurus izsniegušas kompetentās iestādes citās dalībvalstīs.
5. Rakstisko eksāmenu vai datorizēto eksāmenu gadījumā 1. punktā minētos eksaminētājus var aizstāt ar kvalificētiem uzraudzītājiem.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka šajā nodaļā minētajiem eksaminētājiem un kvalificētiem uzraudzītājiem nav interešu konfliktu.

19. pants

Mācību programmu apstiprināšana

1. Dalībvalstis var izveidot mācību programmas personām, kas minētas 4., 5. un 6. pantā. Dalībvalstis nodrošina, ka šādas mācību programmas, pēc kuru apgušanas tiek piešķirti diplomu vai sertifikāti, kas apliecina atbilstību 17. panta 1. punktā minētajiem kompetences standartiem, apstiprina tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras teritorijā attiecīgā izglītības vai mācību iestāde īsteno savas mācību programmas.

Dalībvalstis nodrošina, ka mācību programmu kvalitātes novērtēšana un nodrošināšana tiek nodrošināta, piemērojot valsts vai starptautisku kvalitātes standartu saskaņā ar 27. panta 1. punktu.

2. Dalībvalstis var apstiprināt šā panta 1. punktā minētās mācību programmas tikai tad, ja:
 - a) mācību mērķi, mācību saturs, metodes, pasniegšanas līdzekļi, procedūras, tostarp, attiecīgā gadījumā, trenāžieru izmantošana, un kursa materiāli ir pienācīgi dokumentēti un ļauj pieteikuma iesniedzējiem sasniegt 17. panta 1. punktā minētos kompetences standartus;
 - b) programmas attiecīgās kompetences novērtēšanai vada kvalificētas personas, kurām ir padziļinātas zināšanas par mācību programmu;
 - c) eksāmenu, kura mērķis ir pārbaudīt atbilstību 17. panta 1. punktā minētajiem kompetences standartiem, pieņem kvalificēti neatkarīgi eksaminētāji, kuriem nav interešu konfliktu.
3. Dalībvalstis atzīst visus diplomus vai sertifikātus, kas piešķirti pēc tādu mācību programmu pabeigšanas, kuras saskaņā ar 1. punktu ir apstiprinājušas citas dalībvalstis.
4. Dalībvalstis atsauc vai aptur savus apstiprinājumus tām mācību programmām, kuras vairs neatbilst 2. punktā izklāstītajiem kritērijiem.
5. Dalībvalstis paziņo Komisijai apstiprināto mācību programmu sarakstu, kā arī visas mācību programmas, kuru apstiprinājums ir atsaukts vai apturēts. Komisija šo informāciju dara publiski pieejamu. Sarakstā norāda mācību programmas nosaukumu, piešķirto diplomu vai sertifikātu nosaukumus, iestādi, kas piešķir diplomus vai sertifikātus, apstiprinājuma spēkā stāšanās gadu, kā arī attiecīgo kvalifikāciju un visas īpašās atļaujas, ko var iegūt, pamatojoties uz attiecīgajiem diplomiem vai sertifikātiem.

20. pants

Kompetenču novērtēšana attiecībā uz īpašajiem riskiem

1. Dalībvalstis, kas norāda savā teritorijā esošus iekšzemes ūdensceļu posmus, kuros ir īpaši riski 9. panta 1. punkta nozīmē, precīzē, kāda papildu kompetence vajadzīga kuģa vadītājiem kuģošanai minētajos iekšzemes ūdensceļu posmos un kādi līdzekļi ir nepieciešami, lai pierādītu, ka šīs prasības ir izpildītas. Ja dalībvalstis uzskata, ka tas ir nepieciešams drošības garantēšanai, tās minēto kompetenču noteikšanas procesā apspriežas ar attiecīgo Eiropas upju komisiju.

Ņemot vērā kompetences, kas nepieciešamas, lai kuģotu iekšzemes ūdensceļu posmā, kurā ir īpaši riski, līdzekļi, kas vajadzīgi šādu prasību izpildes pierādīšanai, var būt šādi:

- a) ierobežots skaits braucienu, kas jāveic attiecīgajā posmā;
- b) eksāmens uz trenāžiera;
- c) eksāmens ar atbilžu variantiem;
- d) mutisks eksāmens; vai
- e) šīs daļas a)–d) apakšpunktā minēto līdzekļu kombinācija.

Piemērojot šo punktu, dalībvalstis izmanto objektīvus, pārredzamus, nediskriminējošus un samērīgus kritērijus.

2. Dalībvalstis, kas minētas 1. punktā, nodrošina, ka tiek ieviestas procedūras pieteikuma iesniedzēja kompetences novērtēšanai attiecībā uz īpašiem riskiem, un ka tiek darīti publiski pieejami rīki, ar ko veicina to, ka kuģa vadītāji iegūst vajadzīgo kompetenci attiecībā uz īpašiem riskiem.

3. Dalībvalsts var novērtēt pieteikuma iesniedzēju kompetenci attiecībā uz īpašiem riskiem iekšzemes ūdensceļu posmos, kas atrodas citā dalībvalstī, pamatojoties uz prasībām, kuras minētajam iekšzemes ūdensceļu posmam noteiktas saskaņā ar 1. punktu, ar noteikumu, ka dalībvalsts, kurā atrodas iekšzemes ūdensceļu posms, dod savu piekrišanu. Šādā gadījumā minētā dalībvalsts sniedz dalībvalstij, kura veic novērtēšanu, tam nepieciešamos līdzekļus. Jebkuru atteikumu dot piekrišanu dalībvalstis pamato ar objektīviem un samērīgiem iemesliem.

21. pants

Trenažieru izmantošana

1. Trenažierus, ko izmanto kompetences novērtēšanai, apstiprina dalībvalstis. Šādu apstiprinājumu dod pēc pieprasījuma, ja tiek pierādīts, ka trenažieris atbilst standartiem, kas trenažieriem noteikti 2. punktā minētajos deleģētajos aktos. Apstiprinājumā norāda, kādu konkrētu kompetenci atļauts novērtēt, izmantojot attiecīgo trenažieri.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 31. pantu, lai papildinātu šo direktīvu, nosakot trenažieru apstiprināšanas standartus, kuros norāda minimālās funkcionālās un tehniskās prasības un administratīvās procedūras šajā ziņā ar mērķi nodrošināt, ka kompetences novērtēšanai izmantotie trenažieri ir konstruēti tā, lai ļautu pārbaudīt kompetences, kas paredzētas 17. panta 3. punktā minēto praktisko eksāmenu standartos.

3. Dalībvalstis bez turpmākām tehniskām prasībām vai novērtējuma atzīst trenažierus, ko saskaņā ar 1. punktu ir apstiprinājušas kompetentās iestādes citās dalībvalstīs.

4. Dalībvalstis atsauc vai aptur savus trenažieru apstiprinājumus, kas vairs neatbilst 2. punktā minētajiem standartiem.

5. Dalībvalstis paziņo Komisijai apstiprināto trenažieru sarakstu. Komisija šo informāciju dara publiski pieejamu.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka pieeja trenažieriem novērtēšanas nolūkā ir nediskriminējoša.

IV IEDAĻA

Kuģošanas laiks un veselības stāvoklis

22. pants

Darba uzskaites grāmatiņa un kuģa žurnāls

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kuģošanas laiku, kas minēts 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un veiktos braucienus, kuri minēti 20. panta 1. punktā, kuģa vadītāji reģistrē darba uzskaites grāmatiņā, kā minēts šā panta 6. punktā, vai darba uzskaites grāmatiņā, kura atzīta saskaņā ar 10. panta 2. vai 3. punktu.

Atkāpjoties no pirmās daļas, kad dalībvalstis piemēro 7. panta 1. punktu vai 39. panta 2. punktu, šā punkta pirmajā daļā noteikto pienākumu piemēro tikai tad, ja darba uzskaites grāmatiņas turētājs reģistrēšanu pieprasa.

2. Ja apkalpes loceklis pieprasa, dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes datus par kuģošanas laiku un braucieniem, kas veikti līdz 15 mēnešu laikā pirms minētā pieprasījuma, apstiprina darba uzskaites grāmatiņā pēc tam, kad ir pārbaudījušas jebkuru nepieciešamo dokumentāro pierādījumu autentiskumu un derīgumu. Ja ir ieviesti elektroniski rīki, tostarp elektroniskas darba uzskaites grāmatiņas un elektroniski kuģa žurnāli, tostarp atbilstīgas dokumentu autentiskuma aizsardzības procedūras, attiecīgo informāciju var apstiprināt bez papildu procedūrām.

Jāņem vērā kuģošanas laiks, kas uzkrāts, kuģojot pa jebkuru no dalībvalstu iekšzemes ūdensceļiem. Ja iekšzemes ūdensceļa daļas atrodas ārpus Savienības teritorijas, ņem vērā arī kuģošanas laiku, kas uzkrāts, kuģojot pa posmiem ārpus Savienības teritorijas.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 2. panta 1. punktā minētā peldlīdzekļa braucieni tiek reģistrēti kuģa žurnālā, kas minēts šā panta 6. punktā, vai kuģa žurnālā, kas atzīts saskaņā ar 10. panta 2. vai 3. punktu.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka darba uzskaites grāmatiņu un kuģa žurnālu paraugus, ņemot vērā šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgo informāciju par personu identifikāciju, viņu kuģošanas laiku un veiktajiem braucieniem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 33. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pieņemot minētos īstenošanas aktus, Komisija ņem vērā to, ka kuģa žurnālu izmanto arī Padomes Direktīvas 2014/112/ES ⁽¹⁾ īstenošanā, lai pārbaudītu prasību izpildi par kuģa apkalpes komplektēšanu un reģistrētu peldlīdzekļa braucienus.

5. Komisija līdz 2026. gada 17. janvārim Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz novērtējumu attiecībā uz viltojumdrošām elektroniskajām darba uzskaites grāmatiņām, kuģa žurnāliem un profesionālajām kartēm, kurās ietverti Savienības kvalifikācijas sertifikāti kuģošanai pa iekšzemes ūdensceļiem.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka apkalpes locekļiem ir viena aktīva darba uzskaites grāmatiņa un ka uz peldlīdzekļa ir viens aktīvs kuģa žurnāls.

23. pants

Veselības stāvoklis

1. Dalībvalstis nodrošina, ka klāja apkalpes locekļi, kas iesniedz Savienības kvalifikācijas sertifikāta pieteikumu, pierāda atbilstību prasībām attiecībā uz veselības stāvokli, kompetentajai iestādei uzrādot derīgu medicīnisko izziņu, kuru kompetentās iestādes atzīts praktizējošs mediķis izsniedzis, pamatojoties uz sekmīgi izietu veselības stāvokļa pārbaudi.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2014/112/ES (2014. gada 19. decembris), ar ko īsteno Eiropas Nolīgumu par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem iekšējo ūdensceļu transporta nozarē, kas noslēgts starp Eiropas Kuģu savienību (EKS), Eiropas Kuģu kapteiņu organizāciju (EKKO) un Eiropas Transporta darbinieku federāciju (ETF) (OV L 367, 23.12.2014., 86. lpp.).

2. Pieteikuma iesniedzēji uzrāda medicīniskās izziņas kompetentajai iestādei, piesakoties:
 - a) pirmajam klāja apkalpes locekļa Savienības kvalifikācijas sertifikātam;
 - b) kuģa vadītāja Savienības kvalifikācijas sertifikātam;
 - c) klāja apkalpes locekļa Savienības kvalifikācijas sertifikāta atjaunošanai, ja ir izpildīti šā panta 3. punktā paredzētie nosacījumi.

Medicīniskās izziņas Savienības kvalifikācijas sertifikāta saņemšanai var būt izsniegtas ne ātrāk kā trīs mēnešus pirms dienas, kad iesniegts pieteikums Savienības kvalifikācijas sertifikāta saņemšanai.

3. No 60 gadu vecuma klāja apkalpes locekļa Savienības kvalifikācijas sertifikāta turētājs vismaz reizi piecos gados saskaņā ar 1. punktu pierāda atbilstību prasībām attiecībā uz veselības stāvokli. No 70 gadu vecuma minētais sertifikāta turētājs reizi divos gados saskaņā ar 1. punktu pierāda atbilstību prasībām attiecībā uz veselības stāvokli.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka darba devēji, kuģa vadītāji un dalībvalstu iestādes var prasīt klāja apkalpes loceklim pierādīt atbilstību prasībām attiecībā uz veselības stāvokli saskaņā ar 1. punktu, ja objektīvas pazīmes norāda, ka minētais klāja apkalpes loceklis vairs neatbilst 6. punktā minētajām prasībām attiecībā uz veselības stāvokli.
5. Ja pieteikuma iesniedzējs nevar pilnībā pierādīt atbilstību prasībām attiecībā uz veselības stāvokli, dalībvalstis var noteikt ietekmes mazināšanas pasākumus vai ierobežojumus, kas nodrošina līdzvērtīgu kuģošanas drošību. Tādā gadījumā minētos ietekmes mazināšanas pasākumus un ierobežojumus, kas saistīti ar veselības stāvokli, norāda Savienības kvalifikācijas sertifikātā saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto paraugu.
6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 31. pantu un pamatojoties uz III pielikumā minētajām veselības stāvokļa pamatprasībām, lai papildinātu šo direktīvu, nosakot veselības stāvokļa standartus, kuros izklāstītas prasības attiecībā uz veselības stāvokli, it sevišķi attiecībā uz pārbaudēm, kuras praktizējošiem mediķiem jāveic, kritērijiem, kas tiem jāpiemēro, lai noteiktu piemērotību veicamajam darbam, un ierobežojumu un ietekmes mazināšanas pasākumu sarakstu.

4. NODAĻA

ADMINISTRATĪVIE NOTEIKUMI

24. pants

Personas datu aizsardzība

1. Visu šajā direktīvā paredzētu personas datu apstrādi dalībvalstis veic saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību, jo īpaši Regulu (ES) 2016/679.
2. Visu šajā direktīvā paredzētu personas datu apstrādi Komisija veic saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka personas datu apstrādi veic tikai šādiem mērķiem:
 - a) šīs direktīvas īstenošanai, izpildei un novērtēšanai;
 - b) informācijas apmaiņai starp iestādēm, kurām ir pieejama 25. pantā minētā datubāze, un Komisiju;
 - c) statistikas sagatavošanai.

Anonimizētu informāciju, kas iegūta no šādiem datiem, var izmantot iekšzemes ūdensceļu transporta veicināšanas politikas atbalstam.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka 4. un 5. pantā minētās personas, kuru personas dati, jo īpaši informācija par veselības stāvokli, tiek apstrādāti 25. panta 1. punktā minētajos reģistros un 25. panta 2. punktā minētajā datubāzē, tiek iepriekš informētas. Dalībvalstis šādām personām piešķir pieeju saviem personas datiem, un jebkurā laikā pēc pieprasījuma tām izsniedz minēto datu kopiju.

25. pants

Reģistri

1. Lai veicinātu kvalifikācijas sertifikātu izsniegšanas, atjaunošanas, apturēšanas un anulēšanas efektīvu pārvaldību, dalībvalstis uztur to Savienības kvalifikācijas sertifikātu, darba uzskaites grāmatiņu un kuģa žurnālu reģistrus, kas ar dalībvalstu pilnvarojumu izsniegti saskaņā ar šo direktīvu, un, attiecīgā gadījumā, saskaņā ar 10. panta 2. punktu atzītos dokumentus, kas izsniegti, atjaunoti, apturēti vai anulēti, par kuriem ziņots, ka tie ir nozaudēti, nozagti vai iznīcināti, vai kuru derīguma termiņš beidzies.

Savienības kvalifikācijas sertifikātu reģistros norāda informāciju, kas uzrādīta Savienības kvalifikācijas sertifikātos, un izsniedzēju iestādi.

Darba uzskaites grāmatiņu reģistros norāda grāmatiņas turētāja vārdu un uzvārdu un identifikācijas numuru, darba uzskaites grāmatiņas identifikācijas numuru, izsniegšanas datumu un izsniedzēju iestādi.

Kuģa žurnālu reģistros norāda peldlīdzekļa vārdu, Eiropas identifikācijas numuru vai Eiropas kuģa identifikācijas numuru (ENI numuru), kuģa žurnāla identifikācijas numuru, izsniegšanas datumu un izsniedzēju iestādi.

Ar mērķi sekmīgāk veicināt informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 31. pantu, lai informāciju darba uzskaites grāmatiņu un kuģa žurnālu reģistros papildinātu ar citu informāciju, kas prasīta saskaņā ar 22. panta 4. punktu pieņemtajos darba uzskaites grāmatiņu un kuģa žurnālu paraugos.

2. Lai īstenotu, izpildītu un novērtētu šo direktīvu, lai uzturētu drošību un vienkāršotu kuģošanu, kā arī statistikas vajadzībām un nolūkā veicināt informācijas apmaiņu starp iestādēm, kuras īsteno šo direktīvu, dalībvalstis 1. punktā minētos datus, kas saistīti ar kvalifikācijas sertifikātiem, darba uzskaites grāmatiņām un kuģa žurnāliem, nekavējoties ticami reģistrē Komisijas uzturētā datubāzē.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 31. pantu, lai paredzētu standartus, ar ko nosaka šādas datubāzes raksturlielumus un izklāsta tās izmantošanas nosacījumus, jo īpaši precizējot:

- a) norādījumus datu kodēšanai datubāzē;
- b) lietotāju piekļuves tiesības, attiecīgā gadījumā nošķirot dažādus lietotāju veidus, piekļuves veidus un datu izmantošanas nolūkus;
- c) datu saglabāšanas maksimālo ilgumu saskaņā ar šā panta 3. punktu, attiecīgā gadījumā nošķirot dažādus dokumentu veidus;
- d) norādījumus par datubāzes darbību un tās mijiedarbību ar šā panta 1. punktā minētajiem reģistriem.

3. Visus personas datus, kas norādīti 1. punktā minētajos reģistros un 2. punktā minētajā datubāzē, saglabā ne ilgāk, kā tie vajadzīgi mērķiem, kuriem dati tika savākti vai kuriem tie tiek papildus apstrādāti saskaņā ar šo direktīvu. Kad šādi dati minētajiem mērķiem vairāk nav vajadzīgi, tos dzēš.

4. Komisija var dot trešās valsts iestādei vai starptautiskai organizācijai piekļuvi datubāzei, ciktāl tas vajadzīgs šā panta 2. punktā minētajiem mērķiem, ar noteikumu, ka:

- a) ir izpildītas Regulas (EK) Nr. 45/2001 9. panta prasības; un
- b) trešā valsts vai starptautiskā organizācija neierobežo dalībvalstu vai Komisijas piekļuvi tās attiecīgajai datubāzei.

Komisija nodrošina, ka trešā valsts vai starptautiskā organizācija datus nenodod citai trešai valstij vai starptautiskai organizācijai bez Komisijas nepārprotamas rakstiskas atļaujas un saskaņā ar Komisijas norādītiem nosacījumiem.

*26. pants***Kompetentās iestādes**

1. Dalībvalstis vajadzības gadījumā izraugās kompetentās iestādes, kuras:
 - a) organizē un pārbauda eksāmenus, kas minēti 18. pantā;
 - b) apstiprina mācību programmas, kas minētas 19. pantā;
 - c) apstiprina trenāžierus, kas minēti 21. pantā;
 - d) izsniedz, atjauno, aptur vai anulē sertifikātus un izsniedz īpašās atļaujas, kas minētas 4., 5., 6., 11., 12., 13., 14. un 38. pantā, kā arī darba uzskaites grāmatiņas un kuģa žurnālus, kas minēti 22. pantā;
 - e) apstiprina kuģošanas laiku darba uzskaites grāmatiņās, kas minētas 22. pantā;
 - f) nosaka praktizējošus mediķus, kas var izsniegt medicīniskās izziņas, ievērojot 23. pantu;
 - g) uztur reģistrus, kas minēti 25. pantā;
 - h) atklāj un apkaro krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, kas minētas 29. pantā.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai visas to teritorijā esošās kompetentās iestādes, kuras tās izraudzījušās saskaņā ar 1. punktu. Komisija šo informāciju dara publiski pieejamu.

*27. pants***Uzraudzība**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visas ar mācībām, kompetences novērtēšanu un Savienības kvalifikācijas sertifikātu, darba uzskaites grāmatiņu un kuģa žurnālu izsniegšanu un aktualizēšanu saistītās darbības, ko ar dalībvalstu pilnvarojumu veic valstiskas un nevalstiskas struktūras, tiek pastāvīgi uzraudzītas, izmantojot kvalitātes standartu sistēmu, lai nodrošinātu šīs direktīvas mērķu sasniegšanu;
2. Dalībvalstis nodrošina, ka mācību mērķi un attiecīgie kompetences standarti, kas jāasniedz, ir skaidri noteikti un norāda zināšanu un prasmes līmeni, kas jānovērtē un jāpārbauda saskaņā ar šo direktīvu;
3. Dalībvalstis nodrošina, ka kvalitātes standartu piemērošanas jomas, ņemot vērā politikas nostādnes, sistēmas, kontroles un kvalitātes nodrošināšanas iekšējās pārbaudes, kas izveidotas, lai gādātu par izvirzīto mērķu sasniegšanu, aptver:
 - a) Savienības kvalifikācijas sertifikātu, darba uzskaites grāmatiņu un kuģa žurnālu izsniegšanu, atjaunošanu, apturēšanu un anulēšanu;
 - b) visus mācību kursus un programmas;
 - c) eksāmenus un novērtējumus, ko veic katra dalībvalsts vai ar katras dalībvalsts pilnvarojumu; un
 - d) mācību spēku un eksaminētāju nepieciešamo kvalifikāciju un pieredzi.

*28. pants***Novērtēšana**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka neatkarīgas struktūras novērtē darbības saistībā ar kompetences iegūšanu un novērtēšanu un saistībā ar Savienības kvalifikācijas sertifikātu, darba uzskaites grāmatiņu un kuģa žurnālu pārvaldību līdz 2037. gada 17. janvārim un pēc tam vismaz reizi desmit gados.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka minēto neatkarīgo struktūru veiktās novērtēšanas rezultātus pienācīgi dokumentē un dara zināmus attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Vajadzības gadījumā dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai novērstu visas neatkarīgajā novērtēšanā konstatētās nepilnības.

29. pants

Krāpšanas un citu nelikumīgu darbību novēršana

1. Dalībvalstis pieņem attiecīgus pasākumus, lai novērstu krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, kas saistītas ar šajā direktīvā noteiktajiem Savienības kvalifikācijas sertifikātiem, darba uzskaites grāmatinājum, kuģa žurnāliem, medicīniskajām izziņām un reģistriem.
2. Dalībvalstis ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm apmainās ar attiecīgu informāciju par peldlīdzekļa ekspluatācijā iesaistīto personu sertifikāciju, tostarp ar informāciju par sertifikātu apturēšanu un anulēšanu. To darot, tās pilnībā ievēro personas datu aizsardzības principus, kas noteikti Regulā (ES) 2016/679.

30. pants

Sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

5. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

31. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 17. panta 1. un 4. punktā, 21. panta 2. punktā, 23. panta 6. punktā un 25. panta 1. un 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 16. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt šajā pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar šo pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

32. pants

CESNI standarti un deleģētie akti

Deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, izņemot tos, kas balstīti uz 25. pantu, norāda atsauci uz CESNI izstrādātiem standartiem ar noteikumu, ka:

- a) minētie standarti ir pieejami un atjaunināti;
- b) minētie standarti atbilst jebkādam piemērojamām prasībām, kas noteiktas pielikumos;
- c) izmaiņas CESNI lēmumu pieņemšanas procesā neapdraud Savienības intereses.

Ja šie nosacījumi nav izpildīti, Komisija var paredzēt citus standartus vai atsaukties uz citiem standartiem.

Ja deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, atsaucas uz standartiem, Komisija visu minēto standartu tekstu iekļauj minētajos deleģētajos aktos un IV pielikumā izdara vai atjaunina attiecīgo atsauci un ieraksta piemērošanas datumu.

33. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē. Atsauces uz komiteju, kas izveidota saskaņā ar 7. pantu Direktīvā 91/672/EEK, kura atcelta ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz komiteju, kas izveidota saskaņā ar šo direktīvu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

Ja komitejas atzinums ir jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja atzinuma sniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komitejas atzinums ir jāsaņem rakstiskā procedūrā, tās priekšsēdētājs var pieņemt lēmumu izbeigt procedūru bez rezultāta sasniegšanas atzinuma sniegšanas termiņā.

34. pants

CESNI standarti un īstenošanas akti

Pieņemot īstenošanas aktus, kas minēti 11. panta 3. punktā, 18. panta 3. punktā un 22. panta 4. punktā, Komisija izdara atsauci uz CESNI izstrādātiem standartiem un nosaka piemērošanas dienu ar noteikumu, ka:

- a) minētie standarti ir pieejami un atjaunināti;
- b) minētie standarti atbilst jebkādam pielikumos noteiktajām piemērojamām prasībām;
- c) izmaiņas CESNI lēmumu pieņemšanas procesā neapdraud Savienības intereses.

Ja šie nosacījumi nav izpildīti, Komisija var paredzēt citus standartus vai atsaukties uz citiem standartiem.

Ja īstenošanas aktos, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, atsaucas uz standartiem, Komisija visu minēto standartu tekstu iekļauj minētajos īstenošanas aktos.

35. pants

Pārskatīšana

1. Komisija novērtē šo direktīvu kopā ar šajā direktīvā minētajiem īstenošanas un deleģētajiem aktiem un novērtēšanas rezultātus iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ne vēlāk kā 2030. gada 17. janvārī.

2. Līdz 2028. gada 17. janvārim katra dalībvalsts dara Komisijai pieejamu informāciju, kas vajadzīga direktīvas īstenošanas un novērtēšanas uzraudzībai, saskaņā ar pamatnostādņēm, kuras Komisija sniedz, apspriedusies ar dalībvalstīm par informācijas vākšanu, formātu un saturu.

36. pants

Pakāpeniska īstenošana

1. Līdz 2020. gada 17. janvārim Komisija pieņem deleģētos aktus, kas minēti 17. panta 1. un 4. punktā, 21. panta 2. punktā, 23. panta 6. punktā un 25. panta 1. un 2. punktā.

Vēlākais 24 mēnešus pēc 25. panta 2. punktā minēto deleģēto aktu pieņemšanas Komisija izveido minētajā pantā paredzēto datubāzi.

2. Līdz 2020. gada 17. janvārim Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas minēti 11. panta 3. punktā, 18. panta 3. punktā un 22. panta 4. punktā.

37. pants

Atcelšana

Direktīvas 91/672/EEK un 96/50/EK atceļ no 2022. gada 18. janvāra.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

38. pants

Pārejas noteikumi

1. Saskaņā ar Direktīvu 96/50/EK izsniegtās kuģu vadītāju apliecības un Direktīvas 96/50/EK 1. panta 6. punktā minētās apliecības, kā arī Direktīvas 96/50/EK 1. panta 5. punktā minētās licences kuģošanai pa Reinu, kuras izsniegtas pirms 2022. gada 18. janvāra, paliek derīgas Savienības iekšzemes ūdensceļos, kuros tās bija derīgas pirms minētā datuma, ne ilgāk kā 10 gadus pēc minētā datuma.

Pirms 2022. gada 18. janvāra dalībvalsts, kas izsniedza pirmajā daļā minētos sertifikātus, kuģa vadītājiem, kuriem ir šādi sertifikāti, kas atbilst šajā direktīvā noteiktajam paraugam, pēc viņu pieprasījuma izsniedz Savienības kvalifikācijas sertifikātu vai sertifikātu, kā minēts 10. panta 2. punktā, ar nosacījumu, ka kuģa vadītājs ir sniedzis pietiekamus dokumentārus pierādījumus, kā minēts 11. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā.

2. Izsniedzot Savienības kvalifikācijas sertifikātus saskaņā ar šā panta 1. punktu, dalībvalstis, cik vien iespējams, saglabā iepriekš piešķirtās tiesības, jo īpaši attiecībā uz 6. pantā minētajām īpašajām atļaujām.

3. Klāja apkalpes locekļi, kuri nav kuģa vadītāji un kuriem ir kvalifikācijas sertifikāts, ko dalībvalsts izsniegusi pirms 2022. gada 18. janvāra, vai kuriem ir vienā vai vairākās dalībvalstīs atzīta kvalifikācija, var turpināt izmantot minēto sertifikātu vai kvalifikāciju ne ilgāk kā 10 gadus pēc minētā datuma. Minētajā laikposmā šādi apkalpes locekļi var turpināt atsaukties uz Direktīvu 2005/36/EK, lai to kvalifikāciju atzītu citu dalībvalstu iestādes. Pirms minētā laikposma beigām šie apkalpes locekļi kompetentajai iestādei, kura izsniedz šādus sertifikātus, var iesniegt pieteikumu, lai saņemtu Savienības kvalifikācijas sertifikātu vai sertifikātu, ko izsniedz, piemērojot 10. panta 2. punktu, ar nosacījumu, ka apkalpes locekļi ir snieguši pietiekamus dokumentārus pierādījumus, kā minēts 11. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā.

Ja šā punkta pirmajā daļā minētie apkalpes locekļi iesniedz pieteikumu, lai saņemtu Savienības kvalifikācijas sertifikātu vai 10. panta 2. punktā minēto sertifikātu, dalībvalstis nodrošina, ka tiek izsniegts tāds kvalifikācijas sertifikāts, kura saņemšanai kompetences prasības ir līdzīgas vai zemākas nekā prasības tā sertifikāta saņemšanai, kuru paredzēts aizstāt. Sertifikātu, kura saņemšanai prasības ir augstākas nekā tā sertifikāta saņemšanai, kuru paredzēts aizstāt, izsniedz tikai tad, ja tiek izpildīti šādi nosacījumi:

- a) lai saņemtu matroža Savienības kvalifikācijas sertifikātu: 540 dienas kuģošanas laika, no kurām vismaz 180 dienas kuģots iekšzemes ūdeņos;
- b) lai saņemtu kvalificēta matroža Savienības kvalifikācijas sertifikātu: 900 dienas kuģošanas laika, no kurām vismaz 540 dienas kuģots iekšzemes ūdeņos;
- c) lai saņemtu stūrmaņa Savienības kvalifikācijas sertifikātu: 1 080 dienas kuģošanas laika, no kurām vismaz 720 dienas kuģots iekšzemes ūdeņos.

Kuģošanas pieredzi pierāda ar darba uzskaites grāmatiņu, kuģa žurnālu vai citu pierādījumu.

Kuģošanas laika minimālo ilgumu, kas minēts šā punkta otrās daļas a), b) un c) punktā, var samazināt ne vairāk kā par 360 dienām kuģošanas laika, ja pieteikuma iesniedzējam ir kompetentās iestādes atzīts diploms, ar kuru apstiprina pieteikuma iesniedzēja specializētu izglītību kuģošanā iekšzemes ūdeņos un kurā ir norādīta prakse kuģošanā. Minimālā ilguma samazinājums nedrīkst būt lielāks par šīs specializētās izglītības iegūšanas laikposmu.

4. Darba uzskaites grāmatiņas un kuģa žurnāli, kuri pirms 2022. gada 18. janvāra izsniegti saskaņā ar noteikumiem, kuri nav šajā direktīvā paredzētie noteikumi, var palikt aktīvi ne ilgāk kā 10 gadus pēc 2022. gada 18. janvāra.

5. Atkāpjoties no 3. punkta, prāmju apkalpes locekļiem, kuriem ir valstu sertifikāti, kas neietilpst Direktīvas 96/50/EK darbības jomā un kas tika izsniegti pirms 2022. gada 18. janvāra, šādi sertifikāti paliek derīgi tajos Savienības iekšzemes ūdensceļos, kuros tie bija derīgi pirms šā datuma, ne ilgāk kā 20 gadus pēc minētā datuma.

Pirms minētā laikposma beigām šādi apkalpes locekļi kompetentajai iestādei, kura izsniedz šādus sertifikātus, var iesniegt pieteikumu, lai saņemtu Savienības kvalifikācijas sertifikātu vai 10. panta 2. punktā minēto sertifikātu, ar nosacījumu, ka tie sniedz pietiekamus pierādījumus, kā minēts 11. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā. Attiecīgi piemēro šā panta 3. punkta otro un trešo daļu.

6. Atkāpjoties no 4. panta 1. punkta, dalībvalstis var līdz 2038. gada 17. janvārim atļaut kuģa vadītājiem, kas kuģo uz jūras kuģiem, ar kuriem kuģo pa konkrētiem iekšzemes ūdensceļiem, ņemt līdzīgu kuģa vadītāju kompetences sertifikātu, kas ticis izsniegts saskaņā ar STCW konvenciju, ar noteikumu, ka:

- a) šo kuģošanas darbību iekšzemes ūdeņos veic jūras pārvadājuma brauciena sākumā vai beigās; un
- b) dalībvalsts 2018. gada 16. janvārī ir atzinusi šajā punktā minētos sertifikātus izmantošanai attiecīgajos iekšzemes ūdensceļos vismaz uz pieciem gadiem.

39. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2022. gada 17. janvārim. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstij, kurā visas personas, kas minētas 4. panta 1. punktā, 5. panta 1. punktā un 6. pantā, darbojas tikai valsts iekšzemes ūdensceļos, kuri nav savienoti ar citas dalībvalsts kuģojamo ūdensceļu tīklu, ir pienākums nodrošināt tikai to, lai stātos spēkā pasākumi, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu atbilstību 7., 8. un 10. pantam attiecībā uz kvalifikācijas sertifikātu un darba uzskaites grāmatiņu atzīšanu, 14. panta 2. un 3. punktam attiecībā uz apturēšanu, 22. panta 1. punkta otrajai daļai un 22. panta 2. punktam, attiecīgā gadījumā 26. panta 1. punkta d) apakšpunktam, 26. panta 1. punkta e) un h) apakšpunktam, 26. panta 2. punktam, 29. pantam attiecībā uz krāpšanas novēršanu, 30. pantam attiecībā uz sodiem un 38. pantam, izņemot minētā panta 2. punktu, attiecībā uz pārejas noteikumiem. Šādi dalībvalstij jānodrošina, lai minētie pasākumi stātos spēkā līdz 2022. gada 17. janvārim.

Šāda dalībvalsts nedrīkst izsniegt Savienības kvalifikācijas sertifikātus vai apstiprināt mācību programmas vai trenāžierus, kamēr tā nav transponējusi un īstenojusi atlikušos šīs direktīvas noteikumus un informējusi Komisiju par šo rīcību.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstij, kurā visas personas ir atbrīvotas no pienākuma saskaņā ar 2. panta 3. punktu, ir pienākums nodrošināt tikai to, lai stātos spēkā pasākumi, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu atbilstību 10. pantam attiecībā uz kvalifikācijas sertifikātu un darba uzskaites grāmatiņu atzīšanu, 38. pantam attiecībā uz derīgu sertifikātu atzīšanu, kā arī 15. pantam. Šādi dalībvalstij jānodrošina, lai minētie pasākumi stātos spēkā līdz 2022. gada 17. janvārim.

Šāda dalībvalsts nedrīkst izsniegt Savienības kvalifikācijas sertifikātus vai apstiprināt mācību programmas vai trenāžierus, kamēr tā nav transponējusi un īstenojusi atlikušos šīs direktīvas noteikumus un informējusi Komisiju par šo rīcību.

4. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstij nav pienākuma transponēt šo direktīvu tik ilgi, kamēr kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem tās teritorijā nav tehniski iespējama.

Šāda dalībvalsts nedrīkst izsniegt Savienības kvalifikācijas sertifikātus vai apstiprināt mācību programmas vai trenāžierus, kamēr tā nav transponējusi un īstenojusi šīs direktīvas noteikumus un informējusi Komisiju par šo rīcību.

5. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

40. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

41. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2017. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
Priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

I PIELIKUMS

MINIMĀLĀS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ VECUMU, ADMINISTRATĪVO ATBILSTĪBU, KOMPETENCI UN KUĢOŠANAS LAIKU

Šajā pielikumā noteiktās klāja apkalpes locekļu kvalifikācijas minimālās prasības norādītas kvalifikācijas līmeņu pieaugošā secībā, izņemot jungas un mācekļa kvalifikāciju, ko uzskata par viena līmeņa kvalifikāciju.

1. Klāja apkalpes locekļu kvalifikācija sākuma līmenī

1.1. Minimālās prasības jungas sertifikācijai

Visi pieteikuma iesniedzēji, kas vēlas saņemt Savienības kvalifikācijas sertifikātu:

— ir vismaz 16 gadus veci,

— saskaņā ar valsts prasībām ir pabeiguši drošības pamatkursu.

1.2. Minimālās prasības mācekļa sertifikācijai

Visi pieteikuma iesniedzēji, kas vēlas saņemt Savienības kvalifikācijas sertifikātu:

— ir vismaz 15 gadus veci,

— ir parakstījuši mācekļa apmācības līgumu, kurā paredzēts apgūt 19. pantā minēto apstiprināto mācību programmu.

2. Klāja apkalpes locekļu kvalifikācija operatīvajā līmenī

2.1. Minimālās prasības matroža sertifikācijai

Visi pieteikuma iesniedzēji, kas vēlas saņemt Savienības kvalifikācijas sertifikātu:

a) — ir vismaz 17 gadus veci,

— ir pabeiguši 19. pantā minēto apstiprināto mācību programmu, kuras ilgums ir vismaz divi gadi un kura aptver kompetences standartus, kas II pielikumā noteikti operatīvajam līmenim,

— kā daļu no šīs apstiprinātās mācību programmas ir uzkrājuši vismaz 90 dienas kuģošanas laika;

vai

b) — ir vismaz 18 gadus veci,

— ir sekmīgi izturējuši 18. pantā minēto administratīvās iestādes veiktu kompetences novērtēšanu, lai pārliecinātos, ka ir izpildīti kompetences standarti, kas II pielikumā noteikti operatīvajam līmenim,

— ir uzkrājuši vismaz 360 dienas kuģošanas laika vai vismaz 180 dienas kuģošanas laika, ja pieteikuma iesniedzēji var arī iesniegt pierādījumu par vismaz 250 dienu darba pieredzi, ko pieteikuma iesniedzējs ieguvis klāja apkalpes locekļa statusā uz jūras kuģa;

vai

c) — viņiem ir vismaz piecu gadu darba pieredze pirms pieteikšanās apstiprinātā mācību programmā vai vismaz 500 dienu darba pieredze, kas pirms pieteikšanās apstiprinātā mācību programmā iegūta klāja apkalpes locekļa statusā uz jūras kuģa, vai pirms pieteikšanās apstiprinātā mācību programmā viņi ir pabeiguši jebkuru arodmācību programmu, kuras ilgums ir vismaz trīs gadi,

— ir pabeiguši 19. pantā minēto apstiprināto mācību programmu, kuras ilgums bija vismaz deviņi mēneši un kura aptvēra kompetences standartus, kas II pielikumā noteikti operatīvajam līmenim,

— kā daļu no minētās apstiprinātās mācību programmas ir uzkrājuši vismaz 90 dienas kuģošanas laika.

2.2. Minimālās prasības kvalificēta matroža sertifikācijai

Visi pieteikuma iesniedzēji, kas vēlas saņemt Savienības kvalifikācijas sertifikātu:

- a) — ir uzkrājuši vismaz 180 dienas kuģošanas laika, būdami kvalificēti matroža pienākumu veikšanai;

vai

- b) — ir pabeiguši 19. pantā minēto apstiprināto mācību programmu, kuras ilgums bija vismaz trīs gadi un kura aptvēra kompetences standartus, kas II pielikumā noteikti operatīvajam līmenim,

— kā daļu no šīs apstiprinātās mācību programmas ir uzkrājuši vismaz 270 dienas kuģošanas laika.

2.3. Minimālās prasības stūrmaņa sertifikācijai

Visi pieteikuma iesniedzēji, kas vēlas saņemt Savienības kvalifikācijas sertifikātu:

- a) — ir uzkrājuši vismaz 180 dienas kuģošanas laika, būdami kvalificēti kvalificēta matroža pienākumu veikšanai,

— ir saņēmuši radiosakaru operatora sertifikātu;

vai

- b) — ir pabeiguši 19. pantā minēto apstiprināto mācību programmu, kuras ilgums bija vismaz trīs gadi un kura aptvēra kompetences standartus, kas II pielikumā noteikti operatīvajam līmenim,

— kā daļu no šīs apstiprinātās mācību programmas ir uzkrājuši vismaz 360 dienas kuģošanas laika,

— ir saņēmuši radiosakaru operatora sertifikātu;

vai

- c) — ir vismaz 500 dienu darba pieredze kā kapteinim uz jūras kuģa,

— ir sekmīgi izturējuši 18. pantā minēto administratīvās iestādes veiktu kompetences novērtēšanu, lai pārliecinātos, ka ir izpildīti kompetences standarti, kas II pielikumā noteikti operatīvajam līmenim,

— ir saņēmuši radiosakaru operatora sertifikātu.

3. Klāja apkalpes locekļu kvalifikācija vadības līmenī

3.1. Minimālās prasības kuģa vadītāja sertifikācijai

Visi pieteikuma iesniedzēji, kas vēlas saņemt Savienības kvalifikācijas sertifikātu:

- a) — ir vismaz 18 gadus veci,

— ir pabeiguši 19. pantā minēto apstiprināto mācību programmu, kuras ilgums bija vismaz trīs gadi un kura aptvēra kompetences standartus, kas II pielikumā noteikti vadības līmenim,

— kā daļu no šīs apstiprinātās mācību programmas vai pēc tās pabeigšanas ir uzkrājuši vismaz 360 dienas kuģošanas laika,

— ir saņēmuši radiosakaru operatora sertifikātu;

vai

- b) — ir vismaz 18 gadus veci,

— ir saņēmuši stūrmaņa Savienības kvalifikācijas sertifikātu, vai tādu stūrmaņa sertifikātu, kas atzīts saskaņā ar šīs direktīvas 10. panta 2. vai 3. punktu,

- ir uzkrājuši vismaz 180 dienas kuģošanas laika,
- ir sekmīgi izturējuši 18. pantā minēto administratīvās iestādes veiktu kompetences novērtēšanu, lai pārliecinātos, ka ir izpildīti kompetences standarti, kas II pielikumā noteikti vadības līmenim,
- ir saņēmuši radiosakaru operatora sertifikātu;

vai

- c) — ir vismaz 18 gadus veci,

- ir uzkrājuši vismaz 540 dienas kuģošanas laika vai vismaz 180 dienas kuģošanas laika, ja pieteikuma iesniedzējs var arī iesniegt pierādījumu par vismaz 500 dienu darba pieredzi, ko pieteikuma iesniedzējs iegūvis klāja apkalpes locekļa statusā uz jūras kuģa,
- ir sekmīgi izturējuši 18. pantā minēto administratīvās iestādes veiktu kompetences novērtēšanu, lai pārliecinātos, ka ir izpildīti kompetences standarti, kas II pielikumā noteikti vadības līmenim,
- ir saņēmuši radiosakaru operatora sertifikātu;

vai

- d) — viņiem ir vismaz piecu gadu darba pieredze pirms pieteikšanās apstiprinātā mācību programmā vai vismaz 500 dienu darba pieredze, kas pirms pieteikšanās apstiprinātā mācību programmā iegūta klāja apkalpes locekļa statusā uz jūras kuģa, vai viņi pirms pieteikšanās apstiprinātā mācību programmā ir pabeiguši jebkuru arodmācību programmu, kuras ilgums ir vismaz trīs gadi,
- ir pabeiguši 19. pantā minēto apstiprināto mācību programmu, kuras ilgums bija vismaz pusotrs gads un kura aptvēra kompetences standartus, kas II pielikumā noteikti vadības līmenim,
 - kā daļu no šīs apstiprinātās mācību programmas ir uzkrājuši vismaz 180 dienas kuģošanas laika un pēc tās pabeigšanas ir uzkrājuši vismaz 180 dienas kuģošanas laika,
 - ir saņēmuši radiosakaru operatora sertifikātu.

3.2. Minimālās prasības attiecībā uz īpašām atļaujām Savienības kvalifikācijas sertifikātu izsniegšanai kuģa vadītājam

3.2.1. Ūdensceļi, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes

Visi pieteikuma iesniedzēji:

- atbilst kompetences standartiem, kas II pielikumā noteikti kuģošanai pa ūdensceļiem, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes.

3.2.2. Radiolokācijas iekārtas

Visi pieteikuma iesniedzēji:

- atbilst kompetences standartiem, kas II pielikumā noteikti kuģošanai ar radiolokācijas iekārtu palīdzību.

3.2.3. Sašķidrināta dabasgāze

Visiem pieteikuma iesniedzējiem:

- ir sašķidrinātas dabasgāzes (LNG) speciālista Savienības kvalifikācijas sertifikāts, kā minēts 4.2. iedaļā.

3.2.4. Lieli konvoji

Visi pieteikuma iesniedzēji ir uzkrājuši vismaz 720 dienas kuģošanas laika, ieskaitot vismaz 540 dienas, būdami kvalificēti kuģa vadītāja pienākumu veikšanai, un vismaz 180 dienas liela konvoja vadīšanā.

4. Kvalifikācija īpašām darbībām

4.1. Minimālās prasības pasažieru navigācijas speciālista sertifikācijai

Visi pieteikuma iesniedzēji, kas vēlas pirmo reizi saņemt pasažieru navigācijas speciālista Savienības kvalifikācijas sertifikātu:

- ir vismaz 18 gadus veci,
- atbilst kompetences standartiem, kas II pielikumā noteikti pasažieru navigācijas speciālistiem.

Visi pieteikuma iesniedzēji, kas vēlas atjaunot pasažieru navigācijas speciālista Savienības kvalifikācijas sertifikātu:

- nokārto jaunu administratīvo eksāmenu vai pabeidz jaunu apstiprinātu mācību programmu saskaņā ar 17. panta 2. punktu.

4.2. Minimālās prasības LNG speciālista sertifikācijai

Visi pieteikuma iesniedzēji, kas vēlas pirmo reizi saņemt LNG speciālista Savienības kvalifikācijas sertifikātu:

- ir vismaz 18 gadus veci,
- atbilst kompetences standartiem, kas II pielikumā noteikti LNG speciālistiem.

Visi pieteikuma iesniedzēji, kas vēlas atjaunot LNG speciālista Savienības kvalifikācijas sertifikātu:

a) ir uzkrājuši šādu kuģošanas laiku uz peldlīdzekļa, ko darbina ar LNG:

- vismaz 180 dienas iepriekšējo piecu gadu laikā vai
- vismaz 90 dienas iepriekšējā gada laikā;

vai

b) atbilst kompetences standartiem, kas II pielikumā noteikti LNG speciālistiem.

II PIELIKUMS

KOMPETENCES PAMATPRAŠĪBAS

1. Kompetences pamatprasības operatīvajā līmenī

1.1. Kuģošana

Matrozis palīdz peldlīdzekļa vadības personālam manevrēt un vadīt peldlīdzekli iekšzemes ūdensceļos. Matrozis ir spējīgs veikt savus pienākumus visu veidu ūdensceļos un ostās. Matrozis it sevišķi spēj:

- palīdzēt sagatavot peldlīdzekli braucienam tā, lai jebkādos apstākļos nodrošinātu drošu braucienu,
- palīdzēt rīkoties ar tauvām un enkuru,
- palīdzēt vadīt un manevrēt peldlīdzekli tā, lai kuģotu droši un ekonomiski.

1.2. Peldlīdzekļa ekspluatācija

Matrozis spēj:

- palīdzēt peldlīdzekļa vadības personālam vadīt peldlīdzekļa darbību un rūpēties par personām uz peldlīdzekļa,
- izmantot peldlīdzekļa aprīkojumu.

1.3. Kravas apstrāde, izvietošana un pasažieru pārvadājumi

Matrozis spēj:

- palīdzēt peldlīdzekļa vadības personālam veikt kravas sagatavošanu, izvietošanu un uzraudzību iekraušanas un izkraušanas laikā,
- palīdzēt kuģa vadības personālam sniegt pakalpojumus pasažieriem,
- nepastarpināti sniegt palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1177/2010 ⁽¹⁾ IV pielikumā noteiktajām apmācības prasībām un instrukcijām.

1.4. Kuģa mehānika un elektriskās, elektroniskās un vadības iekārtas

Matrozis spēj:

- palīdzēt peldlīdzekļa vadības personālam kuģa mehānisko, elektrisko, elektronisko un vadības iekārtu ekspluatācijā, lai nodrošinātu vispārējo tehnisko drošību,
- veikt kuģa mehānisko, elektrisko, elektronisko un vadības iekārtu tehnisko apkopi, lai nodrošinātu vispārējo tehnisko drošību.

1.5. Tehniskā apkope un remonts

Matrozis spēj:

- palīdzēt peldlīdzekļa vadības personālam veikt peldlīdzekļa, tā iekārtu un aprīkojuma tehnisko apkopi un remontu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1177/2010 (2010. gada 24. novembris) par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 334, 17.12.2010., 1. lpp.).

1.6. Saziņa

Matrozis spēj:

- īstenot vispārējo un profesionālo saziņu, kas ietver spēju izmantot standarta frāzes saziņai situācijās, kad ir saziņas problēmas,
- būt sabiedrīks.

1.7. Veselība un drošība un vides aizsardzība

Matrozis spēj:

- ievērot darba drošības noteikumus, izprast veselības aizsardzības un drošības noteikumu svarīgumu un vides aizsardzības svarīgumu,
- atzīt mācību par drošību uz kuģa svarīgumu un nekavējoties rīkoties ārkārtas situācijās,
- īstenot ugunsdrošības pasākumus un pareizi izmantot ugunsdzēsības aprīkojumu,
- veikt savus pienākumus, ņemot vērā vides aizsardzības svarīgumu.

2. Kompetences pamatprasības vadības līmenī

2.0. Uzraudzība

Kuģa vadītājs spēj:

- dot norādījumus citiem klāja apkalpes locekļiem un pārraudzīt uzdevumus, ko tie pilda, kā minēts šā pielikuma 1. iedaļā, ietverot adekvātas spējas veikt šos uzdevumus.

2.1. Kuģošana

Kuģa vadītājs spēj:

- plānot braucieni un veikt kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem, tostarp spēt izvēlēties visloģiskāko, ekonomiskāko un videi nekaitīgāko kuģošanas maršrutu, lai nonāktu iekraušanas un izkraušanas vietā, ievērojot piemērojamos satiksmes noteikumus un vienošanās rezultātā pieņemto noteikumu kopumu, kas piemērojams kuģošanai iekšzemes ūdeņos,
- izmantot zināšanas par piemērojamajiem noteikumiem attiecībā uz peldlīdzekļa apkalpes komplektēšanu, tostarp zināšanas par atpūtas laiku un klāja apkalpes locekļu sastāvu,
- kuģot un manevrēt, nodrošinot peldlīdzekļa drošu ekspluatāciju pa iekšzemes ūdensceļiem jebkuros apstākļos, tostarp situācijās, kuras ietver augstu satiksmes intensitāti vai kad citi peldlīdzekļi pārvadā bīstamas kravas, un kad nepieciešamas pamatzināšanas par Eiropas valstu nolīgumu par bīstamo kravu starptautiskajiem pārvadājumiem pa iekšzemes ūdensceļiem,
- reaģēt ārkārtas situācijās, kas rodas kuģošanā pa iekšzemes ūdensceļiem.

2.2. Peldlīdzekļa ekspluatācija

Kuģa vadītājs spēj:

- ekspluatējot dažādu veidu peldlīdzekļus, piemērot zināšanas par iekšzemes ūdensceļu kuģu būves un konstrukcijas metodēm, un viņam ir pamatzināšanas par tehniskajām prasībām attiecībā uz iekšzemes ūdensceļu kuģiem, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/1629 ⁽¹⁾,
- vadīt un uzraudzīt obligātās iekārtas, kas minētas attiecīgajā peldlīdzekļa sertifikātā.

2.3. Kravas apstrāde, izvietošana un pasažieru pārvadājumi

Kuģa vadītājs spēj:

- plānot un nodrošināt kravas drošu iekraušanu, izvietošanu, nostiprināšanu un izkraušanu un rūpēties par kravu brauciena laikā,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1629 (2016. gada 14. septembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšzemes ūdensceļu kuģiem, groza Direktīvu 2009/100/EK un atceļ Direktīvu 2006/87/EK (OV L 252, 16.9.2016., 118. lpp.).

- plānot un nodrošināt peldlīdzekļa stabilitāti,
- plānot un nodrošināt drošus pasažieru pārvadājumus un rūpēties par pasažieriem brauciena laikā, tostarp nepastarpināti sniegt palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1177/2010 IV pielikumā noteiktajām apmācības prasībām un instrukcijām.

2.4. Kuģa mehānika un elektriskās, elektroniskās un vadības iekārtas

Kuģa vadītājs spēj:

- plānot kuģa mehānisko, elektrisko, elektronisko un vadības iekārtu ekspluatācijas darbplūsmu,
- uzraudzīt galvenos dzinējus, palīgieiņas un palīgiekārtas,
- plānot un dot norādījumus attiecībā uz peldlīdzekļa sūkni un sūkņa vadības sistēmu,
- organizēt peldlīdzekļa elektrotehnisko iekārtu drošu izmantošanu un pielietošanu, tehnisko apkopi un remontu,
- vadīt tehnisko iekārtu drošu tehnisko apkopi un remontu.

2.5. Tehniskā apkope un remonts

Kuģa vadītājs spēj:

- organizēt peldlīdzekļa un tā aprīkojuma drošu tehnisko apkopi un remontu.

2.6. Saziņa

Kuģa vadītājs spēj:

- veikt cilvēkresursu pārvaldību, uzņemties sociālo atbildību un rūpēties par darbplūsmas un mācību organizēšanu uz peldlīdzekļa,
- jebkurā laikā nodrošināt labu saziņu, tostarp izmantot standarta frāzes saziņai situācijās, kad ir saziņas problēmas,
- gādāt par līdzsvarotas un sabiedriskas darba vides izveidi uz kuģa.

2.7. Veselības aizsardzība un drošība, pasažieru tiesības un vides aizsardzība

Kuģa vadītājs spēj:

- sekot līdzi piemērojamajām juridiskajām prasībām un veikt pasākumus, lai nodrošinātu cilvēku dzīvības aizsardzību,
- nodrošināt uz kuģa esošajām personām drošumu un drošību, tostarp nepastarpināti sniegt palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1177/2010 IV pielikumā noteiktajām apmācības prasībām un instrukcijām,
- izstrādāt plānus ārkārtas situācijām un bojājumu kontroles plānus un rīkoties ārkārtas situācijās,
- nodrošināt atbilstību vides aizsardzības prasībām.

3. Kompetences pamatprasības īpašajām atļaujām

3.1. Kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes

Kuģa vadītājs spēj:

- strādāt ar aktualizētām kartēm un plāniem, paziņojumiem kapteiņiem un jūrnikiem un citām publikācijām, kas ir specifiskas ūdensceļiem, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes,

- izmantot datus par plūdmaiņām, datus par plūdmaiņu strauēm, periodiem un cikliem, plūdmaiņu strauju laiku un plūdmaiņām un variācijām visā estuārā,
- izmantot *SIGNI* (*Signalisation de voies de Navigation Intérieure*) un *IALA* (Starptautiskā Jūras navigācijas līdzekļu un bāku administrāciju asociācija) noteikumus drošai kuģošanai pa iekšzemes ūdensceļiem, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes.

3.2. Kuģošana ar radiolokācijas iekārtu palīdzību

Kuģa vadītājs spēj:

- pirms kuģa atiešanas veikt attiecīgus pasākumus kuģošanai ar radiolokācijas iekārtu palīdzību,
- interpretēt radiolokācijas iekārtu attēlus un analizēt radiolokācijas iekārtu sniegto informāciju,
- samazināt dažādas izcelsmes traucējumus,
- kuģot ar radiolokācijas iekārtu palīdzību, ievērojot vienošanās rezultātā pieņemto noteikumu kopumu, kas piemērojams kuģošanai iekšzemes ūdeņos, un saskaņā ar noteikumiem, kuros paredzētas prasības kuģošanai ar radiolokācijas iekārtu palīdzību (piemēram, prasības kuģa apkalpes komplektēšanai, tehniskās prasības kuģiem);,
- rīkoties īpašos apstākļos, tādos kā blīva satiksme, iekārtu defekts, bīstamas situācijas.

4. Kompetences pamatprasības īpašām darbībām

4.1. Pasažieru navigācijas speciālists

Visi pieteikuma iesniedzēji spēj:

- organizēt dzīvības glābšanas aprīkojuma izmantošanu uz pasažieru kuģiem,
- piemērot drošības norādījumus un veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu pasažierus kopumā, jo īpaši ārkārtas situācijās (piemēram, evakuācija, bojājums, sadursme, uzskriešana uz sēkļa, ugunsgrēks, sprādziens vai citas situācijas, kurās var izcelties panika), tostarp nepastarpināti sniegt palīdzību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1177/2010 IV pielikumā noteiktajām apmācības prasībām un instrukcijām,
- sazināties angļu valodā, izmantojot pamatvārdu krājumu,
- atbilst attiecīgajām prasībām Regulā (ES) Nr. 1177/2010.

4.2. Sašķidrinātas dabasgāzes (LNG) speciālists

Visi pieteikuma iesniedzēji spēj:

- nodrošināt atbilstību tiesību aktiem un standartiem, kas piemērojami ar LNG darbināmiem peldlīdzekļiem, kā arī citiem attiecīgajiem veselības un drošības noteikumiem,
- apzināties aspektus, kam jāpievērš īpaša uzmanība saistībā ar LNG, atpazīt riskus un pārvaldīt tos,
- droši ekspluatēt LNG specifiskas sistēmas,
- nodrošināt LNG sistēmas regulāru pārbaudi,
- zināt, kā droši un kontrolēti veikt LNG bunkurēšanas darbības,
- sagatavot LNG sistēmu peldlīdzekļa tehniskajai apkopei,
- rīkoties ārkārtas situācijās, kas saistītas ar LNG.

III PIELIKUMS

PAMATPRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ VESELĪBAS STĀVOKLI

Atbilstošs veselības stāvoklis, tostarp fiziskā un psiholoģiskā piemērotība, nozīmē, ka personai, kura strādā uz peldlīdzekļa, nav nekādas slimības vai nespējas, kas personai neļauj:

- izpildīt peldlīdzekļa ekspluatācijas nodrošināšanai vajadzīgos uzdevumus,
- jebkurā laikā izpildīt uzticētos pienākumus vai
- pareizi uztvert apkārtējo vidi.

Pārbaudē jo īpaši novērtē redzes un dzirdes asumu, motoriskās funkcijas, neiropsihisko stāvokli un sirds un asinsvadu sistēmas stāvokli.

IV PIELIKUMS

PIEMĒROJAMĀS PRASĪBAS

A tabula

Priekšmets, pants	Atbilstības prasības	Piemērošanas sākums
Praktiskie eksāmeni, 17. panta 4. punkts	[CESNI]	[]
Trenažieru apstiprināšana, 21. panta 2. punkts		
Reģistru raksturlielumi un izmantošanas nosacījumi, 25. panta 2. punkts		

B tabula

Punkts	Kompetences pamatprasība	Atbilstības prasības	Piemērošanas sākums
1.	Kompetences pamatprasības operatīvajā līmenī	[CESNI]	[]
2.	Kompetences pamatprasības vadības līmenī	—	—
3.	Kompetences pamatprasības īpašajām atļaujām		
3.1.	Kuģošana pa ūdensceļiem, kam ir jūras ūdensceļu pazīmes		
3.2.	Kuģošana ar radiolokatora palīdzību		
4.	Kompetences pamatprasības īpašām darbībām		
4.1.	Pasažieru navigācijas speciālists		
4.2.	Sašķidrinātas dabasgāzes (LNG) speciālists		

C tabula

Veselības stāvokļa pamatprasības	Atbilstības prasības	Piemērošanas sākums
Veselības stāvokļa pārbaude	[CESNI]	[]

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2017/2398**(2017. gada 12. decembris),****ar ko groza Direktīvu 2004/37/EK par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar kancerogēnu vai mutagēnu iedarbību darbā****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 153. panta 2. punkta b) apakšpunktu saistībā ar 153. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/37/EK ⁽³⁾ mērķis ir aizsargāt darba ņēmējus pret veselības un drošības risku, ko rada kancerogēnu vai mutagēnu iedarbība darbavietā. Minētajā direktīvā, izmantojot vispārēju principu sistēmu, kas dalībvalstīm ļauj nodrošināt konsekventu minimālo prasību piemērošanu, ir paredzēta konsekventa līmeņa aizsardzība pret risku, kas ir saistīts ar kancerogēniem un mutagēniem. Svarīgas sastāvdaļas vispārējā sistēmā, kas ar minēto direktīvu izveidota darba ņēmēju aizsardzībai, ir saistošas arodekspozīcijas robežvērtības, kas noteiktas, balstoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskiem un tehniskiem datiem, ekonomisko iespējamību, rūpīgu sociālekonomiskās ietekmes novērtējumu, kā arī iedarbības mērījumu protokolu un metožu pieejamību darbavietā. Minētajā direktīvā paredzēto minimālo prasību mērķis ir aizsargāt darba ņēmējus Savienības līmenī. Dalībvalstis var noteikt stingrākas saistošas arodekspozīcijas robežvērtības.
- (2) Arodekspozīcijas robežvērtības ir daļa no Direktīvā 2004/37/EK paredzētās riska pārvaldības. Pienākums nodrošināt atbilstību minētajām robežvērtībām neskar citus darba devēju pienākumus, kas noteikti, ievērojot minēto direktīvu, jo īpaši pienākumus samazināt kancerogēnu un mutagēnu izmantošanu darbavietā, novērst vai samazināt kancerogēnu vai mutagēnu iedarbību uz darba ņēmējiem un paredzēt šādā nolūkā īstenojamus pasākumus. Minētajiem pasākumiem, ciktāl tas tehniski ir iespējams, vajadzētu ietvert kancerogēna vai mutagēna aizstāšanu ar tādu vielu, maisījumu vai procesu, kas darba ņēmēja veselībai nav bīstams vai ir mazāk bīstams, noslēgtas sistēmas vai citu tādu pasākumu izmantošanu, kas paredzēti, lai samazinātu līmeni, kādā darba ņēmējs ir pakļauts iedarbībai. Šajā ziņā ir svarīgi ņemt vērā piesardzības principu, jo īpaši gadījumos, kad pastāv neskaidrības.
- (3) Vairumam kancerogēnu un mutagēnu nav iespējams zinātniski noteikt tādu līmeņus, par kuriem mazāka iedarbība neradītu nelabvēlīgu ietekmi. Lai gan ar to, ka, ievērojot šo direktīvu, darbavietā tiek noteiktas kancerogēnu un mutagēnu robežvērtības, netiek pilnībā novērsts risks, ko darba ņēmēju veselībai un drošībai rada kancerogēnu vai mutagēnu iedarbība darbā (atlikušais risks), tādējādi tomēr tiek veicināta šādas iedarbības radītā riska būtiska samazināšanās pakāpeniskā un mērķtiecīgā veidā, ievērojot Direktīvu 2004/37/EK. Citiem kancerogēniem un mutagēniem ir iespējams zinātniski noteikt tādu līmeņus, zem kuriem, sagaidāms, ka to iedarbība neradīs nelabvēlīgu ietekmi.

⁽¹⁾ OV C 487, 28.12.2016., 113. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 25. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 7. decembra lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/37/EK (2004. gada 29. aprīlis) par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar kancerogēnu vai mutagēnu iedarbību darbā (Sestā atsevišķā direktīva Padomes Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 158, 30.4.2004., 50. lpp.).

- (4) Maksimālie līmeņi dažu kancerogēnu vai mutagēnu iedarbībai uz darba ņēmējiem tiek noteikti, paredzot robežvērtības, kuras, ievērojot Direktīvu 2004/37/EK, nedrīkst pārsniegt. Minētās robežvērtības būtu jāpārskata, un būtu jāparedz robežvērtības papildu kancerogēniem un mutagēniem.
- (5) Pamatojoties uz ziņojumiem par īstenošanu, kurus, ievērojot Padomes Direktīvas 89/391/EEK⁽¹⁾ 17.a pantu, dalībvalstis iesniedz reizi piecos gados, Komisijai ir jāizvērtē darba drošības un veselības aizsardzības tiesiskā regulējuma, tostarp Direktīvas 2004/37/EK, īstenošana un, ja vajadzīgs, jāinformē attiecīgās iestādes un Darba drošības un veselības aizsardzības padomdevēja komiteja (ACSH) par visām iniciatīvām, kuru mērķis ir uzlabot minētā regulējuma darbību, tostarp, ja vajadzīgs, attiecīgiem leģislatīvo aktu priekšlikumiem.
- (6) Šajā direktīvā noteiktās robežvērtības vajadzības gadījumā būtu jāpārskata, ņemot vērā pieejamo informāciju, tostarp jaunus zinātniskos un tehniskos datus un uz pierādījumiem balstītu paraugpraksi, metodes un protokolus iedarbības līmeņu mērījumiem darbavietā. Ja iespējams, minētajā informācijā būtu jāiekļauj dati par darba ņēmēju veselībai radīto atlikušo risku un Zinātniskās komitejas jautājumos par ķīmisku vielu iedarbības robežlielumiem darbavietā (SCOEL) un ACSH atzinumi. Informācija par atlikušo risku, kas tiek darīta publiski pieejama Savienības līmenī, ir vērtīgs ieguldījums turpmākajā darbā, kura mērķis ir ierobežot kancerogēnu un mutagēnu arodekspozīcijas izraisīto risku, tostarp šajā direktīvā noteikto robežvērtību pārskatīšanā. Šādas informācijas pārredzamība būtu jāveicina arī turpmāk.
- (7) Tā kā trūkst saskaņotu datu par vielu iedarbību, ir jāaizsargā šādai iedarbībai pakļautie vai šādas iedarbības riskam pakļautie darba ņēmēji, piemērojot attiecīgu veselības uzraudzību. Tādēļ vajadzētu būt iespējai pēc šādas iedarbības beigām turpināt atbilstošu veselības uzraudzību saskaņā ar norādījumiem, ko sniedz ārsts vai iestāde, kas atbild par veselības uzraudzību, tādiem darba ņēmējiem, kam Direktīvas 2004/37/EK 3. panta 2. punktā minētā novērtējuma rezultāti atklāj risku veselībai vai drošībai. Šāda uzraudzība būtu jāveic saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem vai praksi. Direktīvas 2004/37/EK 14. pants būtu jāgroza, lai nodrošinātu šādu veselības uzraudzību visiem skartajiem darba ņēmējiem.
- (8) Ir nepieciešama dalībvalstu veikta atbilstoša un saskaņota datu vākšana no darba devējiem, lai nodrošinātu darba ņēmēju drošību un pienācīgu aprūpi. Dalībvalstīm ir jāsniedz Komisijai informācija, lai tā varētu sagatavot ziņojumus par Direktīvas 2004/37/EK īstenošanu. Komisija jau atbalsta paraugpraksi datu vākšanas jomā dalībvalstīs, un vajadzības gadījumā tai būtu jāierosina turpmāki uzlabojumi datu vākšanā, kas vajadzīgi, ievērojot Direktīvu 2004/37/EK.
- (9) Direktīvā 2004/37/EK ir prasīts, ka darba devējiem ir jāizmanto esošās attiecīgās procedūras kancerogēnu un mutagēnu iedarbības līmeņu mērījumiem darbavietā, ņemot vērā to, ka SCOEL savos ieteikumos norāda iespējamību pārraudzīt iedarbību pie jebkuras ieteiktās arodekspozīcijas robežvērtības un bioloģiskajām robežvērtībām. Lai paplašinātu Direktīvā 2004/37/EK paredzētos pienākumus un nodrošinātu līdzīga un augsta līmeņa darba ņēmēju veselības aizsardzību un vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā Savienībā, ir svarīgi uzlabot metodoloģiju līdzvērtību kancerogēnu un mutagēnu koncentrācijas mērījumu veikšanai gaisā attiecībā uz tajā noteiktajām robežvērtībām.
- (10) Šajā direktīvā paredzētie grozījumi Direktīvas 2004/37/EK III pielikumā ir pirmie soļi tās atjaunināšanas ilgstošākā procesā. Kā minētā procesa nākamo soli Komisija ir iesniegusi priekšlikumu robežvērtību noteikšanai un piebildēm par iedarbību caur ādu attiecībā uz septiņiem papildu kancerogēniem. Turklāt Komisija 2017. gada 10. janvāra paziņojumā "Drošāks un veselīgāks darbs visiem. ES darba drošības un veselības aizsardzības tiesību aktu un politikas modernizēšana" norādīja, ka būs turpmāki Direktīvas 2004/37/EK grozījumi. Komisijai pastāvīgi būtu jāturpina darbs pie turpmākiem Direktīvas 2004/37/EK III pielikuma atjauninājumiem saskaņā ar tās 16. pantu un iedibināto praksi. Minētā darba rezultātā vajadzības gadījumā vajadzētu tapt priekšlikumiem par Direktīvā 2004/37/EK un šajā direktīvā noteikto robežvērtību pārskatīšanu, kā arī priekšlikumiem par papildu robežvērtībām.

(1) Padomes Direktīva 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.).

- (11) Ir jāaplūko citi absorbcijas ceļi visiem kancerogēniem un mutagēniem, tostarp iedarbības caur ādu iespējamība, lai nodrošinātu iespējami labāko aizsardzību.
- (12) SCOEL palīdz Komisijai, jo īpaši, konstatējot, izvērtējot un detalizēti analizējot jaunākos pieejamos zinātniskos datus un ierosinot arodekspozīcijas robežvērtības darba ņēmēju aizsardzībai pret ķīmiskajiem riskiem, kas jānosaka Savienības līmenī, ievērojot Padomes Direktīvu 98/24/EK⁽¹⁾ un Direktīvu 2004/37/EK. Attiecībā uz tādām ķīmiskālīgām kā o-toluidīns un 2-nitropropāns 2016. gadā SCOEL ieteikumi nebija pieejami un tāpēc tika aplūkoti citi pietiekami pārliecinoši un publiski pieejami zinātniskās informācijas avoti.
- (13) Direktīvas 2004/37/EK III pielikumā noteiktās vinilhlorīda monomēra un cietkoksnes putekļu robežvērtības būtu jāpārskata, ņemot vērā jaunākus zinātniskos un tehniskos datus. Būtu jāturpina izvērtēt atšķirība starp cietkoksnes un mīkstkoksnes putekļiem attiecībā uz minētajā pielikumā paredzēto robežvērtību, kā ieteikusi SCOEL un Starptautiskā Vēža izpētes aģentūra.
- (14) Jaukta iedarbība, ko rada vairāk nekā viena koku suga, ir ļoti izplatīta, un tā sarežģī dažādu koku sugu iedarbības novērtēšanu. Mīkstkoksnes un cietkoksnes putekļu iedarbība ir izplatīta darba ņēmēju vidū Savienībā un var izraisīt elpošanas traucējumu simptomus un elpošanas orgānu slimības, kuru radītais visnopietnākais apdraudējums veselībai ir risks saslimt ar deguna dobuma un deguna blakusdobumu vēzi. Tādēļ ir lietderīgi noteikt, ka gadījumos, kad cietkoksnes putekļi ir sajaukti ar cita veida koksnes putekļiem, pielikumā noteiktā robežvērtība cietkoksnes putekļiem būtu jāpiemēro sajaukumā esošajiem visu veidu koksnes putekļiem.
- (15) Konkrēti hroma (VI) savienojumi atbilst kritērijiem, lai tos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008⁽²⁾ klasificētu par 1.A vai 1.B kategorijas kancerogēniem, tāpēc tie ir kancerogēni Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskajiem un tehniskajiem datiem, ir iespējams noteikt robežvērtību hroma (VI) savienojumiem, kas ir kancerogēni Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Tādēļ ir lietderīgi noteikt robežvērtību minētajiem hroma (VI) savienojumiem.
- (16) Attiecībā uz hromu VI robežvērtība 0,005 mg/m³ apmērā varētu nebūt atbilstoša, un dažās nozarēs to īstermiņā var būt grūti sasniegt. Tādēļ būtu jāievieš pārejas laiks, kurā būtu jāpiemēro robežvērtība 0,010 mg/m³ apmērā. Konkrētā situācijā, kad darbs ir saistīts ar metināšanas vai plazmas griešanas procesiem vai tiem līdzīgiem procesiem, kas rada tvaikus, minētajā pārejas laikā būtu jāpiemēro arodekspozīcijas robežvērtība 0,025 mg/m³ apmērā, un pēc tam būtu jāpiemēro vispārēji piemērojamā robežvērtība 0,005 mg/m³ apmērā.
- (17) Konkrētas ugunsizturīgas keramikas šķiedras atbilst kritērijiem, lai tās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 klasificētu par kancerogēniem (1.B kategorija), tāpēc tās ir kancerogēni Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskajiem un tehniskajiem datiem, ir iespējams noteikt robežvērtību ugunsizturīgām keramikas šķiedrām, kas ir kancerogēni Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Tādēļ ir lietderīgi noteikt robežvērtību minētajām ugunsizturīgajām keramikas šķiedrām.
- (18) Ir pieejami pietiekami pierādījumi, kas apliecina ielpojamo kristāliskā silīcija dioksīda putekļu kancerogenitāti. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskajiem un tehniskajiem datiem, būtu jānosaka ielpojamo kristāliskā silīcija dioksīda putekļu robežvērtība. Darba procesā radušies ielpojamie kristāliskā silīcija dioksīda putekļi netiek klasificēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008. Tādēļ ir lietderīgi darbu, kas saistīts ar darba procesā radušos ielpojamo kristāliskā silīcija dioksīda putekļu iedarbību, iekļaut Direktīvas 2004/37/EK I pielikumā un noteikt ielpojamo kristāliskā silīcija dioksīda putekļu (ielpojamās frakcijas) robežvērtību, kas būtu jāpārskata, jo īpaši, ņemot vērā iedarbībai pakļauto darba ņēmēju skaitu.

(1) Padomes Direktīva 98/24/EK (1998. gada 7. aprīlis) par darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzību pret risku, kas saistīts ar ķīmiskālīgu izmantošanu darbā (Četrpadsmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 131, 5.5.1998., 11. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

- (19) Norādījumi un labas prakses piemēri, kas iegūti no Komisijas, dalībvalstīm vai sociālajiem partneriem, vai citas iniciatīvas, piemēram, sociālais dialogs "Nolīgums par darba ņēmēju veselības aizsardzību, pareizi strādājot ar kristālisko silīcija oksīdu un to saturošiem izstrādājumiem un tos pareizi izmantojot" (NEPSI), ir vērtīgi un vajadzīgi instrumenti, kas papildina reglamentējošos pasākumus un jo īpaši atbalsta robežvērtību efektīvu īstenošanu, un tādēļ šie instrumenti būtu rūpīgi jāapsver. To skaitā ir pasākumi, kuru mērķis ir novērst vai samazināt iedarbību, piemēram, ielpojāmā kristāliskā silīcija dioksīda gadījumā izmantot mitrināšanu, lai nepieļautu putekļu nokļūšanu gaisā.
- (20) Etilēna oksīds atbilst kritērijiem, lai to saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 klasificētu par kancerogēnu (1.B kategorija), tāpēc tas ir kancerogēns Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskajiem un tehniskajiem datiem, ir iespējams noteikt robežvērtību minētajam kancerogēnam. Attiecībā uz etilēna oksīdu SCOEL ir konstatējusi būtisku iedarbības caur ādu iespējamību. Tādēļ ir lietderīgi noteikt robežvērtību etilēna oksīdam un norādīt tam piebildi par būtiskas iedarbības caur ādu iespējamību.
- (21) 1,2-epoksipropāns atbilst kritērijiem, lai to saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 klasificētu par kancerogēnu (1.B kategorija), tāpēc tas ir kancerogēns Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskajiem un tehniskajiem datiem, ir iespējams noteikt iedarbības līmeni, zem kura sagaidāms, ka minētā kancerogēna iedarbība neradīs nelabvēlīgu ietekmi. Tādēļ ir lietderīgi noteikt robežvērtību attiecībā uz 1,2-epoksipropānu.
- (22) Akrilamīds atbilst kritērijiem, lai to saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 klasificētu par kancerogēnu (1.B kategorija), tāpēc tas ir kancerogēns Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskajiem un tehniskajiem datiem, ir iespējams noteikt robežvērtību minētajam kancerogēnam. Attiecībā uz akrilamīdu SCOEL ir konstatējusi būtisku iedarbības caur ādu iespējamību. Tādēļ ir lietderīgi noteikt robežvērtību akrilamīdam un norādīt tam piebildi par būtiskas iedarbības caur ādu iespējamību.
- (23) 2-nitropropāns atbilst kritērijiem, lai to saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 klasificētu par kancerogēnu (1.B kategorija), tāpēc tas ir kancerogēns Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskajiem un tehniskajiem datiem, ir iespējams noteikt robežvērtību minētajam kancerogēnam. Tādēļ ir lietderīgi noteikt robežvērtību 2-nitropropānam.
- (24) O-toluidīns atbilst kritērijiem, lai to saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 klasificētu par kancerogēnu (1.B kategorija), tāpēc tas ir kancerogēns Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskajiem un tehniskajiem datiem, ir iespējams noteikt robežvērtību minētajam kancerogēnam. Tādēļ ir lietderīgi noteikt robežvērtību o-toluidīnam un tam norādīt piebildi par būtiskas iedarbības caur ādu iespējamību.
- (25) 1,3-butadiēns atbilst kritērijiem, lai to saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 klasificētu par kancerogēnu (1.A kategorija), tāpēc tas ir kancerogēns Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskajiem un tehniskajiem datiem, ir iespējams noteikt robežvērtību minētajam kancerogēnam. Tādēļ ir lietderīgi noteikt robežvērtību 1,3-butadiēnam.
- (26) Hidrazīns atbilst kritērijiem, lai to saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 klasificētu par kancerogēnu (1.B kategorija), tāpēc tas ir kancerogēns Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskajiem un tehniskajiem datiem, ir iespējams noteikt robežvērtību minētajam kancerogēnam. Attiecībā uz hidrazīnu SCOEL ir konstatējusi būtisku iedarbības caur ādu iespējamību. Tādēļ ir lietderīgi noteikt robežvērtību hidrazīnam un norādīt tam piebildi par būtiskas iedarbības caur ādu iespējamību.
- (27) Brometilēns atbilst kritērijiem, lai to saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 klasificētu par kancerogēnu (1.B kategorija), tāpēc tas ir kancerogēns Direktīvas 2004/37/EK nozīmē. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp zinātniskajiem un tehniskajiem datiem, ir iespējams noteikt robežvērtību minētajam kancerogēnam. Tādēļ ir lietderīgi noteikt robežvērtību brometilēnam.

- (28) Šī direktīva stiprina darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzību darbavietā. Dalībvalstīm direktīva būtu jātransponē valsts tiesībās. Tām būtu jānodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu pietiekams skaits apmācītu darbinieku un citu resursu, kas vajadzīgi, lai tie varētu pildīt uzdevumus, kas saistīti ar šīs direktīvas pienācīgu un efektīvu īstenošanu saskaņā ar valsts tiesībām vai praksi. Darba devējiem būtu vieglāk piemērot šo direktīvu, ja tiem attiecīgos gadījumos būtu norādes, kas palīdz apzināt labākos veidus, kā nodrošināt atbilstību šīs direktīvas prasībām.
- (29) Komisija ir apspriedusies ar ACSH. Turklāt Komisija ir īstenojusi divu posmu apspriedes ar darba devējiem un darba ņēmējiem Savienības līmenī saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 154. pantu.
- (30) ACSH savos atzinumos ir atsaukusies uz saistošu arodekspozīcijas robežvērtību pārskatīšanas periodu vairākām vielām, tādām kā ieelpojamie kristāliskā silīcija dioksīda putekļi, akrilamīds un 1,3-butadiēns. Komisijai minētie atzinumi ir jāņem vērā, nosakot prioritāro secību, kādā veicams vielu zinātniskais izvērtējums.
- (31) ACSH savā atzinumā par ugunsizturīgām keramikas šķiedrām bija vienisprātis, ka saistoša arodekspozīcijas robežvērtība ir vajadzīga, taču nepanāca vienotu nostāju par robežvērtības apmēru. Tādēļ Komisijai būtu jāmudina ACSH iesniegt atjauninātu atzinumu par ugunsizturīgām keramikas šķiedrām, lai vienotos par kopēju nostāju jautājumā par minētās vielas robežvērtību, neskarot ACSH darba metodes un sociālo partneru autonomiju.
- (32) Vīrieši un sievietes darbavietās bieži ir pakļauti dažādu vielu sajaukuma iedarbībai, kas var palielināt riskus veselībai un izraisīt cita starpā nelabvēlīgu ietekmi uz viņu reproduktīvo sistēmu, tostarp izraisīt pazeminātu auglību vai neauglību, un negatīvi ietekmēt augļa attīstību un laktāciju. Reprodukīvajai sistēmai toksiskām vielām piemēro Savienības pasākumus, kas paredz minimālās prasības darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzībai, jo īpaši tās, kas paredzētas Direktīvā 98/24/EK un Padomes Direktīvā 92/85/EEK⁽¹⁾. Reprodukīvajai sistēmai toksiskajām vielām, kas ir arī kancerogēni vai mutagēni, piemēro Direktīvas 2004/37/EK noteikumus. Komisijai būtu jāizvērtē nepieciešamība paplašināt Direktīvā 2004/37/EK paredzēto darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzības pasākumu piemērošanu, attiecinot tos arī uz visām reproduktīvajai sistēmai toksiskām vielām.
- (33) Šajā direktīvā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz dzīvību un tiesības uz godīgiem un taisnīgiem darba apstākļiem, kas attiecīgi paredzētas attiecīgi tās 2. un 31. pantā.
- (34) Šajā direktīvā noteiktās robežvērtības tiks regulāri pārskatītas, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006⁽²⁾ īstenošanu, jo īpaši, lai ņemtu vērā mijiedarbību starp Direktīvā 2004/37/EK noteiktajām robežvērtībām un atvasinātajiem beziedarbības līmeņiem bīstamām ķīmikālijām, kas noteikti minētajā regulā, lai efektīvi aizsargātu darba ņemējus.
- (35) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot darba apstākļus un aizsargāt darba ņēmēju veselību pret konkrētiem riskiem, ko rada kancerogēnu un mutagēnu iedarbība, nevar pietiekami sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (36) Ņemot vērā to, ka šī direktīva attiecas uz darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzību darbavietā, tā būtu jātransponē ne vēlāk kā divus gadus pēc tās stāšanās spēkā.
- (37) Tādēļ Direktīva 2004/37/EK būtu attiecīgi jāgroza,

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 92/85/EEK (1992. gada 19. oktobris) par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (Desmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 348, 28.11.1992., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2004/37/EK groza šādi:

1) direktīvas 6. pantā pievieno šādu daļu:

“Komisijai saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 17.a pantu iesniegtajos ziņojumos dalībvalstis ņem vērā šā panta pirmās daļas a)–g) punktā minēto informāciju.”;

2) direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesībām vai praksi izveido sistēmu, ko piemēro, veicot attiecīgu veselības uzraudzību tādiem darba ņēmējiem, kam 3. panta 2. punktā minētā novērtējuma rezultāti liecina par risku veselībai vai drošībai. Ārsts vai iestāde, kas atbild par darba ņēmēju veselības uzraudzību, var norādīt, ka pēc iedarbības beigām veselības uzraudzība ir jāturpina tik ilgi, cik tie uzskata par vajadzīgu, lai aizsargātu attiecīgā darba ņēmēja veselību.”;

b) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8. Par visiem saslimšanas ar vēzi gadījumiem, kas saskaņā ar valsts tiesībām vai praksi ir atzīti par tādiem, kurus izraisījis kancerogēna vai mutagēna iedarbība darbavietā, paziņo kompetentajai iestādei.

Komisijai saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 17.a pantu iesniegtajos ziņojumos dalībvalstis ņem vērā šajā punktā minēto informāciju.”;

3) iekļauj šādu pantu:

“18.a pants

Izvērtēšana

Komisija – kā daļu no nākamā šīs direktīvas īstenošanas izvērtējuma saistībā ar Direktīvas 89/391/EEK 17.a pantā minēto izvērtējumu – izvērtē arī, vai ir jāgroza robežvērtība ieelpojamiem kristāliskā silīcija dioksīda putekļiem. Komisija vajadzības gadījumā ierosina nepieciešamos grozījumus un izmaiņas saistībā ar minētajām vielām.

Ne vēlāk kā 2019. gada pirmajā ceturksnī Komisija, ņemot vērā jaunāko zinātnisko pieredzi, izvērtē iespēju grozīt šīs direktīvas darbības jomu, lai tajā iekļautu reproduktīvajai sistēmai toksiskas vielas. Pamatojoties uz minēto, Komisija, apspriedusies ar darba devējiem un darba ņēmējiem, vajadzīgas gadījumā iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu.”;

4) I pielikumā pievieno šādu punktu:

“6. Darbs, kas saistīts ar darba procesā radušos ieelpojamo kristāliskā silīcija dioksīda putekļu iedarbību”;

5) III pielikumu aizstāj ar tekstu, kas ietverts šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2020. gada 17. janvārim. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus valsts tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2017. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

PIELIKUMS

"III PIELIKUMS

Robežvērtības un citi tieši saistīti noteikumi (16. pants)

A. ARODEKSPOZĪCIJAS ROBEŽVĒRTĪBAS

Aģenta nosaukums	EK Nr. (1)	CAS Nr. (2)	Robežvērtības (3)			Piebilde	Pārejas pasākumi
			mg/m ³ (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
Cietkoksnes putekļi	—	—	2 (7)	—	—	—	Robežvērtība 3 mg/m ³ līdz 2023. gada 17. janvārim
Hroma (VI) savienojumi, kas ir kancerogēni 2. panta a) punkta i) apakšpunkta nozīmē (kā hroms)	—	—	0,005	—	—	—	Robežvērtība 0,010 mg/m ³ līdz 2025. gada 17. janvārim Robežvērtība: 0,025 mg/m ³ metināšanas vai plazmas griešanas procesiem vai līdzīgiem darba procesiem, kas rada tvaikus, līdz 2025. gada 17. janvārim
Ugunsizturīgas keramikas šķiedras, kas ir kancerogēnas 2. panta a) punkta i) apakšpunkta nozīmē	—	—	—	—	0,3	—	—
Ielpojami kristāliskā silīcija dioksīda putekļi	—	—	0,1 (8)	—	—	—	—
Benzols	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	—	āda (9)
Vinilhlorīda monomērs	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	—
Etilēna oksīds	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	—	āda (9)
1,2-epoksipropāns	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	—
Akrilamīds	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	—	āda (9)
2-Nitropropāns	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	—
o-toluidīns	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	—	āda (9)

Aģenta nosaukums	EK Nr. (1)	CAS Nr. (2)	Robežvērtības (3)			Pārejas pasākumi
			mg/m ³ (4)	ppm (5)	f/ml (6)	
1,3-butadiēns	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	
Hidrazīns	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	āda (9)
Brometilēns	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	

(1) EK Nr., t. i., Eiropā tirdzniecībā esošo ķīmisko vielu saraksts (Einescs). Eiropā reģistrēto ķīmisko vielu saraksts (ELINCS) vai saraksts ar vielām, kas nav uzskatāmas par polimēriem (NLP), ir vielas oficiālais numurs Eiropas Savienībā, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1272/2008 VI pielikuma 1. daļas 1.1.1.2. sadaļā.

(2) CAS Nr.: Informatīvā ķīmijas dienesta reģistra numurs.

(3) Izmērīts vai aprēķināts attiecībā uz astoņu stundu salīdzināmo periodu.

(4) mg/m³ = miligrami vienā kubikmetrā gaisa 20 °C temperatūrā un 101,3 kPa (pie 760 mm spiediena uz dzīvudraba stabija).

(5) ppm = tūpuma miljonās daļas gaisā (ml/m³).

(6) f/ml = šķiedras mililitrā.

(7) Ielūpojamā frakcija: ja cietkoksnes putekļi ir sajaukti ar cita veida koksnes putekļiem, robežvērtību piemēro sajaucumā esošajiem visu veidu koksnes putekļiem.

(8) Ielūpojamā frakcija.

(9) Būtisks kopeļas koncentrācijas palielinājums organismā ir iespējams saskarē ar ādu.

B. CITI TIEŠI SAISTĪTI NOTEIKUMI

pm”

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2017/2399**(2017. gada 12. decembris),****ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz nenodrošinātu parāda instrumentu prioritāti maksātspējas hierarhijā**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Finanšu stabilitātes padome (FSP) 2015. gada 9. novembrī publicēja kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (TLAC) noteikumus ("TLAC standarts"), ko 2015. gada novembrī apstiprināja G20 valstis. TLAC standarta mērķis ir nodrošināt, lai globālām sistēmiski nozīmīgām bankām (G-SNB), ko Savienības regulējumā sauc par globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI), būtu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, kas vajadzīga, lai palīdzētu nodrošināt, ka noregulējumā un tūlīt pēc noregulējuma kritiski svarīgas funkcijas var turpināt, neapdraudot nodokļu maksātāju līdzekļus (publiskos līdzekļus) vai finanšu stabilitāti. Komisija 2015. gada 24. novembra paziņojumā "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu" apņēmas līdz 2016. gada beigām nākt klajā ar leģislatīvā akta priekšlikumu, ar kuru varētu TLAC standartu ieviest Savienības tiesību aktos līdz starptautiski saskaņotajam termiņam, proti, 2019. gadam.
- (2) TLAC standarta ieviešanā Savienības tiesību aktos ir jāņem vērā spēkā esošā katrai iestādei noteiktā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (MREL), kas piemērojama visām Savienības iestādēm, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES ⁽⁴⁾. Tā kā ar TLAC un MREL tiecas sasniegt vienu un to pašu mērķi, proti, nodrošināt, lai Savienības iestādēm būtu pietiekama zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, abām prasībām vajadzētu būt papildinošiem kopīgas sistēmas elementiem. Konkrēti, Komisija ierosināja, ka globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm noteiktā TLAC standarta saskaņotais minimālais līmenis ("TLAC minimuma prasība") un saistībām noteiktie atbilstības kritēriji, ko lieto minētā standarta ievērošanai, Savienības tiesību aktos būtu jāievieš, veicot grozījumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013 ⁽⁵⁾, savukārt katrai iestādei noteiktais palielinājums attiecībā uz globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm un katrai iestādei noteiktā prasība attiecībā uz iestādēm, kas nav globālas sistēmiski nozīmīgas iestādes, kā arī attiecīgie atbilstības kritēriji būtu jāievieš, veicot mērķtiecīgus grozījumus Direktīvā 2014/59/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 806/2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ OV C 132, 26.4.2017., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 173, 31.5.2017., 41. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 30. novembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 7. decembra lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

Šī direktīva, kas attiecas uz nenodrošinātu parāda instrumentu prioritāti maksātspējas hierarhijā, papildina iepriekš minētos leģislatīvos aktus, kā tos ierosināts grozīt, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES⁽¹⁾.

- (3) Ņemot vērā minētos priekšlikumus un nolūkā nodrošināt juridisko noteiktību tirgiem un tām vienībām, uz kurām attiecas *MREL* un *TLAC*, ir svarīgi laikus nodrošināt skaidrību par saistību atbilstības kritērijiem, ko izmanto, lai ievērotu *MREL* un Savienības tiesību aktus, ar kuriem īsteno *TLAC*, un ieviest piemērotus iepriekš spēkā esošo nosacījumu noteikumus attiecībā uz to saistību atbilstību, kuras emitētas pirms pārskatīto atbilstības kritēriju stāšanās spēkā.
- (4) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai iestādēm būtu pietiekama zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, ar ko nodrošināt zaudējumu netraucētu un ātru absorbciju un rekapitalizāciju, minimāli ietekmējot finanšu stabilitāti un vienlaikus tiecoties izvairīties no ietekmes uz nodokļu maksātājiem. Tas būtu jāsasniedz, iestādēm pastāvīgi ievērojot *TLAC* minimuma prasību, kas Savienības tiesību aktos ir jāievieš ar grozījumu Regulā (ES) Nr. 575/2013, un prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kā paredzēts Direktīvā 2014/59/ES.
- (5) *TLAC* standarts prasa, lai globālās sistēmiski nozīmīgās iestādes izpildītu *TLAC* minimuma prasību – ar dažiem izņēmumiem – ar pakārtotajām saistībām, kas maksātspējā ierindojas zem saistībām, kuras ir izslēgtas no *TLAC* (“pakārtotības prasība”). Saskaņā ar *TLAC* standartu pakārtotība ir jāpanāk, izmantojot līguma juridiskās sekas (pazīstama kā līgumiska pakārtotība), konkrētas jurisdikcijas tiesību aktus (pazīstama kā likumiska pakārtotība) vai noteiktu korporatīvu struktūru (pazīstama kā strukturāla pakārtotība). Ja tā ir paredzēts Direktīvā 2014/59/ES, iestādēm, uz kurām attiecas minētās direktīvas piemērošanas joma, sava katrai sabiedrībai specifiskā prasība ar pakārtotām saistībām būtu jāizpilda tā, lai līdz minimumam samazinātu risku, ka kreditori ierosinās juridisku strīdu, pamatojoties uz to, ka kreditoru zaudējumi noregulējumā ir lielāki nekā zaudējumi, kas tiem rastos, ja tiktu izmantota parastā maksātspējas procedūra (princips “neviens kreditors nav sliktākā situācijā”).
- (6) Vairākas dalībvalstis ir grozījušas vai groza noteikumus par nenodrošināta pirmās kārtas parāda maksātspējas prioritāti saskaņā ar maksātspēju reglamentējošajiem savas valsts tiesību aktiem, lai to iestādes varētu efektīvāk izpildīt pakārtotības prasību, tādējādi atvieglojot noregulējumu.
- (7) Līdz šim pieņemtie valstu noteikumi būtiski atšķiras. Tas, ka nav pieņemti saskaņoti Savienības noteikumi, rada nenoteiktību gan emitējošajām iestādēm, gan ieguldītājiem un, iespējams, var apgrūtināt iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu pārrobežu iestādēm. Tas, ka nav pieņemti saskaņoti Savienības noteikumi, šķiet, var arī izraisīt konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū, ņemot vērā to, ka iestāžu izmaksas, kas rodas, lai izpildītu pakārtotības prasību, un izmaksas, kas rodas ieguldītājiem, ja tie pērk parāda instrumentus, kurus emitējušas iestādes, Savienībā varētu ievērojami atšķirties.
- (8) Eiropas Parlaments 2016. gada 10. marta rezolūcijā par banku savienību⁽²⁾ aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumus, lai vēl vairāk mazinātu ar prasījumiem saistītos juridiskos riskus saskaņā ar principu “neviens kreditors nav sliktākā situācijā”, un Padome 2016. gada 17. jūnija secinājumos aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumu kopējai pieejai attiecībā uz banku kreditoru hierarhiju, lai noregulējuma gadījumā uzlabotu juridisko noteiktību.
- (9) Tādēļ ir jālikvidē ievērojamie šķēršļi iekšējā tirgus darbībai un jāizvairās no konkurences izkropļojumiem, kas izriet no tā, ka trūkst saskaņotu Savienības noteikumu par bankas kreditoru hierarhiju, un jānovērš šādu šķēršļu un izkropļojumu rašanās nākotnē. Tādēļ atbilstīgais šīs direktīvas juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pants.
- (10) Lai līdz minimumam samazinātu izmaksas saistībā ar pakārtotības prasības izpildīšanu un jebkādu negatīvu ietekmi uz finansējuma izmaksām, ar šo direktīvu būtu jāļauj dalībvalstīm attiecīgā gadījumā saglabāt parasta nenodrošināta pirmās kārtas parāda esošo kategoriju, ko iestādes var lētāk emitēt nekā jebkuras citas pakārtotās saistības. Lai uzlabotu iestāžu noregulējamību, šajā direktīvā tomēr būtu jānosaka, ka dalībvalstīm ir jāizveido jauna kategorija – nepreferenciāls pirmās kārtas parāds, kuram maksātspējā vajadzētu būt prioritātei pirms pašu kapitāla instrumentiem un pakārtotām saistībām, kas nav kvalificējas kā pašu kapitāla instrumenti, bet pēc citām pirmās kārtas

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁽²⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta.

saistībām. Iestādēm vajadzētu joprojām būt iespējai emitēt gan pirmās kārtas parādu, gan nepreferenciālu pirmās kārtas parādu. No minētajām abām kategorijām un neskarot citas iespējas un atbrīvojumus, kas paredzēti TLAC standartā, lai izpildītu pakārtotības prasību, tikai nepreferenciālam pirmās kārtas parādam vajadzētu būt atbilstīgam, lai izpildītu pakārtotības prasību. Ir paredzēts, ka tas ļaus iestādēm savam finansējumam vai citām operacionālām vajadzībām izmantot lētāko parasto pirmās kārtas parādu un vienlaikus emitēt jauno "nepreferenciālo" pirmās kārtas parādu, lai iegūtu finansējumu, vienlaikus izpildot pakārtotības prasību. Būtu jādod iespēja dalībvalstīm izveidot vairākas kategorijas citām parastām nenodrošinātām saistībām ar noteikumu, ka dalībvalstis, neskarot citas iespējas un atbrīvojumus, kas paredzēti TLAC standartā, nodrošina, ka tikai nepreferenciāli pirmās kārtas parāda instrumenti ir atbilstīgi, lai izpildītu pakārtotības prasību.

- (11) Lai nodrošinātu, ka jaunie nepreferenciālie pirmās kārtas parāda instrumenti izpilda atbilstības kritērijus, kas aprakstīti TLAC standartā un izklāstīti Direktīvā 2014/59/ES, tādejādi uzlabojot juridisko noteiktību, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka minēto parāda instrumentu sākotnējais līguma termiņš ir vismaz viens gads, ka tie neietver iegultus atvasinātos instrumentus un ka tie paši nav atvasinātie instrumenti, un ka attiecīgajos līgumu dokumentos saistībā ar to emisiju un attiecīgā gadījumā arī prospektā ir skaidri norādīta to zemākā prioritāte saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Parāda instrumenti ar mainīgu procentu likmi, kas atvasināta no plaši izmantotas atsaucies likmes, tādas kā *Euribor* vai *Libor*, un parāda instrumenti, kas nav denominēti emitenta vietējā valūtā, ar noteikumu, ka pamatsumma, atmaksa un procentu likme ir denominēta vienā un tajā pašā valūtā, nebūtu jāuzskata par parāda instrumentiem, kas ietver iegultus atvasinātus instrumentus, tikai minēto iezīmju dēļ. Šai direktīvai nebūtu jāskar valsts tiesību aktos noteiktas prasības reģistrēt parāda instrumentus emitenta uzņēmuma saistību reģistrā, lai tie izpildītu šajā direktīvā paredzētos nosacījumus attiecībā uz nepreferenciāliem pirmās kārtas parāda instrumentiem.
- (12) Lai uzlabotu juridisko noteiktību ieguldītājiem, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka parastiem nenodrošinātiem parāda instrumentiem un citām parastām nenodrošinātām saistībām, kas nav parāda instrumenti, ir augstāka prioritāte to valsts maksātnespējas tiesību aktos nekā jaunajiem nepreferenciāliem pirmās kārtas parāda instrumentiem. Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, lai jaunajiem nepreferenciāliem pirmās kārtas parāda instrumentiem būtu augstāka prioritāte nekā pašu kapitāla instrumentiem un jebkurām pakārtotām saistībām, kas nav kvalificējas kā pašu kapitāls.
- (13) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, paredzēt saskaņotus noteikumus attiecībā uz nenodrošinātu parāda instrumentu maksātnespējas hierarhiju Savienības atveseļošanas un noregulējuma režīma vajadzībām un jo īpaši, lai uzlabotu iekšējās rekapitalizācijas režīma efektivitāti, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minētās rīcības mēroga dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai. Jo īpaši šai direktīvai nebūtu jāskar citas iespējas un atbrīvojumi, kas paredzēti TLAC standartā, lai izpildītu pakārtotības prasību.
- (14) Ir lietderīgi šajā direktīvā paredzētos Direktīvas 2014/59/ES grozījumus piemērot nenodrošinātiem prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri emitēti šīs direktīvas piemērošanas dienā vai pēc tam. Tomēr, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un pēc iespējas samazinātu pārejas izmaksas, ir jāievieš atbilstīgi aizsardzības pasākumi attiecībā uz maksātnespējas prioritāti prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri emitēti pirms minētās dienas. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai maksātnespējas prioritāti visiem nenokārtotajiem nenodrošinātajiem prasījumiem, kas izriet no tiem parāda instrumentiem, kurus iestādes ir emitējušas pirms minētās dienas, reglamentētu dalībvalstu tiesību akti 2016. gada 31. decembrī pieņemtajā redakcijā. Ciktāl konkrēti valsts tiesību akti 2016. gada 31. decembrī pieņemtajā redakcijā jau ir pievērsušies mērķim ļaut iestādēm emitēt pakārtotās saistības, būtu jāparedz iespēja, ka daļai vai visiem nenokārtotajiem nenodrošinātajiem prasījumiem, kas izriet no tiem parāda instrumentiem, kuri emitēti pirms šīs direktīvas piemērošanas dienas, ir tāda pati maksātnespējas prioritāte, kāda ir nepreferenciāliem pirmās kārtas parāda instrumentiem, kuri emitēti saskaņā ar šīs direktīvas nosacījumiem. Turklāt pēc 2016. gada 31. decembra un pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pielāgot savus valsts tiesību aktus, kas reglamentē tādu nenodrošinātu prasījumu prioritāti parastajā maksātnespējas procedūrā, kas izriet no tiem parāda instrumentiem, kuri emitēti pēc šādu tiesību aktu piemērošanas dienas, lai panāktu atbilstību šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem. Minētajā gadījumā vienīgi tos nenodrošinātos prasījumus, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri emitēti pirms minēto jauno valsts tiesību aktu piemērošanas, būtu jāturpina reglamentēt ar dalībvalstu tiesību aktiem 2016. gada 31. decembrī pieņemtajā redakcijā.

- (15) Šai direktīvai nebūtu jāliedz dalībvalstīm paredzēt, ka šo direktīvu būtu jāturpina piemērot, ja uz emitējošām vienībām vairs neattiecas Savienības atveseļošanas un noregulējuma režīms, jo īpaši tādēļ, ka to kredītdarbības vai ieguldījumu darbības ir atsavinātas trešām personām.
- (16) Ar šo direktīvu saskaņo tādu nenodrošinātu prasījumu prioritāti parastajā maksātnespējas procedūrā, kas izriet no parāda instrumentiem, un tā neattiecas uz noguldījumu prioritāti maksātnespējā, kas neietilpst pašreizējos piemērojamos Direktīvas 2014/59/ES noteikumos. Tādēļ šī direktīva neskar esošos vai turpmākos dalībvalstu tiesību aktus, kas reglamentē parasto maksātnespējas procedūru un kas attiecas uz noguldījumu prioritāti maksātnespējā, ciktāl šāda prioritāte nav saskaņota ar Direktīvu 2014/59/ES, neatkarīgi no noguldījumu izdarīšanas dienas. Līdz 2020. gada 29. decembrim Komisijai būtu jāpārskata Direktīvas 2014/59/ES piemērošana attiecībā uz noguldījumu prioritāti maksātnespējā un jo īpaši jāizvērtē, vai direktīvā ir vajadzīgi turpmāki grozījumi,
- (17) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību tirgiem un atsevišķām iestādēm un lai sekmētu iekšējās rekapitalizācijas instrumenta efektīvu piemērošanu, šai direktīvai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES

Direktīvu 2014/59/ES groza šādi:

- 1) direktīvas 2. panta 1. punkta 48) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“48) “parāda instrumenti”:

- i) 63. panta 1. punkta g) un j) apakšpunkta piemērošanas nolūkā ir obligācijas un citi pārvedama parāda veidi, instrumenti, ar ko rada vai atzīst parādu, un instrumenti, kuri dod tiesības iegādāties parāda instrumentus; un
- ii) 108. panta piemērošanas nolūkā ir obligācijas un citi pārvedama parāda veidi, un instrumenti, ar ko rada vai atzīst parādu;”;

- 2) direktīvas 108. pantu aizstāj ar šādu:

“108. pants

Prioritāte maksātnespējas hierarhijā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras:

- a) šādiem noguldījumiem ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā prioritāte, kas paredzēta parasto nenodrošināto kreditoru prasījumiem:

- i) tā fizisko personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgo noguldījumu daļa, kura pārsniedz seguma līmeni, kas noteikts Direktīvas 2014/49/ES 6. pantā;
- ii) noguldījumi, kuri būtu atbilstīgi noguldījumi no fiziskām personām un mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, ja vien tie nebūtu veikti, izmantojot Savienībā uzņēmējdarbību veicošu iestāžu filiāles, kas atrodas ārpus Savienības;

- b) šādiem noguldījumiem ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā a) apakšpunktā paredzētā prioritāte:

- i) segtie noguldījumi;
- ii) noguldījumu garantijas sistēmas, ar ko aizstāj segto noguldītāju tiesības un saistības maksātnespējas gadījumā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētajām vienībām parastiem nenodrošinātiem prasījumiem dalībvalstu tiesību aktos, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras, ir augstāka prioritāte nekā nenodrošinātiem prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) parāda instrumentu sākotnējais līguma termiņš ir vismaz viens gads;
- b) parāda instrumenti neietver iegultus atvasinātos instrumentus un paši nav atvasinātie instrumenti;
- c) attiecīgajos līguma dokumentos un attiecīgajā gadījumā arī prospektā saistībā ar emisiju ir skaidri norādīta zemākā prioritāte saskaņā ar šo punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka nenodrošinātiem prasījumiem, kas izriet no tādiem parāda instrumentiem, kuri atbilst šā panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, dalībvalstu tiesību aktos, kas reglamentē parastās maksātspējas procedūras, ir augstāka prioritāte nekā prasījumiem, kas izriet no 48. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētajiem instrumentiem.

4. Neskarot 5. un 7. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka to valsts tiesību aktus, kas reglamentē parastās maksātspējas procedūras, 2016. gada 31. decembrī pieņemtajā redakcijā piemēro tādu nenodrošināto prasījumu prioritātei parastajā maksātspējas procedūrā, kuri izriet no parāda instrumentiem, ko emitējušas šīs direktīvas 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētās vienības pirms dienas, kad stājas spēkā pasākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2017/2399 (*).

5. Ja pēc 2016. gada 31. decembra un pirms 2017. gada 28. decembra dalībvalsts ir pieņēmusi valsts tiesību aktus, kas reglamentē tādu nenodrošinātu prasījumu prioritāti parastajā maksātspējas procedūrā, kuri izriet no parāda instrumentiem, kas emitēti pēc šādu valsts tiesību aktu piemērošanas dienas, šā panta 4. punktu nepiemēro prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri emitēti pēc minēto valsts tiesību aktu piemērošanas dienas, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) saskaņā ar minētajiem valsts tiesību aktiem un attiecībā uz 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētajām vienībām parastiem nenodrošinātiem prasījumiem parastajā maksātspējas procedūrā ir augstāka prioritāte nekā nenodrošinātiem prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:

i) parāda instrumentu sākotnējais līguma termiņš ir vismaz viens gads;

ii) parāda instrumenti neietver iegultus atvasinātos instrumentus un paši nav atvasinātie instrumenti; un

iii) attiecīgajos līguma dokumentos un attiecīgajā gadījumā arī prospektā saistībā ar emisiju ir skaidri norādīta zemākā prioritāte saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

b) saskaņā ar minētajiem valsts tiesību aktiem nenodrošinātiem prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri atbilst šīs daļas a) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, parastajā maksātspējas procedūrā ir augstāka prioritāte nekā prasījumiem, kas izriet no 48. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētajiem instrumentiem.

Dienā, kad stājas spēkā pasākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko transponē Direktīvu (ES) 2017/2399, nenodrošinātajiem prasījumiem, kas izriet no pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem parāda instrumentiem, ir tāda pati prioritāte kā tiem, kas minēti šā panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 3. punktā.

6. Šā panta 2. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta ii) punkta nolūkos parāda instrumentus ar mainīgu procentu likmi, kas atvasināta no plaši izmantotas atsauces likmes un parāda instrumentus, kas nav denominēti emitenta vietējā valūtā, ar noteikumu, ka pamatsumma, atmaksa un procentu likme ir denominēta vienā un tajā pašā valūtā, neuzskata par parāda instrumentiem, kas ietver iegultus atvasinātus instrumentus, tikai minēto iezīmju dēļ.

7. Dalībvalstis, kas pirms 2016. gada 31. decembra pieņēma parasto maksātspējas procedūru reglamentējošus valsts tiesību aktus, saskaņā ar kuriem parasti nenodrošināti prasījumi, kas izriet no parāda instrumentiem, kurus emitējušas 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētās vienības, tiek sadalīti divās vai vairākās dažādās prioritātēs vai saskaņā ar kuriem tiek mainīta no šādiem parāda instrumentiem izrietošu parastu nenodrošinātu prasījumu prioritāte attiecībā pret visiem citiem tās pašas prioritātes parastajiem nenodrošinātajiem prasījumiem, var paredzēt, ka parāda instrumentiem ar viszemāko prioritāti starp minētajiem parastajiem nenodrošinātajiem prasījumiem ir tāda pati prioritāte kā prasījumiem, kuri atbilst nosacījumiem, kas minēti šā panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 3. punktā.

(* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/2399 (2017. gada 12. decembris), ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz nenodrošinātu parāda instrumentu prioritāti maksātspējas hierarhijā (OV L 345, 27.12.2017., 96. lpp.).”

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs līdz 2018. gada 29. decembrim stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās par to tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus no dienas, kad tie stājas spēkā valsts tiesību aktos.

2. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Šā panta 2. punktu nepiemēro, ja dalībvalstu valsts noteikumi, kas ir spēkā pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, atbilst šīs direktīvas prasībām. Šādā gadījumā dalībvalstis par to attiecīgi informē Komisiju.

4. Dalībvalstis dara Komisijai un Eiropas Banku iestādei zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Pārskatīšana

Līdz 2020. gada 29. decembrim Komisija pārskata Direktīvas 2014/59/ES 108. panta 1. punkta piemērošanu. Komisija jo īpaši izvērtē, vai ir vajadzīgi turpmāki grozījumi attiecībā uz noguldījumu prioritāti maksātnespējā. Komisija par to iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2017. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV